

Bölüm 1

Genç adamın bakışlarını sürekli olarak üzerinde hissediyordu. Bütün gece boyunca bu bakışlardan rahatsız olmuştu.

Bu adamda ürkütücü, karanlık bir şeyler vardı. Saçları simsiyah, derin bakışlı gözleriye griydi. Hatta giysileri bile koyu renkti. Koyu gri kazağı ve siyah panolonu kişiliğiyle uyum içerisindeydi adeta. Bütün bunlara karşın Bret, arada bir başını kaldırıp onun gözleriyle karşılaştığında yüzüne kızıl dalgaların yayıldığını fark ediyordu. Oysa daha önce böyle bir duruma düştüğünü hiç hatırlamıyordu.

"Akrep burcu.." diye fısıldadı bir ses kulağının dibinde.

"Ne?" Bret başını kaldırdı, gülümseyerek kendisini seyreden arkadaşı Graham Hamilton'la karşılaştı. Bu gece otuz kadar davetliyi eğlendirmek amacıyla astrolog ve medyum olarak burada bulunuyorlardı.

Medyumluk ha..? Bundan daha komik bir durum olamazdı herhalde!

Graham, genç kadının koltuğunun kenarına oturarak ona bir bardak beyaz şarap uzattı. "Şu senin kara düşüncelere dalmış olan hayranın," diye başıyla gece boyunca Bret'i gözleyen adamı işaret etti. "Bahse girerim ki, Akrep burcundan. Güçlü fiziği, kartal gibi yüz hatları kalın kaşları, derin bakışlı gözleri. Tabii cinsel çekiciliğinden söz etmeye gerek görmüyorum. Dikkat etsen iyi olur. Canım. Başına dert açabilir."

Bret ona karşı çıkmadı. Bir bakışta derdin ne olduğunu anlayabildiği için Graham'a hak veriyordu. "Kim bu adam?"

"Medyum sensin, canım. Sen söyle. Ben basit bir astrologum."

"Aman ne komik! Buradan çıktığımız anda sana büyü yapacağım, Graham. Beni bu maskaralığa soktuğun için seni öldürebilirim! Madame Bret ha..! Bret masanın üzerinde duran Tarot kartlarına, I Ching çubuklarına ve Graham'ın astroloji tablosuna baktı. "Burada tek eksiklerimiz bir kristal top!"

Graham sırtıyordu. "Kafanı şu adam üzerinde yoğunlaştır sevgilim ve onun doğduğu saati ve yeri söyle bana!"

"Saçmalama!"

"Gereken bir Akrepse, birbirinize çok uygun olduğunuzu biliyorsunuz. İkinizde Su grubundansınız. Büyük bir duygu birliği yaşayabilirsiniz ve tabii sevişmeniz de harika olabilir. Senin de biraz bu harika sekse ihtiyacın var canım, değil mi?"

"Seksiz de yaşayabiliyorum ben!"

Graham karanlık bakışlı yabancıya bir göz daha atıp düşünceli bir ifadeyle sözüne devam etti. "Diğer yandan felaket bir şey de olabilir. Seni egemenliği altına almaya çalışabilir ve senin gibi de çabuk teslim olan küçük bir balık da kolaylıkla yutulabilir."

"Çabuk teslim olan küçük bir balık mı? Hadi oradan, Graham! Bazen şu yıldız falının çok aptalca bir şey olduğunu düşünmekten kendimi alamıyorum."

"Hayat yolunu aydınlatıcı yöntemlerin en iyilerinden bir. Üstelik bilimselliği de kanıtlandı."

Bret. Deminden beri beline sarılmaya çalışan Graham'ı itti. "Aydınlanmanın başka yolları da var!"

Graham hiç aldırmadan yeniden onun beline sarılmıştı. "Bu yollardan birinin benim yatak odama varmasını hala bekliyorum." Diye mırıldandı.

"Boşuna beklersin! Bir astrolog olarak yatakta çok kötü olabileceğimizi kendin söylememiş miydin?"

Bret güldü, ama gözleri Tarot kartlarına ilişkin yine yüzü asıldı. Graham'e yardım etmeyi kabul ederek, medyum olarak buraya gelme saçmalığına nasıl kalkığına kendisi de şaşırıyordu. Her halde buraya kadar başarıyla bu işi yürütmesinin nedeni de konukların eğlenceden hoşlanan, kaliteli insanlar olmasıydı. Hiç kimsenin onu ciddiye aldığı yoktu

"Gerçekten gripten yatan, Madame Olivia isimli bir arkadaşın var mı, Graham? Ne zamandan beri bir medyumla ekip olarak çalışıyorsunuz acaba?"

"Aslına bakarsan bir kez çalıştık. Son derece ürkütücü bir kadındı. Sadece altıncı hissi değil, yedinci, sekizinci ve dokuzuncu hisleri de vardı..!"

"Onu bilmem, ama benim altıncı hissim sahtekarlık suçundan şikayet edileceğimi söylüyor!"

"Saçmalama, sevgilim! Ayrıca yeteneklerini de küçümseme. Sen profesyonel bir sanatçısın ve çok da iyisin."

Üstelik medyumlara özgü güçlerin olduğunu biliyorum. Balık burcunun yıldızlar kümesinde mistik bir yeri vardır ve annen de bir medyum.”

“Bunu hatırlatmasan olmaz mıydı sanki? Ne zaman gidiyoruz burdan?”

“Bir saat daha burdayız. Bu arada sonra dört beş kişinin falına daha bakacağız. Bir bardak şarap daha ister misin?”

“Evet! Şişeyi getir.”

Graham’la Bret bu gece üçüncü kez ara veriyorlardı. Güya bu aralar medyumluk güçlerini toparlamalarına yarayacaktı. Tabi şarap bu güç toplama işine yardımcı olmazdı. Bret, annesinin mistik güçleri olan bitkisel çaylarını hatırladı. Tanrıya şükürler olsun ki, annesi burada değildi! Tek kızının kendi izinden yürüdüğünü görünce kim bilir ne sevinrdi!

Bret, dalgın bir tavırla Tarot kartlarıyla oynayarak Graham’ın konuklar arasında dolaşıp yeni güçler kazanmaya çalışmasını izledi. Yakışıklılığına bir de İngiliz centilmenliği katılınca geç adamın bu tür davetlerde başarılı olması kaçınılmazdı. Üstelik astroloji bilgisi de çekiciliğine çok şey katıyordu. O da tiyatro aktörüydü. Ve Bret’le aynı toplulukta çalışıyordu. Amerikan güzellerini etkileyen bir İngiliz centilmeni rolünü pek benimsemişti. Graham’ın etrafından kadınlar hiç eksik olmazdı, ama Bret onunla çok uzun zamandan beri arkadaş olduğu için diğer kadınlar gibi Graham’ın varlığıyla hiç de dizlerinin bağı çözülmezdi.

Aslında hiçbir erkek için bu duyguları beslemediğini düşünerek karanlık bakışlı yabancıya doğru çabucak bir göz attı. Belki de gitmişti. Ama nerede o şans? İnce, uzun, güzel vücudu duvara dayalı duruyordu hala. Tembel bir zerafetin yanında güçlü bir fiziğin dinamizmi hemen belli oluyordu. Bret’in hayatında gördüğü en yakışıklı adam değildi kuşkusuz. Yüz hatları klasikten çok köşeliydi ve dünyasal heyecanlardan zevk alır bir ifadesi vardı. Simsiyah saçları dalgalıydı ve oldukça uzundu. Kadınların okşamaktan sonsuz bir zevk alacağı saç biçimiydi bu. Hımmmm... Bret, kesinlikle dizlerinin biraz titremekte olduğunu hissediyordu.

Duvara yaslanmış biçiminden ve küstah bir ifadeyle elini pantolonunun cebine sokmasından, Bret, dümdüz karın kaslarını ve tek gram yağ olmayan biçimli kalçalarını görebiliyordu. Herhalde vücudunu böylesine korumak için sürekli egzersiz yapıyorodu. Yüzündeki bir kaç çizgi ve şakaklarındaki gri teller yaşının ouz beşin üzerinde olduğunu anlatıyordu.

Ne inatçıydı, Bret’e hala garip ve kötü denilebilecek bir ifadeyle bakıyordu. Genç kadın dimdik onun gözlerinin içine baktı ve gülümsedi. Genç adam bu gülümsemeye karşılık vermemişti, ama sanki şok geçiriyormuş gibi gözleri büyümüştü.

Belki de kafadan sakat biriydi! Ya da uyuşturucu tutkunuydu! Belki de kendisini kaçırıp zorla ırzına gemeyi hayal eden bir sapıktı! Kadınları tatlılıkla ve yavaş yavaş baştan çıkarmaya çalışan Graham’ın aksine bu adam, sonuçlarına aldırış bie etmeden istediğini anında elde etmeye alışkın birine benziyordu.

Bret gözlerini ondan kaçırmak tarot kartlarını karıştırdı. Kahretsin. Bu adam, onu gittikçe daha çok sinirlendirmeye başlamıştı.

Birkaç dakika sonra köşesine gelip oturduğunda Graham patlamaya hazır bir tüfek gibiydi. Huzursuz bir tavırla kıpırdanarak gözlerini konukların üzerinde gezdirdi. “Şimdi berbat bir söylenti duydum sevilim. D.D. Haggarty konukların arasındaymış! Sahtekarları köşeye sıkıştırıp foyalarını çıkarmakla ün yapmış bir televizyon prodüktörüdür, biliyorusun!”

“Sahtekarları mı?” Bret’in sesi iyice tizleşmişti.

“Doğal yiyecekler sattığını iddia eden kişilerden, uzay raporlarına kadar her şeye burnunu sokmuştur. Eski çağlarda olsaydı ona mutlaka şövalye ünvanı verirlerdi. Bu yılki elevizyon programı epey gürültü çıkarmıştı”

“Aman tanrım! Evet, adını duymuştum. Annemin eski bir arkadaşı olan medyum Myra Keller hakkındaki programı yapmamış mıydı?”

“Evet, sanırım. Ben görmedim, ama kadını perişan ettiğini duydum. Medyumlara ve ruh çağırma seanslarına özel bir hıncı var gibi.”

“Ve benim gibi de sözde falcılar bir lokmada yutar kuşkusuz! Graham...”

“Farkındayım, canım. Bütün yaptıklarımız budalalıktan başka bir şey değildi. Sadece Marily’in acıklı öyküsünü bir kez daha dinlemeyi hiç istemiyordu. Graham, bu gözleri görmeyen arkadaşına geceyi renklendirmek için bir astrolog ve bir medyum getireceğine şeref sözü vermişti. Fallarına baktıkları kişilerden aldıkları ücretler de Görmeyenler Vakfı’na bağışlanacaktı.

Graham gözleriyle odayı tarıyor, şık giyimli konuları tek tek inceliyor. “Onu göremiyorum. Belki bizi fark etmemiştir bie.”

“Nasıl iri bu adam?”

"Pek bilemiyorum. Aslında programlarında görünmez. Sadece konuları yazar ve prodüktörlüğünü yapar. Uzun bir zaman önce bir dergide çıkan resmini görmüştüm. Burada olduğunu öğrendiğim andan beri onu bulmaya çalışıyorum."

Bret'n gözleri bir kez daha siyahlara bürünmüş şeytana dikti. Genç adam hala duvara dayalı duruyor ve sessizce içkisini yudumluyordu. Hala gözleri Bret'in üzerindeydi. "Tanrım! O adam, şu bizim Akrep olmasın sakın? Bütün gece beni kötü kötü süzüp durdu."

"Hayır, Akrep çok genç. Yanlış hatırlamıyorsam, Haggarty elli yaşlarında, dazak kafalı bir adam. Hem seni süzmekteki niyeti çok başka bence." Graham, genç kadının iskemlesine doğru eğildi ve parmaklarını onun ipek bluzu üzerinde gezdirmeye başladı.

"Graham! Bret sıkıntılı bir ifadeyle onunla mücadele etmeye girişmişti. Çok iyi bir arkadaşı, ama biraz içince Hindu tanrılarında daha fazla sayıda kolu oluyordu sanki.

"Genç hanım bu ilgiyi istemediğini belli etti galiba!"

Bret, tepesinden gelen bu derin sesi duyunca başını kaldırıp baktı. Akrep sonunda harekete geçmişti işte! Gizli kalmış küstahlığı su yüzüne çıkmıştı. Yumruklarını sıkmış, sanki Graham'ı odanın öbür ucuna fırlatmak ister gibi duruyordu.

"Ne bu be? Eski çağlardan kopup gelen bir şövalye iş başında" Graham, elini yavaşça Bret'in bluzundan çekmişti. Aldırmıyormuş gibi genç adama bakarak ayağa kalktı. "Onun yardıma falan ihtiyacı olmadığından emin olabilirsin. Ben ancak zavallı bir küçük astrologum, ama inan bana, o bir cadıdır!" Graham, Bret'e bir göz kırparak diğer konukların arasına doğru süzüldü.

Harika! Diye düşündü Bert. Bir cadı ha! Graham sahneye konmakta olan Macbeth oyunundan söz ediyordu tabii. Bret'in rolü, oyundaki üç cadıdan biriydi. Ama bu adamın küçük bir tiyatro topluluğunda oynanan bir oyundan haberi olmayacağına göre bu espiriyi de anlamamıştı kuşkusuz.

Bret ürkek bir gülümsemeyle Akrep'in gözlerine baktı. Bir kez daha yanaklarının kızardığını hissedebiliyordu. Sanki zorlukla soluk alır bir hale gelmişti.

"Bir cadı ha!" diye ipek gibi, derinden gelen ses tekrarladı. "Bak buna inanırım işte." Karanlık bakışlı gözler Bret'in üzerine dikilmişti, gece boyunca gördüklerini daha yakından tetkik etmeye başlamıştı.

Bret, bir an kendini onun gözleriyle görmeye çalıştı. Gece gibi siyah saçlarının çevrelediği yüzünde yeşil gözleri şaşkınlıkla açılmıştı. Zarif bedenini saran ince bluzdan fırlayacakmış gibi dikilen göğüslerinin üzerinde sanki genç adamın elleri dolaşıyordu. Sinirli bir ifadeyle parmaklarını boğazına doğru götürdü.

"Bir zamanlar cadıları yakarlarmış değilmi? Söyle bana cadı, alevlerden korkuyormusun?"

Bret, sanki uykudaymış gibi hissettiklerini bir çırpıda söyleyiverdi: "Uzun zamandan beri düşlerimde beni tehdit eden bir ateş görüyorum ve titreyerek uyanıyorum..."

Genç adamın gözleri kısılmıştı ve yüzünde açıkça belli olan bir hoşnutsuzlukla Bret'e bakıyordu. Genç kadının uykulu hali birden kayboldu. Aklını mı kaçıyordu yoksa? Bir yabancıya nasıl böyle bir cevap verebilirdi? Bu falcılık maskaralığı gerçekçi kişiliğini etkilemeye başlamıştı herhalde. "Kimsiniz siz? Neden bütün gece boyunca bana bakıyordunuz?"

Genç adam üzgün bir ifade ile gülümsedi. Bir an için bu teessüm yüz hatlarını yumuşatmış, şeytansı ifadesi silinmişti. "Bakışlarımı hissettin demek? Ben de gizli gizli baktığımı sanıyordum.

Bret de ona gülümsedi. Genç adamın kendini küçümser gibi konuşması içini ısıtmıştı. Onun ne kadar çekici olduğunu farkediyordu. Ama yırtıcı bir hali de vardı. Gözlerinden, kendine duyduğu güven fışkırıyordu adeta. Böyle biriyle konuşmak bile aklının ucundan geçmezdi, ama yinede ilginç bir adamdı.

"Falınıza baktırmak için mi geldiniz?" Bret önünde duran listeyi dikkatle izliyormuş gibi yaptı. Adınız ne?"

Genç adamın tebessümü solmuştu. "Beynimin içine süzülüp adımı çıkartabilirsin kuşkusuz? Tıpkı şapkadın tavşan çıkarır gibi. Hadi bakalım cadı. Dene bir kez."

"Ben o tür oyunlar yapmam."

Genç adamın kaşları havaya kalktı. "Yaaa! Ne yazık"

Küstah şeytan. Bret, bu adamın kesinlikle tipi olmadığına karar vermişti. "Fal baktırmayacaksanız belki Görmeyenler Vakfı'na bir bağışta bulunmak istersiniz?"

Genç adam, Bret'i şaşırtarak karşısındaki koltuğa oturdu, kolunu masaya dayadı ve yumruk yaptığı elini açtı.

"Memnuniyetle. Ama buradaki herkes gibi ben de karşılığında bir şeyler almalıyım. Hadi bakalım cadı, avucumdakileri söyle, kalbimi aç!"

Bret aniden onun eline bakma merakıyla yanıp tutuşmaya başlamıştı. El falından biraz anlardı ve Tarot kartlarıyla da bir aralar uğraşmıştı. Ünlü bir medyumun kızı olup da bir şeyler öğrenmeden büyümesi

mümkün müydü? Bu az ilgisi de olmasa kesinlikle Graham'e yardım olsun diye buraya gelmezdi.

Hiç kuşkusuz karşısında otran bu küstah ve kendinden emin yabancıyı aldatabilecek kadar fal bilgisi vardı. Üstelik profesyonel bir sanatçı değil miydi? Bu gösteri onun için son derece kolay bir iş olacaktı. Peki neden kalbi yerinden fırlayacakmış gibi atıyordu öyleyse?

Genç adam avcuna açmış bekliyordu. "Fal baktırmak için önce para canağını mı görmem gerekiyor yoksa? Diye alayla sordu.

Bret'in gözlerinin önüne birden avcunun içine diken batmış olan ormanlar kralının pencesi geldi. Bu karşısına oturan adam da vahşi görünümüne rağmen kalbinin derinlikleri şefkat dolu biriydi ve kendisi gibi onun da yüreği yalnızlık dikenleriyle yaralanmıştı. Oda birden soluklaştı, ışıklar titreşmeye başladı. Herhalde bunlara neden şaraptı.

Kendi kendine konuşur gibi, "Adınız Daniel..." diye mırıldandığını duydu. "İlk adınız mı, soyadınız mı bilmiyorum ama adlarınızdan bir Daniel..."

Genç adamın gözleri açıldı, ama hemen tepkisini gizlemek amacıyla gözkapaklarını kıstı. "Çok zekisin. Ama insanların beni tanımamasına hala neden şaşıyorum bilmem. Beni etkilemek için daha ustaca şeyler yapman gerekir, yeşil gözlüm."

"Yani adınız gerçekten Daniel mi?"

Karşısındaki hoşnutsuz bir ifadeyle gülümsedi. "Benimle oyun oynamaya kalkma cadı. Tabii ki Daniel!"

"Aman Tanrım. Acaba... Doğru olabiliormiydi? Annesi her zaman derdi ki..... Yooo, olamaz Kendine gel, Bret! Sadece şansın sana yardım etti."

Daniel.. Bu ad hoşuna gitmişti.

"Benim adım da Bret."

"Adını çok iyi biliyorum, Bret Carter"

"Mrs. Kigsley." diye Bret hemen düzeltti. Şaşkın gözlerle ona bakıyordu. Carter, geç kızlık soyadıydı ve beş yıldan bu yana da kullanımıyordu. Tiyatro dünyasında da herkes onu Bret Kingsley olarak tanırdı. "Daha önce tanışmış mıydık?"

Masanın üzerinde duran elin parmakları biraz kasılmış gibiydi. "Evli misin?" Genç adamın öylesine şaşkın bir hali vardı ki Bret birden ne diyeceğini bilemedi. Ona yalan söylemek istiyordu. Evli olduğuna sanırsa üzerindeki bu cisel baskıyı kaldırabilirdi. Nedn se Daniel'in aşka bir adamın karısına yan gözle bile bakmayacağını issediyordu.

"Dulum. Ama şu anda falına bakıyoruz değil mi? Daniel?"

"Ne zamandan beri?"

"Ne?"

"Ne zamandan beri dulsun;?"

"Bret yine şaşırmıştı. Dul olduğunu öğrendiklerinde genellikle, çok üzüldüm, yada vah vah, çokda geçsin...gibi sözler duyardı. Tabii yeni tanıştığı kişilerin gerçekten üzülmediklerinin farkındaydı. Haklıydılar da. Ne kendisini, ne de Arthur'u tanıyorardı. Daniel hiç olmazsa üzülmüş numarası yapmamıştı. "üç yıl oldu," diye cevap verdi.

"Ve hala böyle yaşlı bir halin var? Ne bağlılmış bu!"

Bert, içinde kızgınlık tohumlarının yeşermeye başladığını hissediyordu. Bu adam nasıl onun üzüntüsüyle alay edebilirdi? Sürekli sevgiyle hatırlanacak birinin yasını tutmanın ne demek olduğunu bilirmiydi acaba? Yeşil gözlerini kaldırıp onun karanlık gözlerine baktı. İki çift göz arasında şimşekler çakıyordu sanki. "Bana bak! Benimle böyle alayla konuşmaya hiç hakkın yok! Eğer el falına baktırmak istiyorsan, ne ala. Ama eğer böyle bir niyetin yoksa bütün geceyi geçirdiğin köşene dönebilirsiniz!"

"Avucumdakileri söyle bana, Bret"

Genç kadının kızgınlığı birden bire geçiverdi. Yanaklarına hücum eden kanı hissediyordu. Önünde kapkaranlık, cehennem gibi bir delik görüyordu. En ufak bir hareket yapmaya ve dahası ona dokunmaya korkuyordu. Daniel'in gözleri şimdi siyaha yakın bir renge dönüşmüştü ve hayatında hissetmediği bir güçle Bret'i yönetiyordu. Güçlkle elini uzatıp genç adamın elini tuttu.

Bu el sımıcaktı. Bu sıcaklık ona da geçiyor, güneş ışıkları gibi onu kavuruyordu. Yanaklarının kızardığını fark etmesin isterdi, ama Daniel'in gözleri bir an bile yüzünü bırakmıyordu. Bu karanlık derinliklerde duygularını körelten bir güç vardı sanki. Kimdi bu adam?

Gerçek bir medyum muydu. Yoksa başka dünyalardan gelmiş bir büyücü müydü?

Bret, soğukkanlılığını korumaya çalışarak gözlerini ondan çekti. Kendini son derece yorugun vebir hayal

dünyasında gezer hissediyordu. Graham'ın bu yardım teklifini hi kabul ememeliydi. Şu anda ayağa kalkıp hemen buradan kaçmalıydı.

Ama Daniel'in sıcak teni parmaklarının arasındaydı ve bu ele bakmaktan kendini alamıyordu. Bu el çok biçimli, sert ve erkeksiydi. Avuçtaki çizgilerse açıkça okunabiliyordu.

"Elin, dört elementin en ihtiraslısı olan ateş tarafından yönetiliyor."

"Ne demeye geliyor bu?"

Eğer falı bir şeyler ifade ediyorsa, Daniel duygusal ve içgüdüleriyle haretet eden biri demekti. Sonsuz enerjisiyle hayatı doyasıya yaşıyordu. Ama Bret bunları, Daniel'in gözlerine bakarak da söyleyebilirdi. Bret hiç sesini çıkarmadan genç adamın elini çevirdi ve tırnaklarının şekline baktı. Daha sonra da parmaklarını tek tek inceledi. Son derece güçlü bir başparmağı vardı ve iyiye işaretledi bu. Dünyasal hırslara hükmeden Jüpiter tepesi ise çok gelişmişti.

"Eee? Yaşam çizgimde kaç yılını kaldığını mı hesaplamaya çalışıyorsun?"

"Henüz çizgilere bakmıyorum. Elin biçimi, parmakların durumu ve birbiriyle olan uyumu ve parmak diplerindeki etli kısımlar da en az çizgiler kadar önemlidir."

"Öyle mi? Peki bu harika işaretler benim hakkımda neler söylüyor sana?"

Bu alaylı konuşma Bret'i eğlendirmeye başlamıştı. Kendini tutarak gülmemeye çalıştı. Çünkü Daei'i kırmak istemiyordu. Sonra birden neden onun kırılmasına bu kadar aldırdığını düşündü. "Dinamik, enerjik ve yaptığıın her işte başarılı olma kararlısındasın. Jüpiter'in gücü sendeki lider olma ve yenilikler peşine koşma eğilimini gösteriyor. Hatta diyebilirimki aklına bir şeyi taktın mı sonucu ne olursa olsun onu elde etmeye çalışırsın."

"Doğru. Ama bütün bunları parmağımın altındaki etli kısma bakarak söylediğine inanmam."

Bret omuzlarını hafifce silkerek genç adamın avucunun içindeki ay tepesine dokundu. "Elinin bu kısmı mantığınla içgüdülerinin çarpışmasını gösteriyor. Mantık ve hayal gücü." Parmaklarının ucunda Daniel'in sıcaklığını hissederek elini gezdirdi. "Bu çizgi hayal gücünün derinliğini gösteri. Jüpiter tepesine doğru uzanan kalp çizgisi de mantığın simgesidir." Bret başını kaldırıp onun gözlerinin ta içine baktı. "Bir sürü zıtlıklar var, Daniel! Gerçekten çok ilginç bir el."

Daniel kollarını kaldırıp düşünceli bir ifadeyle gülümsedi. Sürekli alay etmesine karşın akıllı karışmış gibiydi. Derken baş parmağı Bret'in elinin üzerine doğru kıvrılarak genç kadının elini okşamaya baladı. "Aşk hayatım hakkında bana biraz bilgi ver, cadı."

Bu dokunuş Bret'n kalp atışlarında teklemelere neden olmuştu. Elini hemen çekmesi gerektiğini biliyordu, ama Daniel'in havasından gelen bir şeyler ona meydan okumasını söylüyordu. Bu yüzden bir kaç dakika önce düşünemeyeceği bir takım tehlikeleri göze almaya cesaret etti. Al renge boyalı tırnaklarını bile bile onun baş parmağının üzerinde gezdirdi ve, "Dünyanın her türlü zevkini tatmaktan hoşlanan birisin" diye mırıldandı.

"Dizginlenemez ihtirasların adamısın. Seks senin için son derece önemli. Ama ateşin en büyük özelliği parlak bir biçimde yanıp geride sadece küller bırakmasıdır."

"Yani sevgililerim dikkatli olmalılar. Bunu mu demek istiyorsun?"

"Evet. Ama yerinde olsam bu kadar kendime güvenmezdim. Kalp oyunları önce şaka diye başlayabilir, ama derinlere doğru aktıkça bir gün bu cinsel enerjin tek kişi üzerinde yoğunlaşabilir."

"İşte, ilk kez geleceğimle ilgili bir tahmin! Sanırım güzel bir yabancıyla karşılaşacağım ve delicesine aşık olacağım. Bu aşk da ömür boyu sürecek, değil mi?"

Bret bu anda bir medyum olarak değil de bir Shakespeare oyuncusu olarak konuşuyordu ve Daniel'in bunu farketmemesi için dua etti. Ama genç adam kaçırmamıştır.

"Kadere iananmayan bir falcı ha? Bak bu çok ilginç işte!"

"Ben aslında falcı değilim... Bet bu oyundan artık sıkılmaya başlamıştı. Danel öğrenirse ne oldu sanki? Nasıl olsa eninde sonunda biri öğrenmeyecekmiydi? Elini çekerek. "Ben tiyaro oyuncusuyum" dedi.

"Bütün falcılar oyuncu değildir, Mrs. Kinsley? Karşına oturan diğer insanlar gibi beni kolaylıkla aldatamazsın."

Bret, onun sözlerini duyunca bir kahkahaattı. Mesleği konusundaki açıksözlüğünün sonucuuydu bu. Daniel kendi kararını vermişti bile. "Hayır , Daniel. sen kolaylıkla aldatılabilecek bir değilsin. Çok güçlü öngörülerin var ve zalimce yargılamalar yapıyorsun.. Bazı insanların meziyet olarak kabul ettiği hoşgrü sana göre bir şey değil."

Genç adam, Bret'in gözleriyle karşılaşınca gülümsedi. Bir kez daha bu yapay küstalliğin altında çok şeyler gizli olduğu açıkça belli olmuştu "Sen de benim güzel cadım, çok iyi bir gözlemcisin. Gerçekten de kendi görüşlerime inanırım, çabucak yargıları ve hiç hoşgörüm yoktur. Ayrıca küstah ve sinirliyimdir. Ama çok iyi

yönlerim de vardır.”

“Hatalarını kabullenme de en az bir tane iyi yönün olduğunu gösterir zaten.”

“Sonra, dürüst ve sadık bir insanım. Biriyle arkadaş olum mu, bu bağ hayat boyu sürer.”

“Ya düşman olduğunda?”

Daniel’in gözlerinde ani şimşekler çakmıştı. “Sevgililerim gibi düşmanlarımda dikkatli olmaları gerekiyor. Yıllar boyunca izlerini sürer ve sonunda yakalamayı başarırım.”

Bret elinde olamadan titredi. Buna inanırdı işe!

“Geleceğim hakkında konuşmaktan kaçınıyorsun. Birde ben deneyeyim istersen. Bu partiden siyah saçlı giz dolu ve son derece güzel bir dişiyle çıkacağım. Bu güzel cadıya öylesine tutulacağım ki onun hakkındaki bazı tasarılarımı bile unutacağım.”

Bret gözlerini ondan kaçırmak istiyor, ama büyülenmiş gibi bakıyordu.

“Ama yine de görevlerimi iyi bilirim. Büyücülüğün yeşermesine izin vermem. Bütün u tutkuya karşın onun büyülerini bozacağım.”

Bret’in bütün gece hissettiği tehlike duygusu şimdi iyice kendini belli ediyordu. Titreyerek, “Kimsin sen?” diye sorudu.

“Sen bir cadısin, Bret, Ben de cadı avcısı Daniel David Haggarty’im. Bu yaptığın hokus pokusların hiç bir değeri olmadığını açıklayacağım. Seni halkın gözünde rezil ettikten sonra cayır cayır yakacağım, Bret Carter Kingsey!”

Bölüm 2

Genç adamın bu tehdidine Bret’in ilk tepkisi gözlerini açıp bir an ona bakmak ve sonra da kahkahalarla gülmeye başlamak olmuştu. Sonunda, “Çok büyük bir hata yapıyorsun” diyebilmeyi başardı. Daniel bu kahkahalara öylesine şaşırılmıştı ki, bakışları genç kadının daha fazla gülmesine neden olmuştu. Konuklardan bir kaç dönüp merakla onlardan tarafa baktılar.

“Seni bu kadar eğlendirecek bir şey söylediğimi sanmıyorum” diye azarlar gibi homurdandı Daniel. Ama yine de ona bakan gözleri parlıyordu. Bret, sözlerinin ciddye alınmaması nedeniye genç adamın biraz kırıldığını sezinledi.

“Açıkladığım zaman ne kadar komik olduğunu sen de göreceksin. Bak, bu gece bir arkadaşıma yardım etmek için buraya geldim ve..”

Daniel hemen onun sözünü kesti. “Bu tür partilerde gösteri yapmıyorsun demek? Kendi evinde çalışmayı tercih edersin kuşkusuz. Böylece çevreyi kontrol altında tutabilirsin ve daha kapsamlı hileler yapabilirsin. Öbür dünyadan sesler, yıldızlardan haberler, ruhların etrafta uçuşması filan, değil mi?”

Bret gözlerini olduğunca açmış, bu saçmalıklara gülmemek için kendini zor tutuyordu. Daniel’in ilk yargısında kararlı olduğu anlaşılıyordu. Aslında onu suçlamamak gerekirdi. Önce kendin medyum olarak ilan etmiş, sonra Graham onu bir cadı olarak tanıtmış ve kendisi de genç adamın el falına bakarak bu kanısını desteklemişti. Eğer Davit’in medyumlarada nefret ettiği doğruysa ve dediği gibi sahtekarlıkları ortaya çıkarmaya kararlıysa, hiç kuşkusuz kendisini de avlamak isteyecekti.

Bret, bu karşısında oturan adamın güvenini sarsmak ve düşündüğü kadar önemli biri olmadığını yüzüne vurmak arzusuyla yanıyordu. Gerçeği öğrendiğinde iç kuşkusuz kendini aptal yerine konmuş gibi hissedecekti. Bu arada Bret onunla biraz dalga geçmeye kararlıydı. Muhteşem D.D. Haggarty bunu hak etmişti doğrusu.

Kendini savunmak istercesine, “Ben sadece iskambil ve el falı bakıyorum. Sana medyum filan olduğumu döylemedim ki! Dedi.”

“Falcılar, cadılar, medymalar... Hepiniz aynısınız. İnsanları aldatıp, batıl inançlarını kullanıyorsunuz. Bazı durumlarda psikolojik zararlar bile veriyorsunuz. Sen ve şu kahrolacası altıncı hissin. Burada bulunan insanların çoğunda beşinci hissin bile bulunmadığını bilirmisin acaba? Ama sen aydınlatılmış kişisin. Doğarken bazı armağanlar verilmiş sana değil mi?”

“Sevgilim” Graham’ın sesi bu konumayı kesmişti. Bret başını kaldırıp rahatlamış gibi keyifle genç adama baktı. “D.D. Haggarty’nin kim olduğunu öğrendim.”

Bret derin bir soluk aldı. “Ben de! Elli yaşlarında ve dazlak kafalı olduğnu söylemiştin hani?”

“Globe dergisinde çıkan esmi görmüş olmalısın. Resim altı yanlış yazılıştı. Sadan sola yazacağına soldan sağa

diye yazılmış. Oysa resimdeki yakışıklı ve sksi adam bendim”

Bret, “Güçlü görüleri olani zalim yargılı, hoşgörüsüz ve bencil!” diye mırıldandı ve hüzünlü bir tebessümle Graham’e baktı. “Görüyorsunuz, bei nasıl bir işe karıştırdın? Beni yakmakla tehdit ediyor.” Genç kadın yeniden gözlerini Daniel’a çevirdi. “Benim yerime Graham’i yak. Buna hak eti.”

Haggarty, yaralı bir kuşu seyreden kedi gibi dikkatle Bret’e bakıyordu. “Ama peşinde olduğum kişi sensin Bret.”

“Harika”

“Gözünü korkutmadım ya?”

“Eğer sandığınız kişi olsaydım, şu anda korkudan tir tir titriyor bir halde olurum. Ama olmadığımı göre bu halinize gülmekten başka elimden bir şey gelmez Mr. Haggarty”

“Adım Daniel”

“Pekala Daniel olsun”

Bu konuşma orta yaşlı bir kadının yanlarına gelmesiye kesilmişti. Kadın son derece şıktı ve üzerinde her türlü mücevher vardı. Önce haifçe Daniel’in omuzuna vurdu ve sonra saatini işaret etti. “Bu delikanlının zamanı çoktan doldu. O kadar heyecanlıyım ki, Madame Bret. Rudy’nin evlenme teklif edip etmeyeceğini öğrenmek için yerimde duramaz bir hale geldim.”

Bret gülümseyerek kadına bakıyordu. “Mr. Haggarty şimdi gidiyorodu zaten. Lütfen oturun.”

Daniel kaşlarını çatarak ayağa kalktı. Tam gitmeye hazırlanıyordu ki, Bret’in koluna dokunmasıyla elektiriklenmiş gibi birden döndü. “Ne var?”

Bret masanın üzerinde duran çanağı işaret etti. Üzerinde Görmeyenler Yardım Vakfı diye bir yazı vardı.

“Ücretim”

Genç kadın, Daniel’in ters bir şey söylemesini bekliyordu, ama tam tersi oldu. Genç adam para cüzdanını çıkardı ve çanağa bir yüz dolar attı. Bret ağzını açmış, şaşkınlıkla onu izliyordu.

Daniel, dudaklarının arasından, Paramın karşılığını daha sonra alacağım” diye mırıldandı ve sert adımlarla oradan uzaklaştı.

Saat on bir buçukta Bret bütün malzemelerini toplayarak gözlerini etrafta gezdirdi. Graham onu eve bırakacağını söylemişti, ama ortalıkta görünmüyordu.

Sonunda onu oturma odalarının birinin knepesi üzerinde yanında kızıl saçlı çok güzel ir kadınla buldu. Bret kapıyı işaret edip ona kaş göz işaretleri yapınca Graham yerinden doğruldu. “Biraz bekler misin, sevglim? Marissa’yla bir şeyler konuşuyorduk”

Bret eve taksiyle döneceğini anlamıştı.

Paltosunu aldı ve fal konusunda Bret’in yeteneklerini heyecanla övüp duran ev sahibesine veda etti. Evin hiçbir tarafında Daniel David Haggarty’nin izi yoktu. Herhalde uzun zaman önce gitmiş olacaktı. Duduğu hayal kırıklığına bir türlü anlam veremiyordu. Akrep’in ilgisini daha fazla çekmek istemiyorsa ondan kurtulduğuna sevinmesi gerekiyordu oysa.

Apartamanın daracık merdivenlerinden inerken Daniel’la konuştuklarını bir kez daha aklından geçirdi. Yanına gelmeden önce neden bütün gece kendisini neden izlemişti acaba? Genç kızlık soyadını nereden biliyorud. Bu kadar tehdit savurduktan sonra birdenbire neden çekip gitmişti. Tehditlerinden pişman olup da geri çekilecek birine hiç benzemiyordu. Tam tersine, horozlanmaktan hoşlanan biriydi.

Daniel’in medyumlara duyduğu bu düşmanlığın nedenini bir türlü anlayamıyordu. Bir çok insan bu işe inanmazdı, ama Daniel’in inançsızlığı fazla abartılmış gibiydi. Bu konuyla ilgili bir olay onu son derece etkilemiş olacaktı. Bir konunun bu denli sabit fikir haline gelmesi Bret’i son derece kızdırdı.

Ama bütün bunlara karşın Daniel’dan hoşlanmadığını da söyleyemezdi. Garip ve karmaşık bir kişiliği vardı ve son derece seksi bir erkekti. Karanlık gözlerindeki bakış, her herhangi bir erkeğin sarılmasından çok daha etkileyiciydi. Bret ona bakınca kafasından birbirine kenetlenmiş çıplak vücutlar ve çarşafları karmakarışık olmuş yataklar geçiyordu.

Birden yanaklarının kıpkırmızı olduğu hissetti. Arthur’ın ölümünden bu yana bu biçimde düşündüğü tek erkek Daniel olmuştu.

Her zamanki gibi Arthur’ın düşüncesi birden içini sıplatmıştı. Bu ıstırapın ne zaman geçeceğini merak ediyordu, ama sonunda yaşadığı hayattan zevk alamaz bir duruma geldiğini anlamıştı. Şimdiye kadar sevdiği tek erkek olan Arthur’ın neşeli ve sevgi dolu yüzünü gözlerinin önüne getirdi. Sarı saçlarını ve sıca bakışlı bal rengi gözlerini Daniel Haggarty’nin karanlık bir kuyuya benzer gözleriyle ve simsiyah saçlarıyla karılatırdı. Bu kadar birbiriyle zıt iki erkek olamazdı sanki.”Ah Arthur deni öylesine zlıyorum ki..” diye yüksek sesle

mırıldandı.

Merdivenlerin altından, "Ruhlar dünyasıyla konuşmaya mı başladın?" diye alaylı bir ses duydu.

Kahretsin! Bret eski apartmanın loş bir ışıkla aydınlatılan antrisine inmişti. Daniel Haggarty posta kutusunun altındaki sıraya otumuştı. İlere doğru uyattığı bacakları geçişi engelliyordu.

"Seni bırakıp gittiğimi sandın değilmi? Böyle bir şey mümkün olabilir mi? Falıma bakıp kendi ağzınla söyledin. Ben senin kaderinim Bret."

"Gece boyunca en az sen de benim kadar falcılık yaptın, Daniel. İddia ettiğin kadar inançsız olup olmadığının kuşku duymaya başladım."

Daniel son derece ağır hareketlerle bacaklarını tıpladı ve ayağa kalktı. Çok uzun boylu bir kadın olan Bret'ten epey uzundu. Bret erkeklerin yüzüne bakmak için genellikle başını kaldırmazdı. Bu yüzden Daniel'in uzun boylu olması hoşuna gitmişti. Oysa uzun boyu yüzünden okul hayatında bile dans edecek birini bulmadığını hatırlıyordu.

"İnançsızlığımın devam ettiğinden hiç kuşkun olmasn. Sonunda öğreneceksin, ama epey pahalıya mal olacak"

"Lütfen beni tehdit edip durma. Böyle kabadayılık taslamam hiç hoş olmuyor."

Daniel beklenmedik bir şekilde güldü. Güldüğü zaman yüzünün değişmesinden Bret çok hoşlanıyordu.

Gençleşiyor ve karanlık bakışları aydınlanıyordu. "Olabilir, ama bazen kabadayılığın da ödülü vardır. Orta yaşlı, utangaç bir eyefendinin seni eve götürmesini ister misin?"

"Hayır." Bret, onun küstahlığından rahatsız oluyordu, ama çekiciliğine karşı koymanın da ne kadar güç olduğunu düşünüyordu. "Hele bir cadı avcısıyla eve dönmeye hiç niyetim yok. Kendim gidebilirim."

Bret, apartmanın kapısından çıkıp buz gibi Şubat havasına bir adım atmıştı ki, Daniel Haggarty bir adım da yetişip kolundan tuttu. Yün paltosunun üzerinden bile geçen adamın parmaklarının sıcaklığını hissediyordu. Kolu acımıyordu, ama bu parmakları çözmek de pek kolay olmayacaktı.

"Biz cadı avcılarının bir özeliği de bir işi yapmak için izin almamamızdır. Arabam hemen yakıda."

Bret bir süre ne yapması gerektiğini düşündü. Onunla mücadelemi etmeliydi? Kızmış gibi mi yapmalıydı? Bu ısrarlı çabasını şakaya mı almalıydı? Yoksa hiç karşı koymadan kendini bekleyen tehlikenin kucağına mı atılmalıydı?

"Beni eve götürmeyi teklif ediyosun, ama arabam olup olmadığını nereden biliyorsun?"

"Bunun için de biraz soru sormam gerekti. Şu anda çok meşgul olan şu senin astrolog arkadaşınla gelmişsin burya. O işi de halletim zaten. Marissa'y ona ben tanıştırdım.

Bret bunu tahmin etmeliydi tabii. Parlak ir tebeşümle Daniel'a baktı. Birden ona bir ders vermek için karar aldığını hatırlamıştı. Gerçekten de bunu hak etmişti. Sürekli insanı huzursuz eden bir adamdı bu. "Demek sen tanıştırdın. Pekala, zeki çocuk. Sanırım bu tuzağa düşmeyi kabulleneceğim. Şu kaldırımda duran Porsche senin araban , değilmi? Yalan dolanlarla uğraşan bir televizyon yapımcısı için iyi para kazanıyorusun doğrusu" Bir yandan da umursamaz bir tavırla yün eldivenlerini giydi ve yün atkısını da boynuna sardı. Savaşa hazırlanmış gibi yeniden gözlerini kaldırıp ona baktı. "Yoksa bu gece beni yakmayı mı düşünüyorsun, Daniel? Önce yargılanmam yapılacaktı? Aleyhimde ki delilleri duymayı dört gözle bekliyorum."

Daniel'in gözleri garip bir biçimde parlıyordu. "Breni tam bir sessizlik içince büyülemene izin veriyorum."

"Gücümün seni aşmasından korkmuyor musun?"

"Hayır. Ne senin de de annenin gücü yaptığım incelemelerin karşısında durabilir."

Bret, televizyoncuların karşısında annesinin didik didik edilmesini düşününce korkuyla ürperdi. Bir kaç yıl önce annesi radyoda yapılan bir röportajda, sihirbaz Merlin'in ruhunu taşıdığını söylemişti. O günden beri de biraz tatlı kaçık olan annesini basından dikkatle korumayı başarmıştı. "Annem hakkında ne biliyorsun?" diye ürkek sordu.

"Gerekli olan her şeyi. Son otuz yılın ünlü Amerikalı medyumları hakkında yapacağım bir program için biraz araştırma yaptım. Tabii ki annen de konuklarımdan biri olacak."

"Yoo olamaz"

"Annenin gençliğinde çekilmiş birkaç fotoğrafını görmüştüm. Aranızdaki benzerlik gerçekten inanılır gibi değil. Annenin Boston'da oturduğunu biliyordum ve bir dergide de Bret adında bir kızı olduğunu okumuştum.

Aranızdaki ağılantıyı kurabilmek için bir süre seni tetik etmem gerekti."

Şu işe bak. Demek Daniel genç kızlık soyadını bu yüzden biliyordu.

"Ama ne gariptir ki yaptığım araştırmalarda onun izinden gittiğine dair bir ipucu yakalayamadım. Ama daha gençsin. Müşterilerini kandırabilmek için daha uyuyun yıllar geçmesi gerekiyor."

Kendisi hakkındaki Daniel'in gerçekdışı yargılarda bulunmasına aldırmaı, ama annesi hakkındaki

niyetlerini öğrenince birden dehşete düşmüştü. Iris'i televizyona çıkaramazdı bu adam. Onun programlarından hiçbirini görmemişti, ama savurduğu tehditlere bakılırsa oldukça tehlikeli biriydi. Iris Carter'ın sahtekarlıkla falan ilgisi yoktu, ama Daniel Hagart ve ekibinin onu perişan edecekleri apaçık ortadaydı. Bret, annesinin birtakım güçleri olduğundan emindi, ama bir çok kişinin ona inanmadığını biliyordu. Bu insanlar Iris Carter'ın tımarhanelik deli olduğunu düşünmeyi tercih ediyorlardı nedense.

"Annem televizyon programlarına faan çıkmaz. Oldukça yaşlı ve bu işlerden de elini eteğini çekti. Onun izinden gitmem konusuna gelince, tümüyle saçma. Seni temin ederim ki, aramızdaki benzerlik sadece fiziksel..

Daniel'in yüzünde sanki biraz rahatlamış gibi bir tebessüm belirmişti. Bütün gece boyunca ilk kez böyle davranıyordu. "Dediklerin doğruysa benden korkman için hiçbir neden yok" Bret'i hafifçe arabaya doğru çekti. "Gidelim mi artık?"

Bret, bu anlaşılmazlığı kökünden halletmeye kararlıydı. Annesi gibi medyum olmadığını ona açıklamalıydı. Cadılıkla tek ilgisinin ise son oyunlarınınaki rolü olduğunu anlatmalıydı. Graham'ın medyum arkadaşından söz etmeli ve onunla aynı arabaya kesinlikle binmemeliydi..

Ama bu gözlerdeki çekim gücü ve kolunu tutan ellerin baskısı, verdiği kararı uygulatmadı ona. Mantıklı davranmaya karar vermesine rağmen, "Bu soğukta ben de taksi aramaya pek niyetli değilim zaten. Eve dönmek saatler sürecekti" dedi.

"Saçma Kendini rahatlıkla bir taksi içinde hayal edip eve kadar yürüyebilirdin. Biraz kuşkucu bir insan olabilirim, ama bana da büyü yaptın gibi geliyor."

Bret kalarını cattı. "Benimde içimde, cayır cayır yanacaktım gibi bir his var."

Daniel ona iyicene sokuldu ve başına eğdi. Bret, genç adamın sıcak soluğunu dudaklarının üzerinde hissediyordu. Hemen sımsıkı yumdu gözlerini. Bütün vücudu ürpermeye başlamıştı. Herhalde beni öpecek ddi düşündü ve yıllardan beri beklediği heyecan bütün benliğini sardı. Daniel araarındaki boşluğu kapatmadan önce genç kadına hafifçe sarılmıştı.

"Hayır yanmayacaksın... diye mırıldandı genç adam dudakların Bret'in dudaklarına değerken. Kavrulacaksınız.. Eriyeceksin... Alev alev..."

"Daniel" Genç adamın dudakları dudaklarına değmeden Bet yüzünü dehşete çevirdi. Bu adam tümüyle yabancıydı ve çok tehlikeli biridi. "Seni tanımıyorum bile.." diye mırıldandı.

"Tanıyacaksın. Hadi gidelim artık".

Porsche'ye doğru yürüken Daniel, Bret'in koluna sımsıkı yapışmıştı. Hava buz gibi soğuktu ve insanın yüzünü yakıyordu. Esi moda sokak lambalarının ışığında kristal gibi prlayan karlar ayaklarının altında garip sesler çıkararak eziliyordu.

Daniel ön koltuğa oturunca, genç kadın kendini bırakıverdi. Koltuğun yumşacık derisi her tarafını ipek gibi sarıyordu. Oysa Graham'ın arabası her tarafı ayrı ses çıkaran eski model bir hurdaydı.

Daniel'in koltuğa oturup arayı çalıştırmasını izledi bir süre. "Kötü bir kaderin seni beklediğine şimdi daha çok inanmaya başladım. Başlıkları görür gibi oluyorum. Zengin Cadı Avcısı Çingene Bir Falcı Tarafından Büyüldü. Falcı da süpürge yerine Porsche arabaları tercih ediyor!"

Daniel en cekici tebessümüyle ona baktı. "Nerede oturuyorsun?"

"Hortlarkların en bol oldu Salem'de tabii. Başka nerede oturabilirim?"

"Şaka ediyorsun"

"Evet" Bret gülerek atkısını çıkardı ve siyah saçlarını omuzuna döktü. Daniel'in sürekli kendisine baktığını hissediyordu. "Chambrigde'de, nehrin ilerisinde oturuyorum. Radcliffe yakınlarında küçük ir evim var. Cambridge'i bir misin?"

Hemde çok iyi."

Daniel Haggarty, genç kadının evne gideceği yerde arabayı kuzey Cambridge'de birArap lokantasının önünde durdurmuştu. Bursı göbek danslarıyla ünlü ir yerdi.

Arabayı uygun bir yere par ettikten sonra dönüp Bet'e baktı. "Açlıktan ölüyorum. Partide yiyecek hiç bir şey yoktu."

"Neredeyse gece yarısı oldu. Bu saatte yemek mi yiyeceksin?"

"Umarım diğer kadınlar gibi sen de sürekli perhiz falan yapmıyorsundur?"

Nedens Bret diğer kadınlar sözüne kızmıştı. Danie'in yatak odasına girebilmek için sırada bekleyen bir sürü kadın geldi gözünün önüne. "Hayır perhiz falan yapmam ben ve Arap yemeklerine de bayılırım.. Gece yarısı olsa bile" Daniel'i beklemeden arabanın kapısını açı kendini dışarı attı.

Saatin geç olamsına kaşın lokanta ağızına kadar doluydu. Bir sürü insan keman, darbuka ve ud nağmelerinin eşliğinde dans ediyorlardı Daniel eBret, müzisyenlerin karşısında oldukça loş bir köşede küçük bir masaya oturdular. Daniel küçük msanın altına doğru uzattığı bacakları Bret'e değince hemen özür diledi, ama bacaklarını çekmedi.

"Ne istiyorsun? Yemek mi yiyeceksin?"

"Biraz meyve, ve şaraba ne dersin?"

Bret ellerni ırtptı. "Harika, Ghanouj ve humus isteyelim."

"Ama çok sarımsaklıdır."

"Senin için bir sakıncası yoksa ben aldırımam."

Daniel'in dudakların garip bir ifade ile bükümüştü.

"Sarımsak kötü ruhları kovar diye biliyordum. Kendimi korumak için bol bol yemeliyim."

"Ben cadıyım Daniel, Vampir değıl"

Daniel dilerini göstererek vampi taklidi yaptı.

"Ama olacaksın, sevgilim." Genç adamın gözleri Bret'in boynuna dikilmişti. Bret ise damarlarındaki kanın hızla akmaya başladığını hissediyordu.

"Bu gece şarap içmeye karar veriğine göre retsina ya ne dersin?"

"Sen aklımı okuyorsun galiba Bret"

"Bir çok kii retsina'yı sevmez. Garip ir tadı olduğunu söyler. Ama ben bayılıyırım. Bret minicik burnunu kırıştırmış, gülümseyerek Daniel'e bakıyordu.

Daniel masanın üzerinden uzanarak Bret'in elini kavradı. Ağızından bir tek "Bret...." sözcüğü çıkmıştı ama bu sözcük bir sürü şeyler söylüyor ve genç kadının kanını alevlendiriyor, kemiklerini eritiyordu. Neden bu lokantaya geldiklerini şimdi anlamıştı. Daniel yemekten çok başka şeylere açtı. Arabada geçirdikleri zaman genç adama yetmemişti. Bret'in arabadan çıkıp ona veda etmesine razı değildi. Harekete geçmeden önce de genç kadını biraz daha tanımak istiyordu herhalde.

Bret, genç adamın aklından geçirkikleini birkenera koyup unutmasını açıkça söylemeye hazırды. Onu çok çekici bulunduğı bir gerçektı, ama iki saat gibi kısa bir sürede tanıdığı erkeklerle yatağı girme alışkanlığı yoktu. Zaten böyle bir şeyi hayatı boyuca da yapmamıştı. Arthur öldüğünde bu yana işe hayatına kimseyi sokmamıştı.

Tam ağızını açıp konuşmaya hairlanırken tepelerinde bir garson belirdi. Daniel sipariş vermek üzere elini çekmişti. Bir kaç dakika sonra da müzik aniden hızlandı ve sigara dumanının sisler altında bıraktığı sahnede bir göbek danscısı belirdi. Kadın kırmızı ve altın rengi tüller arasından göbeğini ustalıklıla kıvrıyor, bir yandan da elindeki zilleri çalıyordu.

Daniel, hemen gözlerini kadına dikti. "İşte en sevdiğim dnaslardan biri."

"Karın adaleleri için de çok yararlı."

Mezelerini yiyip retsina'larını içerken son derece rahat bir havada konuşuyorlardı. Bret, genç adamın çok zeki ve kültürlü biri olduğunu şimdi daha iyi anlıyordu. Daniel, Bret'in sözde mesleğinden nefret etmesine rağmen , genç kadının yanında bulunmaktan da son derece zevk alıyordu.

"Peki, sihir dünyasının perilerine neden bu kadar düşman olduğunu söyler misin?" diye Bret en sonunda sordu.

"Sana söyledim.İnsanları kandırıyorsunuz ve onların batıl inançlarını kullanıyorsunuz

"Ama bütün medyumlar sahtekar değildir ki. Bazılarının gerçekten ilginç güçleri vardır.

Daniel bir şeler homurdanarak içkisini yudumladı.

"Yoo gerçeğı söylüyorum. Bazı insanların bazı duyguları çok gelişmiş oduğına inanmıyoru musun?" Bret pidesinin üzerine tabakta kalmış olan humusu büyük bir datle sürüp ağızına attı ve dudaklarını yaladı.

Tabakta en ufak bir parçanın bile kalmasına dayanamazdı. Daniel, onun bu iştahına zevkle bakıyordu.

"Yani, bilimin insan beyninin işleyişini bütün karmaşıklığıyla çözdüğünü savunmayacaksın ban herhalde." Diye ekledi Bret.

"Hayır" Daniel'in gözleri genç kadının dudalarına dikilmişti ve sesi bir hayli hırıltılıydı. Öksürerek gırtlığını temizledi."Tabi ki esrarlı birkaç nokta daha var. Ama emin ki, eninde sonunda hepsi mantık gerevesinde açığı çıkacak. Senin sihir dünyasının perileri'nin özellikleri diğerklerine göre çok zeki olmaları yalnızca."

"Demek kaı bir gerçekkı olduğunu iddia ediyorsun? Ama elin hiç de öyle söylemiyordu."

"Yine şu el falı saçmalığına başlama. Tanrı aşkına. El falıma bakmana izin verdim, çünkü parmaklarının avcumda dolaşmasından zevk alıyordum."

Bret de bu zevki atrlamış ve birden kıpkırmızı kesilmişti. Daniel yeniden elini tutacakmış gibi masanın üzerinden uzandı, ama Bret hemen ellerini çekip avcuna saklayınca genç adam hafifçe güldü ve konusu değişti.

Gece ilerledikçe birçok konularda aynı zevkleri paylaştıkları, aynı şeylerden hoşlandıkları anlaşılıyordu.

Kitaplar, politi görüşler ve hatta spor konularında...

"Uzun mesafe kayarsın demek. Diye Bret heyecanla bağırdı. Uzun mesafe kaymaya bayılırım.Ama yıllardan beri kaymadım. Arthur'ın sporla hiç de ilgisi olmadığını hüzünle düşünüyordu.

"Kayaklar üzerindeki ir cadıyı bir türlü gözümün önüne getiremiyorum."

Bu kez de Bret, onun mesleğine hücum etmeye karar vermişti. "Neden hiç televizyonda görünmüyorsun, Hagarty? Özellikle bu kadar yakışıklı ve seksi olduğunu iddia ediyorsun da neden çıkmıyorsun? Kurbanlarını didik didik etmek için yanında çalışan adamları çıkaracağına, röportajları sen yapsan çık daha fazla hayran toplarsın."

"Belki ir gün bu öğüdünü tutarım. Örneği, seni ufak parçalara ayırmak istediğimde"

Birkaç bardak retsina Bret'i iyice umursamaz yapmıştı. Neşe içinde "Ne zaman istersen emrine amadeyim Daniel." Diye nee içinde söylendi. "Neden annem yerine televizyona beni çıkarmıyorsun? Mesleğim için büyük bir reklam olru dorusu. İnan bana, büyük taraftar kitlesi toplarım."

"Sen neden söz ettiğinin farkında mısın? Bu dediğin taraftar kitlesi mesleğini darmadağın eder."

"Sahi mi?" Bret masum bir ifadeyle gülümsüyordu. Gerçek mesleğini ona söylemek dilinin ucuna kadar gelmişti, ama Daniel bu konuya o kadar sarmıtı ki, henüz ona merhamet göstermenin sırası değildi. "O zaman senden korkmama gerekiyor değil mi? Ama okdar hoş bir insansın ki Daniel."

Genç adam kaşlarını çattı Herhalde onu yakma konusunda biraz tereddüt ediyordu. Bu da Bet'e sonsuz bir zevk veriyordu.

Gecenin son dansçısı da gösterisini bitirdiğinde Bret artık iyice rahatlamıştı. El çırpıyor ve tarik edici müziğin eşliğinde vücudunu kıvırıyordu. "Bayılıyorum bu dansa . Ben de biraz ders alsam iyi olacak galiba."

Daniel uzun bir süreden beri dansözü izlemiyordu.Karanlık bakışlı gözleri Bret'in ipek bluzuna dikmişti. "Ne zaman sahneye çıkabilirsin? Bütün vücudunu dolarlarla kaplamayı sabırsızlıkla bekliyorum."

"Herhalde yüzlükler yapıştırıcaksın?"

Daniel'in bakışları Bret'in muzip gözlerine kilitlendi. "Sen de değerinin yüzlükler olduğunu biliyorsun".

Bir an sözlerini dansçıya çevirdi ve bir süre sonra yeniden dönüp Bret'e baktı. "Sen herkesten çık daha kaliteli bir cadısın. Gidelim mi artık? Daniel elini kadırıp garsona işaret etti.

Bret'in yüzündeki tebessün aniden solmuştu. Nereye gideceklerdi? Evine, kendi yatağına mı? Kaliteli bir cadı ha? Her halde Daniel 'cadı' sözcüğün 'orospu' anlamındakulanmıştı. Genç kadın onun daha önce söylediği sözleri hatırladı ve gecenin birinde, beni kolay bir av olarak gören bu kötü ruhlu yabancıya güle oynaya oturduğum bu lokanta da işim ne? Diye düşündü.

Kocasının ölümünden bu yana bir kaç kez çıktığı erkeklerle edndiği tecrübelerle dayanarak, son derece kolay elde edilir, rahat bir kadın olarak tanımladığının farkındadı. Oysa gerçek kişiliği hiç de öyle değildi.

İnsanlarla olan ilişkileri son derece sıcak ve içendi ve hayattan da zev almasını bilirdi. Kolay bir kadın olarak tanınmasına da neden bu olsa gerekti. Bu gece boyunca da Daniel'la şakalaşmış ve işin aslına bakılırsa onunla biraz da flört etmişti. Ama bundan ileri de gitmeyecekti

Eğer çıktığı bir iki erkek gibi Daniel de onu davranışlarına göre yargılıyorsa, bunu hemen açığa çıkarmak gerekirdi. Aksi alde bu gece, evin kapısı önünde kıkacak bir kavgayla biterdi.

"Seninle yamayacağımı biliyorsun değil mi?" diye aniden sordu.

Daniel'in gözleri hafifçe büyümtü. "Yine kafamdan geçenleri mi okuyordun?" diyealayla sordu.

Bret çantasını açtı para çüzdanını çıkardı. "Ve kendi payıma düşeni de ödemek istiyorum." Garsonun getirdiği tepsi üzerine bir on dolarlık bıraktı.

Daniel aniden duygusal bir havaya bürünmüştü sanki. Kendisine hakaret edilmiş gibi gözlerini paraya dikmişti. "Bu tür şeylerden nefret ederim. Ben ödemeye kalsam kadın özgürlüğüne hakaret ediyomuşum gibi gelecek. Senin ödemene izin versem erkeklik gururuma dokunacak."

"Şimdiye kadar şövalyelik taslamadığına göre erkeklik gururunun bir sorun yaratacağını sanmıyorum."

Daniel'in dudakları ince bir çizgi halini almıştı. "Yemek paranı ben verirsem, karşılığında da güzel vücudun isteyeceğimden korkuyorsun, değil mi?"

"Bak Daniel. İşleri dha da karmaşık bir ale sokmayalım, olur mu? Dışarıda çoktandır yemek yemediğim için bu geceden çok zevk aldım. Hatta bu geceyi senine paylaşmaktan da zevk aldım diyebilirim. Ama bu iş

burada biter. Erkeklerle yatmaya niyetim yok benim.”

Aralarında uzun bir sessizlik olmuştı. Neden sonra Daniel, “Kimlerle yatıyorsun?” diy sordu.

Bet, onun aklından geçenleri anlamıştı. Hafif bir kahkaha attı. “Merak etme, cinsel sapık falan da değilim. Sadece kimseyle yatmıyorum. Haaa, kedim Chester’an başka.”

“Bir kediyle mi yatıyorsun yani”

“Her zaman değil tabi.Onı tekmeleyip yataktan atmaya çalışıyorum, ama canavar, yuyumamı bekliyor ve sonra da yatağa tırmaıp yanıma yatıyor.”

“Aman tanrım. Cadının birde kedisi var. Benim kedilere alerjim vardır. Ne zaman bir kediyle aynı odada olsam hiç durmadan aksırmaya başlarım.”

Bret şakadan, rahatlamış gibi derin bir soluk aldı. “Bu işi de böylece hallettik demek ki. Durmadan aksırırken başka işlere aklın gitmez.”

“Yanılıyorsun, sevgili cadım. Sen hiç alerji ksenen hapları duymdın galiba?”

seaefe

12.02.2007 12:38

Daniel sorusunun cevabını beklemeden ayağa kalkmış, Bret’i de kaldırarak vestiyere doğru yürümüştü.

Genç kadın karanlıkta onun yanında oturuyor ve direksiyonu, vitesi ustalıkla idare eden elleri izliyordu. Daniel’in ellerinde ince deriden eldivenler vardı ve her giysisi gibi onlar da siyahtı. Bir anda bu siyah eldivenleri ellerin çıplak vücudunda dolaştığını düşledi. Ne aptalca şeyler düşünüyordu böyle? Bu tehlikeli ve heyecan verici yabancından uzakta, kendi kendine kaldığında böyle düşler kurabilirdi ancak.

Arabada pek fazla konuşmuyorlardı. Sadece Bret, evine giden yolları arada bir ona söylüyordu. Evi, son derece sakin bir sokakta, şehrin trafiğinden ve gürültüsünden uzak bir bölgesindeydi. Daniel arabasını evin önündeki kocaman çınar ağacının altında park ettiğinde Bret ona veda etmek üzere başını çevirdi. Ama Daniel dışarı çıkmış ve koşup genç kadının kapısını açmıştı bile.

“Beni evin kapısına kadar götürmene hiç gerek yğk, Daniel.”

Genç adam, ona cevap vermek gereğini bile duymamıştı. Hiçbir şey söylemeden Bret’i kolundan tutup arabadan çıkardı ve tek katlı evin kapısına kadar getirdi. Bret sinirli parmaklarla çantasından anahtarlarını arıyordu. Acaba Daniel zorla eve girmeye mi çalışacaktı. İçeri girmek için ancak benimle dövüşmesi gerekli diye kararlı bir şekilde düşündü. Daniel Haggarty, bir kadeh konyak içtikten sonra uygarca eve gidecek bir tipe benzemiyordu.

Bret anahtarları buldu ve kilide soktu. Daha sonra da arkasını kapıya yaslayarak genç adama döndü ve “Bu güzel gece için çok...” diye söze başladı, ama Daniel’in ipnotize edermiş gibi bakan karanlık gözleriyle karşılaşınca sözcükler dudaklarında söndü. Daniel, ona daha da yaklaşmış, genç kadını kapıya iyice yaslamıştı. Bret heyecanla olabilecekleri bekliyordu, ama genç adamın vücudu vücuduna yaslanınca dudaklarından hafif bir çığlık fırlayıverdi.

Daniel’in siyah paltosu düğmelenmemişti. Kendi paltosuysa onun erkekliğine karşı koyamayacak kadar inceydi. Bret hafif bir sesle. “Daniel....” Diye direnecek oldu, ama genç adamın yaklaşmasıyla bütün vücudu arzudan kıvranmaya başladı.

Daniel’in alnı, alnına değiyor, eldivenli eller saçlarının arasında dolaşıyordu. Dudaklarını genç kadının dudaklarına değercesine yaklaştırdı ve, “Özür dilerim, Bret. Seni incitmek istemiyorum. Sadece sana ne kadar ihtiyacım olduğunu ve bütün gece alev alev yandığımı bilmeni istiyorum. Şimdiye kadar böyle hissetmemiş ve böyle davranmamıştım. Kızma bana, lütfen...” diye fısıldadı.

“Kızmıyorum...” diye Bret de fısıldar gibi konuştu, ama neden ona kızamadığını da merak ediyordu.

“O kadar sıcak, o kadar tatlı ve öylesine hayat dolusun ki..” Daniel’in dili dudaklarına değiyor, kenar çizgisi üzerinde dolaşiyor ve onu tahrik etmek istermiş gibi köşelerinde daha uzun süre duruyordu. Gözlerinin önünde renkler uçuşuyor, gökkuşağı gibi parlak renkler oluşuyordu. O da birden alev alev yanmaya başlamıştı.

Daniel’in elleri, genç kadının yüzünü ona daha da yaklaştırmıştı. Şimdi onu yumuşacık bir temasla öpüyordu. Daniel’in dudakları önce şeklini tanımak istiyormuş gibi dudaklarının üzerinde durmuştu, ama bir süre sonra kendine çekip hoyratça emmeye başlamıştı. Geri çekildiğinde Bret öylesine çaresiz bir durumdaydı ki, ellerini genç adamın sırtına yapıştırmış yeniden dudaklarının temasını bekler olmuştı. Daniel’i derin derin içini çektiği ve dudaklarının arasından anlaşılmaz bir şeyler mırıldandığı duyuldu. Bir anda kontrolünü kaybetmiş gibi vahşice Bret’in dudaklarına saldırdı.

Bret vücudunu onunkine yapıştırmış, kendini tümüyle bırakmıştı. Genç adamın dili ağzının içinde dolaşiyor. Bret’in diliyle adeta bir aşk savaşı veriyordu. Genç kadın ağzını iyice ona veriş, vücudunun her zerresi titremeye başlamıştı. Sanki damarları patlayarak, kanı olduğu gibi dışarı akacakmış gibni geliyordu. Bütün ruhunu kendine çekmeye çalışan bir büyücünün öpüşüydü bu. Her ikisi de bu öpüşten olduğunca tatmin duymak istiyorlardı.

“Sen harika bir şeysin, sevgilim” Daniel bir ana başını kaldırmış, arzudan büyüyen gözlerle ona bakıyordu. “Bir öpüşten böylesine tahrik olduğumu hiç hatırlamıyorum.” Eldivenli parmaklarından biriyle Bret’in yüzünü, dudaklarını okşadı ve sonra da boynuna deli gibi atan damarların üzerine koydu. Eğilip genç kadının dudaklarına tüy gibi bir öpücük kondurdu ve “Beni içeri davet et..” diye fısıldadı.

“Hayır, Daniel... yapamak..” Daniel, parmağını koyduğu yere şimdi dudaklarını yapıştırmıştı. Genç adamın dili boynunda dolaşırken, Bret’in kalbi de yerinden çıkacakmış gibi atıyordu. Boynunda dolaşan bu nemlilik bütün vücudu kasılmalara neden oluyordu. Bir an boynunda Daniel’in dişlerinin temasını duydu. Genç adam yine Drakula gibi konuşmaya başlamıştı. “Bırak da içeriye gireyim. Sana karalık dünyanın bütün cinsel zevklerin öğreteyim...”

Bret halinden memnun bir ifadeyle kıkırdadı. Böyle bir anda şaka yapabilen adam hiç kuşkusuz korkutucu bir olamazdı. “Özür dilerin Drakula, ama sandığın kadar aptal biri de değilim. Sizvampirleri içeri davet emeye ne gerek var. Arzu ettiğiniz anda kapıdan girebilmeniz gerek.”

“Hımmm.. Bunu aklımdan çıkarmayacağım. Daniel yeniden bir anda onun dudaklarına saldırdı ve aynı zamanda da vücudunu sert bir şekilde Bret’in vücuduna yasladı. Bu adaleli vücudun her hareketinde erotik bir gerginlik hissediliyordu. Bret hemen kafasından bir durum değerlendirmesi yapmaya çakiştı. Daniel’in korkutucu bir adam olduğu gerçektı. İlk kez gözlerini ona çevirdiği anda, saniyenin onda iri gibi bir zaman süresi içince hissettiği tehlikeyi nasıl göz ardı edebilir, nasıl unutulabilir.”

Birden Graham’in sözlerini hatırladı. “Senin gibi çabuk teslim olan küçük bir balık kolaylıkla yutulabilir.” Hayır, küçük bir balık değildi ve kolaylıkla da yutulmaya hiç niyeti yokdu.

Dudaklarını güçlükle onunkilerden ayırarak, “Yeter artık, Daniel. Lütfen.. Çok özür dilerim. Seni daha önce uyarmıştım.” Dedi.

Genç adamın gözlerinde bir an öfke parlaklığı belirdi ve anında yerini hüzünlü bir kabullenmeye bıraktı. Güçlükle soluk alıyormuş gibi ağır ağır soludu. Ellerinin titredığı açıkça belli oluyordu. “Evet, beni uyarmıştın. Yeni tanıştığın erkeklerle yatağa girmezsin.”

“Hiçbir erkekle yatağa girmem.”

“Buna inanmam işte. Çok güzelsin, seksisin ve soğuk bir kadın olduğunu kanıtlayacak hiçbir belirt de yok.”

Daniel'ın karanlık bakışları dikkatle onu süzdü.

"Yoksa başka biri mi var?"

"Hayır, hiç kimse yok. Şu anda kimseyle bir ilişki kurmak istemiyorum sadece. Bağımsızlığımın keyfini çıkarmakla meşgulüm."

"Ama beni beğeniyorsun.." Daniel yine onu tahrik etmek istercesine yaklaştı. Bret, içinin eridiğini hissediyordu.

"Bırak artık." Genç kadın kurtuluşu kapıya doğru hafifçe dönmekte bulmuştu. "Ben donuyorum ve içeri giriyorum. İyi geceler Daniel."

"Bir dakika bekle, Bret. Seninle konuşmak istediğim şeyler var.."

"Saat sabahım ikisi oldu Daniel ve b gece hiçbir şey konuşacak halde değilim. Son derece yorgunum. Yarın sabah erkenden kalkıp yüzmeye havuza giderim. Bir sabah bile gitmesem kendimi berbat hissediyorum."

"Kış ortasında mı?"

"Her sabah Cambridge Kulübü'ndeki kapalı yüzme havuzuna giderim. Bir sabah bile gitmesem kendimi berbat hissediyorum."

Daniel bir adımda onun yanına sokulmuştu. "Vücudunu sağlıklı tutmaya çalışan kadınlara bayılırım." Dudaklarını Bret'in dudakları üzerinde dolaştırdı. "Beni bir kez daha öp.."

Bret, karşı konulamayacak bir biçimde ona doğru aktığını hissediyordu, ama karşı koyması gerektiğinin de farkındaydı. Bir iki kişiyle çıkmıştı, ama özellikle Daniel gibi dayanılmaz çekicilikte bir adamla şu anda cinsel bir maceraya girmeye hiç niyeti yoktu. Böyle bir macerayı idare edebilecek güce sahip değildi. "Hayır, Daniel. Beni gerçekten beğeniyor olabilirsin, ama Şey.ç.. Yaptığım işleri hiç uygun bulmadığını da aklından çıkarma. Tehditlerin hala kulaklarımda çınlıyor.

Bu hatırlatma Daniel'ın birden gerginleşmesine neden olmuştu. Gözlerinde bir düşmanlık pırıltısı yanıp söndü. "Bana her şeyi unutturan sensin. Sanırım sen gerçek bir cadısı"

Bret'in bu sözlerle canı sıkılmıştı. "Beni arzuladığım için cadı mı oluyorum yani? Tutucu eski zaman erkekleri gibi konuşuyorsun."

Daniel bir adım geri gitti ve ellerini paltosunun cebine soktu. "Oysa bana öyle geliyor ki sende beni deliler gibi arzuluyordun."

"Bütün amacının beni yakmak olduğunu söyleyen bir adamı arzulamak için deli olmalıyım herhalde."

"Tanrı aşkına. Sadece mecazi anlamda söylenmiş bir sözdü o."

"Evet ama ardında gizlenene anlam çok zalimceydi.

"Seni incitmeyeceğim, Bret," Genç adam yeniden ona yakınlaşmıştı, ama iyi niyetini belli etmek istermiş gibi elleri hala paltosunun cebindeydi. "Seni bir daha ne zaman görebileceğim."

"Daniel.. Gerçekten hiç gerek.."

"Ne zaman?" Daniel'ın sesi bir anda fırtına gibi patlamıştı. "Yarın gece olur mu? Yemeğe çıkarız istersen."

"Bütün bu münakaşaları yeniden yapmak için mi? Hayır, Daniel. Deninle herhangi bir çeşit ilişkiye girmeye hiç niyetim yok."

"Gireceksin ama" Genç adam ellerini cebinden çıkarmış ve yavaşca onun yüzünü tutmuştu. "Bu konuda başka seçeneğin yok, Bret Kingsley. Sen benim kaderimsisin ve bana aitsin." Yeniden dudaklarını eğip Bret'i öptü. Bu kez öpüş yumuşacıktı. Bret soluğunun kesildiğini ve adeta büyülendiğin hissediyordu. Daniel bir kez daha saçlarını okşadıktan sonra arkasını dönüp yürüdü.

Arabasına ulaştığında arkasını dönüp Bret'e baktı. "Gir içeri. Kalene salimen girdiğini görmeden buradan gitmeyeceğim."

Bret, bu emir verir gibi söylenen sözleri duyunca dudaklarını ısırды. Her şeyin çok daha farklı olmasını ne kadar isterdi. Keşke biraz cesareti, kendi yaşındaki diğer kadınlar gibi cinsel konularda daha rahat bir yaklaşımı olabilseydi. Kapıyı açıp içeri girerken, "Güle güle, Daniel" diye seslendi.

"Bana öyle veda sözleri edip durma. Kovalamaca daha yeni başladı."

seaefe

12.02.2007 15:05

Bölüm Üç

Ertesi hafta sonuna doğru bir gün telefon çalmaya başlayınca Bret bu kovalamacanın kendisini artık yiyip bitirmekte olduğunu bir kez daha düşündü. Daniel Haggarty gerçekten de yılmak bilmeyen bir adamdı. Her gün bir kere, genellikle yatmaya hazırlanırken telefon çalıyordu. Bir keresinde de ona koca bir kutu çikolata göndermişti. Ertesi gün telefon ettiğinde durmadan çikolata yediğini ve vücudunun bozulacağını söylemişti Bret. Ama her şeye karşın onun buluşma tekliflerini sürekli reddediyordu.

Yine de Daniel bir türlü vazgeçmek bilmiyordu. Bret her seferinde onu reddediyordu, ama Daniel ertesi akşam yeni bir teklifle karşısına çıkıyordu. Akşam yemeği... Bir yerde içki içmek... Sinemaya gitmek...Konser..... Resim sergisi... Ve bunun gibi bir sürü teklif yapıyordu. Sürekli olarak da Bret'in reddedemeyeceği bir teklifle karşısına çıkacağını söyleyip duruyordu. O genizden gelen boğuk sesiyle telefonda g+enç kadını tahrik ediyor, yavaş yavaş bütün savunmalarını yıkmayı amaçlıyordu.

O gece de ahizeyi eline alıp, "Merhaba Daniel. Bu saatte uykuda olabileceğim hiç aklına gelmiyor mu acaba?" Diye söylenmişti.

"Bret" Hattın öbür ucunda telaşlı bir kadın sesi duyuldu.

Hey tanrım, şu işe bak "Anne"

"Daniel da kim? Hayatında yeni bir erkek mi var, canikom?"

Bret sıkıntı içinde yüzünü buruşturdu. Bu konuda annesi de herkes gibi düşünürdü. Kızının dul bir kadın olarak yaşaması Iris Carter'ın hoşgörü sınırlarını biraz zorlamaya başlamıştı.

Iris neşe içinde konuşmasını sürdürüyordu. "Artık birine âşık olmanın zamanı geldi, yavrum. Alına bakarsan geçen Pazar günü geldiğinde sende hafif bir değişikli sezinlemiştim zaten. Yüzün yeni açılmış bir gül gibi parlıyordu."

"Sen dehşet bir şeysin anne. Şu güçlü sezgilerin yok mu? Bırak âşık olmayı hiçbir erkekle görüşmeye bile niyetim yok benim." Bret derin bir soluk alarak konuyu değiştirmeye çalıştı. Iris Carter kızının aşk hayatından söz açmaya başladı mı, bütün gece konuşabilirdi bu konuda. "Sen iyisin ya? Neden bu saatte arıyorsun?"

“Geç mi oldu gerçekten? Hiç farkında değilim. Bu gün öülen biraz uyumuştum. Onun için bana vakit erken gibi geliyordu. Geçen gün uzun uzun Angelique’le konuştum Kızından söz edince sana sormak istediğim bir şey aklıma geldi. Neydi acaba? Bak, unuttum şimdi işte. Zavallı Angelique, kızıyla başı dertte. Biliyorsun değil mi canım?”

“Evet anne.” Tabi ki Bret’in böyle bir şeyden haberi flaan yoktu, ama ayrıntılara girmeye de hiç niyetli değildi. Özellikle Angelique’in bir on sekizinci yüz yıl hayaleti tolduğunu bile bile. hatırladığına göre Fransız Devrimi sırasında başı giyotinle vurulmuştu kadının.

Iris sözüne devam ediyordu. “Televizyonla ilgili bir şeydi. Zavallı Angelique. Tabi ki neden söz ettiğmden haberi biler yok. Elimden geldiğince ona anlatmaya çalıştım tabi. İnsanların yürüdüğü, konuştuğu bir kutu olduğunu akladım. Televizyona çıkacağımı söylediğim zaman ise ne demek istediğimi kesinlikle anlamadı. Üstelik son derece de endişelendi. Sağlığıma bir etkisi falan olacağını sandı.”

Bret bir anda dikkat kesilmişti. “Televizyona çıkacağım da ne demek oluyor anne?”

“Aman, hayatım. Bugün çok tatlı bir delikanlıyla hayatımın en büyüleyici konuşmasını yaptım. Dediğine göre Harika mesleğimle ilgili bir televizyon programı yapmak istiyorum. Düşünebiliyormusun? Bende herkesin beni unuttuğunu düşünmeye başlamıştım.”

Bret gittikçe paniğe kapılmaya başladığını hissediyordu. “Kabul etmedin umarım?”

“ah canım. Bu kadar endişelenmene gerek yok. Beni çok sevdiğini biliyorum, ama anaç bir tavuk gibi beni korumaktan vazgeç artık.”

“Bu tatlı delikanlının adı Daniel Davit Haggarty olabilir mi acaba?”

“Aaa, evet... Sanırım Haggarty’ydi. Hatta görüşmemizin sonuna doğru kendisine Daniel diye hitap etmemi söyledi.” Bret, annesinin bir an heyecanla soluğunu tuttuğunu ve sonradan bıraktığını duydu. Annesin iç güdüsel sözlerini hattın öbür ucundan hissedebiliyordu sanki. Biraz tatlı kaçık olabilirdi, ama kesinlikle aptal değildi. “Senin Daniel mi yoks?”

“Benim Daniel’ım flan değil o. Televizyon prodüktörü ve ‘Hayal ve Gerçek’ adlı programın da yapımcısı. Üstelik son derece de tehlikeli bir adam. Amacına ulaşmak için her yolu deneyebilen, içtenlikten uzak biri. Seni arayıp da cici havalar takınabilmesine bir türlü inanamıyorum. Belirsiz bir nedenle medyumlardan nefret eder çünkü”

“Sahi mi?” Iris’in sesi duyduğu hayal kırıklığını açıkça yansıtıyordu. “Ben de insan karakterlerini çok iyi çözümlediğimi sanırdım güya”

Bret’in içinden annesinin bu sözlerine gülmek geldi birden. Iris Carter çok iyi el falı bakar ve insanların karakterlerini en ufak ayrıntısına kadar anlardı. Ama o kişinin karakterinde bir bozukluk dördü mü hemen örtbas ederdi ve işi bitince de insanın kişiliğiyle ilgili pembe gözlükler arkasından bakan başka bir insan olmadığını düşünürdü genç kadın. Bret’e her zaman şöyle derdi.. ‘Ben, insanların içindeki iyiliği arıyorum. Bu iyilikleri bulmak da hiçbir zaman güçlük çekmedim.’

Bunun sonucu olarak da Iris Carter, mali danışmanlarından, araba tamircilereine kadar herkes tarafından sürekli olarak altadılırdı.

“Peki, ne olacak şimdi?” diye Bret heyecanla sordu.

“Şimdilik bir şey olacağı yok. Programına beni davet ettiği için koltuklarım kabardığını, çok gururlandığımı,

ama öncelikle kızım la görüşmeme gerektiğini söyledim.”

Bret rahatlamış gibi derin bir soluk aldı. “Tanrıya şükürler olsun, anne. Onunla konuşurum ve programa çıkmayacağını söylerim. Ayrıca bu tür işlerle artık uğraşmadığını ve röportajlar da yapmadığını iyice açıklarım.” Bret’in sesi gittikçe daha sert çıkmaya başlamıştı. “Merak etme anne. Seni bir daha rahatsız etmemesini sağlayacağım.”

“Ama canıkım..”

“Aması falan yok, anne. Esi arkadaşın Myra Kelley’i hatırlıyor musun?”

“Tabi. Çok hoş ve yetenekli bir kadındır.”

“Sahtekarın biriydi o anne. Ve sen de pekâlâ biliyorsun. Haggarty’nin adamları iki ay önce onu programa çıkardılar. Kadının hüngür hüngür ağlamasına neden oldular ve onurunu iki paralık ettiler. Üstelik Daniel için böyle bir durum henüz işin başlangıcıydı. Doğaüstü güçlere kesinlikle inanmıyor ve bu işle uğraşanların birer şarlatan ve sahtekar olduklarını kanatılamaya çalışıyor.

“Aman tanrım” Iris Carter’ın sık geçiriyormuş gibi bağırdığı duyuldu. “Oysa telefonda çok hoş ve nazik biriymiş gibi konuşuyordu..

Bret’in aklına, kendisin baştan çıkarmaya çalışan Daniel gelmişti bir anda. “Hoş biri olduğuna hiç kuşum yok. Ondan öylesine bir çekicilik var ki, elinde tavayla deniz kenarına gitse, bütün balıklar kızartılmak üzere tavanın içine atlar”

Bret telefonu kapadıktan uzun bir süre sonra bile sinir içindeydi. Odanın içinde bir aşağı bir yukarı yürüyüp durdu. Daniel’in onu kaymakla tehdit emesi aklından çıkmıyor, özellikle mecazi anlamı onu ürkütüyordu.

Ertesi gün Cumartesi ydi. Bret yüzme kulübünden dışarı çıktığında insanı iliklerine kadar titreten bir soğukla ve Porsche’sine yaslanmış sabırla kendisini bekleyen Daniel’la karşılaştı. Genç adam blucin ve siyah bir mont giymişti. Asi saçları rüzgârdan karmakarışık. Yüzünde her zamanki sert ifade vardı ve tabii son derece seksiydi.

Daniel, ona doğru yürüyüp elinden spor malzemelerini taşıdığı çantasını alınca Bret kaşlarını hafifçe çattı. “Ne işin var burada?”

“Sana da günaydın. Sabahın köründe her zaman böyle sevimli mi olursun?”

“Pek de sabahın körü sayılmaz. Genellikle saat altıda yüzmeye giderim ben.”

“Aman tanrım”

“Git buradan, Daniel. Seninle bir daha karşılaşmak istemiyorum.”

“Genç adam halinden memnun bir ifadeyle gülümsedi. “Hayır Bret. Günlerdir benden kaçmak i.in elinden geleni yaptı, ama şu anda seni yakaladığıma göre kahvaltı etmeye gideceğiz. O kadar yüzdükten sonra açlıktan ölüyorsundur herhalde?”

“Kahvaltı ha”

“Sürekli olarak akşamları çıkma teklifi reddediyorsun.

“Geceleri çalışırım ben.”

“Haa tabii..” Bret’in işinden söz edilince Daniel’in ses tonu yine sertleşmişti. “Hep unutuyorum. Büyü yapmak için gene en uygun zamandı değil mi? Her halde bütün büyücüler gündüzleri karanlık bir odaya kendilerin

kilitliyorlar diye düşünüyorum.”

Bret’in yüzünde muzip bir tebessüm belirdi. Daniel Taggart onu annesinin izinden yürüyen profesyonel bir medyum sanıyordu hala. Bu koşullar altında genç adamın kendisine bu denli ilgi gösterip peşinden koşması gerçekten şaşılacak bir durumdu. Belki de uygun görmediği bir kadını sürekli izlemekten sapıkça bir zevk alıyordu.

“Demek kahvaltı diyorsun ha?” Yemek sözünü duyan Bret’in karnı guruldamaya başlamıştı bile. Bu zeki canavar insanı zayıf tarafından nasıl avlayacağını çok iyi biliyordu doğrusu. Önce koca bir kutu çikolata, şimdi de bu ... “Krep yiyebilir miyiz?

“Ben de daha şatafatlı bir kahvaltı ederiz diye düşünmüştüm. Çeşit çeşit börekler ve tüt gibi hafif peynirli omet..”

“Ben krep istiyorum. İçine tereyağıyla bal süreceğim.”

“Kızarmış sosis de yemez misin yani? Yanında da bir kahve.”

“Söylediklerin kulağa ne kadar da hoş geliyor. Buradan birkaç dakika uzaklıkta, meydanda şahane krep yapan bir yer biliyorum. Üstelik de çok da güzel sosis kızartıyorlar.”

Daniel hafifçe için çekti. “Meydan ha? Pekala, ne yapalım. Ama araba için park yerini sen bulacaksın. Tabii boş yer bulabilirsen.

Yarım saat kadar sonra Harvard Meydanı’nda üç tur atıp, sonunda çok pahalı olan yer altı garajında bir yer bulabilmişlerdi. Daniel,, şehirde araba sahibi olmanın günlükleri hakkında sövüp saydıktan sonra Bret’in koluna girdi ve küçük restorana doğru yürümeye başladı.Bir süre sonra bir masada karşı karşıya oturuyorlardı. Daniel’in gözleri korlaşmış kömürler gibi parıldamaktaydı. Her zaman odluğu gibi Bret. Bu alev dolu bakışlar altında eridiğini hissetti. Ama her şeye karşın önünde duran tereyağlı ve ballı krepten de kendini alamıyordu.

Daniel bir süre sırtarak onu izledi. “En hoşuma giden yönlerinden bir de yediğin şeyden büyük bir zevk alman. Diğer zevkleri de aynı iştah ve heyecanla karşılıyor musun acaba?

Bret masum bir ifadeyle gözlerini açtı. “Hangi zevklerden söz ediyorsun? Bana kalırsa iyi bir yemek zevklerin en büyüğüdür”

“Sana başkaların da tanıtabilirim.”

“Bunu demeni bekliyordum zaten” Bret bir yudum kahve içtikten sonra Daniel’a gülümseyerek baktı. Gün ışığında, gecenin karanlığında olduğu gibi tehlikeli görünmüyordu nedense. Aslına bakılırsa koyu renk saçları ve gözlerine karşın teni o kadar esmer değildi. Siyah montunu çıkarış ve beyaz el örgüsü kazağıyla çok daha yumuşaktı.

Daniel ısrarla genç kadının gözlerinin ta içine bakıyordu. “Ve”

“Ve cevabım hala hayır”

Nedense Daniel bu konuyu fazla uzatmamayı tercih etmişti. Lafı değiştirerek, “ Bu kadar çok yiyip de nasıl böyle ince kalabiliyorsun” diye sordu.

“Ben ince değilim ki.”

Daniel gözlerini bir süre onun üzerinde gezdirdi. "Pekala, inceye yakınsın diyelim." Bret de o gün spor giyinmişti. Üzerinde mavi kazağı ve daracık blucini vardı. Dize kadar deri çizmeler giymişti, ayrıca hala ıslak olan saçarlı mavi bir kurdeleyle haifçe arkadan bağlanmıştı.

"Sürekli jimnastik yapıyorum. Yüzüyorum, koşuyorum, halter yapıyorum."

"Halter mi yapıyorsun"

"Tabi. Bir sürü kadın yapıyor. Özellikle benim işimde çok gerekli". Gerçekten de öyleydi Bret şimdiye kadar biçimini korumak için burnundan ter damlayan sahne sanatçıları görmüştü hep.

Ama Daniel bu sözleri yanlış yorumladı. "Düzenlediğin seanslarda masaları yakalanmadan kaldırabilmek için güçlü olmak zorundasın kuşkusuz. Şimdiye kadar incelediğim medyumluk tarihinde rastladığım her kişi atletik yapıydı. Hatta bazıları akrobatik gösteriler bile yapabiliyorlarmış."

Bret sıkıntıyla soluyarak "Hey Tanrım.." diye mırıldandı.

"On dokuzuncu yüzyılda yaşamış çok ünlü bir medyum varmış. Her gösteride, dolaba girmeden önce boynundan ve bileklerinden kendini zincirlerle bağlatırmış. Bunun nedeni de, kadın transa geçtikten sonra dolaptan çıkanın kendisi değil de gerçekten ruh olduğunu kanıtlamak tabii. Bu bağlantılar da birkaç kez kontrol edilirmiş.

"Ama yine de bağlarını özermiş, değil mi?"

"Şöyle diyelim: Bu ruhun hatları medyum kadınlarla öylesine benzeşiyormuş ki. Ve tabii ikisi de bir arada hiçbir zaman görünmüyorlarmış." Daniel kahvesinden bir yudum altı ve gözleri parlayarak kahve fincanının üzerinden Bret'e baktı. "Annen sana bu özel numarayı öğretmedi mi Bret? Hadi, eve gidelim de ben seni bağlayayım. Bakalım iplerden kurtulabilecekmisin?"

Bret boğazındaki lokmayla neredeyse boğuluyordu. Bu sözlerde öylesine bir cinsellik gizliydi ki, bir ateş dalgasının vücudunu alev alev yaktığını hissetti. Çatalını bir süre havada tuttuktan sonra dikkatle tabağının yanına bıraktı. Artık bu işe bir son vermenin zamanı gelmişti.

"Bak Daniel. Ban yakıştırdığın bu ile hiçbir ilgimin olmadığını sana nasıl anlatacağımı bilmiyorum. Benden hoşlanmıyorsun ve beni uygunsuz bir olarak tanımlıyorsun. Ama benim peşimden de bir türlü ayrılmıyorsun. Beni alemlin maskarası olarak gören bir adamla da hiçbir ilişkiye girmeye niyetim yok."

Daniel, masanın üzerinden elini uzatıp genç kadının elini tuttu. Bret bir anda titremişti. Neden onun dokunuşlarını böylesine duyarlıydı acaba?

"Sana inanmıyorum. Bana bakarken gözlerinden sadece cinsel isteğin okunuyor" Bret yavaşça elin onun elinden çekmişti.

Daniel sabırsızlanmaya başlıyormuş gibi derin bir soluk aldı. "Saçmalama. İsteddiğim tek şey seks olsa, başka yerde bulamam mı sanıyorsun?"

Daniel haklıydı hiç kuşkusuz. Bu çekiciliği, bu yakışıklılığı ve bu kendine güvenen havasıyla buluşa erdiği günden bu yana her istediğini elde edebilmişti mutlaka.

"Ne istiyorsun benden öyleyse?"

"Bir fırsat"

“Ne fırsatı”

Daniel’ın bakışları şimdi son derece ciddileşmişti.

“Tam otuz altı yaşındayım, Bret. Beş yıldan beri de dulum. Karım kendini bulmak için beni terk etti. Ben de oradan oraya sürüklenen bir bekar yaşamının çemberine takıldım ve yüzeysel ilişkilerden bıktım. Derinliklerine kadar tanımak istediğim birine ihtiyacım var ve böyle bir bağın aramızda kolaylıkla doğabileceğinden eminim. Sen öyel düşünmüyor musun?”

Bret bir süre kaşlarını çatıp düşündü. O hafta her gece yatağına büzülüp yattığında ve uymaya çabaladığında Daniel’ı hayal edip durmuştu. Heyecan verici vücudunun sertliğini ve dudaklarının temasını hatırlamıştı. Her gece uykuya dalmadan önce, Daniel’ın yanından yattığını, ağırlığıyla onu ezdiğini ve bütün vücudunu okşadığını düşlemişti.

Evet, Daniel’la seks pekâlâ mümkün olabilirdi. Ama ya ötesi? Genç adam Arthur’dan o kadar farklıydı ki. Çok daha enerji dolu ve çok daha hükmediciydi. Arthur’la yaşam güneşli ve huzur doluydu. Oysa Daniel’la çalkantılı ve hatta karanlık bile olabilirdi.

“Eee? Ne düşünüyorsun?”

Bret düşüncelerini kovup tabağında kalmış son krep parçasını da yedi. “Bilemiyorum Daniel. Şu anda yaşamımda en ufak bir karışıklığa bile henüz hazır değilim ve zaman zaman da senin böyle bir etki yaptığını hissediyorum. Gerçeği söylemek gerekirse, senden biraz korkuyorum Daniel.”

Genç adam kaşlarını çatmıştı, ama Bret’in itiraflarından fazla rahatsız olmuşa benzemiyordu. Her halde insanları korkutmaktan hoşlanıyordu.

Gözlerinde garip bir pırıltıyla genç kadına baktı. “Bir sahtekâr olarak seni programıma çıkaracağım tehdidinden mi korkuyorsun yoksa?”

“Aman Tanrım. Tabii ki hayır.” Bret bir kahkaha attı. “Daniel gerçekten bu işi ayırık aydınlığa çıkarmak za..”

“Ya da anneni çıkaracağımdan korkuyorsun öyle mi” Yoksa ülkenin en iyi medyumunu hakkında bilgi sızdırmak için mi sana yaklaştığımı düşünüyorsun?”

Bret kirpiklerini kırıştıtararak genç adamı süzdü. “Bu olasılık da aklımdan geçmedi değil hani. Özellikle dün anneme teflon edip onu etkilemeye ve programa çıkarmaya çalıştığın zaman aklıma geldi. Neler çeviriyorsun sen kuzum?”

“Demek duydun.”

“Duymamam mümkün olabilir miydi? Annemle birbirimize çok yakınızdır biz. Bu arada, cevabı hayır. Seninle röportaj falan yapmayacak.”

Daniel’ın kirpikleri titredi. “Ama elimde sen varsın ve sen de ticari geçerliliği olan bütün numaraları biliyorsundur herhalde. Seanslardan önce odasını nasıl düzenlediği konusunda bana bilgi vermen için seni kandırabileceğimden hiç kuşku yok.”

“Gerçekten benden istediğin bu mu?” Bret kendini tutamadan bağırıyordu. Elindeki kahve fincanını sert bir şekilde tabağına bıraktı. “Bak bu işte hiç şansın yokmuş Haggarty. Böyle bir bilgiye sahip olsam bile kandıramayacağımdan emin olabilirsiniz. Üstelik böyle bir durum da söz konusu değil, çünkü annem sahtekârlık yapmaz.”

"Tabii ki o da sahtekârın bir. Ve sende biliyorsun ki, onu programıma çıkaracağım. Bak, bu konuda seni altdamak niyetinde değilim. Medyumlardan ve ruh çağırma seanslarından nefret ederim. Aramızdaki ilişki ne olursa olsun, onların bütün foyalarını ortaya dökmek için elimden gelen gayreti göstereceğim."

"Aramızda hiçbir ilişki olmayacağını san daha öncede söyledim. Son derece önyargılı ve dar kafalısın. Bret bir an sustu ve sonra sözüne devam etti. "Annem yaşlı bir kadın, Dnieel. Biraz da akıllı havada biri. Sağlığı pek iyi değil ve artık hiçbir seansa katılmıyor. Hücumların için pek uygun bir hedef olmadığını sanıyorum."

Daniel omuzlarını silkti, ama bakışları hala setti. Genç adamın son derece karmaşık bir kişiliği vardı. Öfkeli ve sakin. Hoyrat ve nazik. Mesleği konusunda da hırslarla dolu biriydi ve Tanrı bilir özel yaşamında da ne gibi karmaşaları vardı. Bret, onu bir kez daha Arthur'la kıyaslamaktan kendini alamadı. Kocasını ne kadar uysal ve iyi huylu biriydi. Özellikle iyi huyluluk Bret'in çok değer verdiği özelliklerden biriydi. Çünkü dünyada öyle kötülükler, öyle zalimlikler vardı ki. Bütün amacı altmış beş yaşında bir kadını avlamak ve halkın gözünde onu küçültmek olan bir adamla hiçbir ilgisi olsun istemiyordu.

"Artım gitmem gerekiyor. " Bret elini cebine atarak para cüzdanı çıkardı. Açmaya fırsat bulamadan Daniel elini tutmuştu.

"Bu kez olmaz, cadı. Seni davet ettim ve parasını da ben ödeyeceğim. Annen konusuna gelince, unut gitsin.. Bütün düşündüğüm sensin. Seni istiyorum ve hayatımdan çıkığp gitmene izin veremem."

Bu sözlerdeki çelik gibi karanlık Bret'i hem ürkütmüş hem de heyecanlandırmıştı. Hey Tanrım. Bu adam bir baş belasıydı. Para cüzdanını yeniden cebine attı ve madem bu kadar erkeklik taslıyor, ödesin bakalım diye düşündü.

"Beni bağışla, ama gitmek zorundayım."

Daniel da onunla birlikte ayağa kalmıştı. "Ben de seninle geliyorum."

"Hayır, gelemezsin."

"Engel olmayı bir dene bakalım."

Bret, ceketini giyip, atkısını sarındıktan sonra kapıya doğru hızlı adımlara yürümeye başladı. Daniel da hemen montunu giyip peşine düşmüştü. Bret birden kolunda onun sert parmaklarını hissetti.

"Herkesin ortasına olay mı çıkarmak istiyorum Daniel?"

seaefe

13.02.2007 12:24

"Olay çıkarmak isteyen sensin. Ben son derece kibar bir insanımdır. Bak sana göstereceğim şimdi." Genç adam hemen onun önüne geçip kapıyı açtı ve Bret dışarı çıkarken de saygıyla eğildi. "Hanımefendiyi kızdırdığım için lütfen beni bağışlasınlar."

Bert biraz da suçluluk duygusu hissederek annesinin hiç de yaşlı ve sağlığı bir kadın olmadığını düşündü. Ama bu düşüncelerini şimdilik kendisine saklaması gerekiyordu. Meydanda dolaşan buz gibi Şubat rüzgârı genç kadını iliklerine kadar titretiyordu. Daniel'ın kolu birden omuzlarına dolandı ve Bret'i kendi sıcak vücuduna doğru çekti.

"Sana söz veriyorum, Bret. Senin ya da annenin izni olmadan bu röportajı yapmayacağım.

Bret silkinerek kendini kurtarmaya çalıştı. Ona inanıp inanmamakta hala kararsızdı. Daniel ise onu kendisine

daha da çekti. "Rahatla biraz..." Genç adamın sıcak soluğunu kulağının dibinde hissediyordu. "ırpınıp durma, bir balık kadar kaygansın zaten."

"Ve kolaylıkla da oltaya gelebilirim, değil mi? Diye hüzünle düşündü Bret. "Ben balığım zaten. Yani Balık burcundanım."

Genç adam yüzünü buruşturdu. "Yoksa astrolojiyle de mi ilgileniyorsun?"

Daniel'in içtenlikle konuşması genç kadının karşı koyma duygularını temelinden sarsmıştı. Zaten ondan kaçmak isteği da pek yoktu. Annesini gerçekten rahat bırakmak istiyorsa, düşündüğü kadar da zalim bir olmasa gerekti.

Bret buz gibi havayı ciğerlerine çekerek onunla birlikte yeraltı garajına doğru yürümeye başladı. Arabayla evinin kapısına kadar gitmek hiç fena bir fikir değildi. Bu soğukta otobüs beklemek hiç işine gelmiyordu. Hem zaten torbasını da Daniel'in arabasında bırakmıştı.

"Biz medyumlar her zaman astrolojiyle ilgilenmişizdir. Doğum günün ne zaman Daniel?"

"Söylemem"

"Neden"

"Sonra birbirimize uygun olmadığımızı falan söylersin ve sonra da bunu boyuna bahane olarak önüme sürersin."

"Graham senin Akrep olduğunu düşünüyor. Kasım ayın damı doğdu?"

"Hayır, Graham'ı yanılttığım için çok üzgünüm."

"Bak bu çok kötü işte. Balık ve Akrep burçları birbirlerine en uyan çiftlerdir."

"Daniel'in birden yüzü aydınlanmıştı. "Akrep burcundan olsaydım benimle sevişirmiydin?"

Daniel Kasım ayında doğmadığına göre biraz tehlikeyi göze almakta bir sakınca yoktu. Omuzlarını silkerek "Düşünebilirdim tabii, Graham'ın dediğine göre Akreple sevişmek harika olurmuş."

şu anda garajın girişine varmışlardı. Alt katlara indikçe ortalık iyice kararıyordu. Bret ise Daniel'in kolunun baskısının gittikçe daha şiddetlendiğini hissediyordu. Hiç beklenmedik bir anda, "Ben Akrep burcundanım.." diye mırıldandı.

"İnanamam. Hangi ayda doğdu?"

"Otuz bir Ekim"

Bret kendini tutamadan bir kakhaha attı Artık arabaya varmışlardı. Daniel bir anda onu arabaya dayayarak vahşice öpmeye başladı. Vücutları birbiri içinde eriyor, Bret'in vücudunu ateşler basıyordu. "demek sen bir Akrepsin?" diye genç adamın dudakları arasında mırıldandı.

"Ve sevişmemiz de harika olacak"

Daniel dudaklarını genç kadının dudaklarında dolaştırırken bir yandan da eldivenli eliyle saçlarını okşuyordu. Dilini bir a Bret'in dudakları üzerinde gezdirdikten sonra yanaklarını ve göz kapaklarını da diliyle okşadı. Bret daha fazla dayanamayacağını hissederek ellerini onun saçlarına doladı ve dudaklarını araladı.

Daniel dudaklarının arasından hafifçe inlemişti. Dilleri birbirine değdiğinde Bret, bacaklarının arzudan kesildiğini fark etti. Ona daha da sokuldu. Onu istiyordu, ona ihtiyacı vardı. Daniel'in baldırlarının altında bacaklarının sızladığını hissediyordu. Nu basınç başını döndürüyordu, kim olduğunu nerede ve ne yaptığını umursamıyordu.

Daniel'da aynı durumdaydı. Bütün vücudu titriyordu. Yüzü ise kızarmış ve terlemişti. Bret'in kollarından tutup kaldırdı ve arabanın üzerine oturttu. Bret hiç durman onun adını mırıldanıyordu.. Bacaklarını Daniel'in beline sımsıkı dolamış kendini iyice ona teslim etmişti.

Daniel'in eli ceketinin altına gitti ve Bret'in göğüslerini buldu. Eldivenli eli canını yaktığı için hafifçe haykırmıştı. Daniel hemen elini ağzına götürerek koparır gibi eldivenini çıkardı ve çıplak elini yeniden Breti'nin kazağının içine soktu.

Parmaklarıyla göğüs uçlarının etrafında daireler çiziyor, Bret'in inlemesine ve kollarının arasında kıvranmasına neden oluyordu. Daniel da ihtirasın doruğundaymış gibi kıvranmaya başlamıştı. Bret'in cinsel duyguları patlama noktasına gelmişti sanki. Bu ihtiras kasırgasını şimdiye kadar böylesine yoğun bir biçimde yaşamadığını düşünüyordu.

Elleri Daniel'in ceketine gitti ve deliler gibi onu soymaya uğraştı. O da genç adamın çıplak tenine değ ihtiyacındaydı. Birden ani bir ışık seli gözlerini kamaştırdı. Garaja giren bir arabanın farları birbirine kenetlenmiş iki vücudun üzerindeydi. Bret ani bir utançla başını Daniel'in omzuna gömdü ve arabanın üzerinden kayarak yere indi. Dengesini bulmaya çalışırken vücudu Daniel'in vücuduna değerek ürperiyordu.

"Tanrım. Bizi gördüler galiba?"

Daniel elini uzatarak arabanın kapısını açtı. "Gir içeri. Benim eve gidiyoruz."

Bret titreyerek bu emre uydu. Hala genç adamın vücudunun özlemiyle yanarak emniyet kemerini bağladı. Kafası yavaş yavaş yerine gelmeye başlamıştı. Böyle bir ateşli arzuyu hayatı boyunca tanımadığını düşünüyordu. Arthur'la olan seks hayatı böyle bir duygunun yanından bile geçmemişti.

Arthur .. Bu isim aklına gelince garip bir sadakatsizlik duygusu yüreğini sızlattı. Daniel gibi yola gelmez bir adamla karşı bu cinsel arzuları nasıl duyabilirdi? Oysa Arthur'la olan ilişkileri ne kadar yumuşak ve sevgi doluydu.

'Uzun bir süre yalnızdım..' diye düşündü. Doğal dürtüleri duyduğu büyük üzüntüden dolayı baskı altındaydı ve şimdi üzüntüsü biraz hafiflediği için de bu dürtüler su yüzüne çıkıyordu. Bu heyecan verici adamın sunduğu zevklere de bir anda kendini kapıp koyuvermişti.

Peki, fiziksel ihtiyaçları karşılandığında kendini nasıl hissedecekti acaba? Bunun da cevabını biliyordu kuşkusuz. Aralarında bir aşk ve bağlılık olmadıkça Bret kendini bomboş ve kullanılmış hissedecekti. Araba hızla gün ışığına çıkınca Bret sımsıkı gözlerini yumdu. "Hayır Daniel.. Seninle gelemem"

"Yapma Bret. Buraya kadar geldikten sonra geri dönebileceğimi mi sanıyorsun?"

"Benim için de kolay değil" diye bağırdı Bret. Yerinde doğrulmuş, ateş saçan gözlerle ona bakıyordu. Oysa asıl kızdığı kendisiydi. " Kadınların da erkekler kadar sekse ihtiyaçları vardır ve aynı sıkıntıları duyarlar."

"Biz iki koca insanız Bret. Başka kimseye bağımlı değiliz ve ikimizi de bu sıkıntıya düşürmeye hiç hakkın yok. Ayrıca bir neden göremiyorum."

"Çok geçerli bir nedenim var benim. Henüz böyle bir ilişkiye hazır değilim."

Daniel'in direksiyonu tutan ellerinin eklem yerleri bembeyaz kesilmişti. "Henüz mü? O da ne demek?" Daha önce iki hafta falan seni akşamları yemeğe mi çıkarmam gerekiyor? Aramızdaki çekim gününün ne kadar fazla olduğunu uydurma bir flört devresi geçirmeden anlayamıyor musun?"

"Söylemek istediğim tabii ki o değil, Daniel. Lütfen beni eve götür artık."

Daniel kaldırımın üzerine çıkarak arabayı sert bir fren sesiyle durdurdu. Gözlerini Bret'e diktiğinde genç kadının bütün vücudu gerilmişti. Dudaklarında ise sırıtır gibi bir tebessüm vardı. Daniel onun gerginliğini hissedince gözlerinde alaylı bir bakış belirdi. "Merak etme, sana sarkıntılık falan edecek değilim. Sadece reddedilmeye pek alışkın olmadığımı söylemek isterim."

Bret yeniden rahatlamıştı. Gözlerini Daniel'a dikmiş ne kadar güzel dudakları olduğunu düşünüyordu. İçinde yeniden bir arzu dalgasının yükseldiğini hissetti.

Daniel derin bir soluk alarak gözlerini yumdu. Bret onun kirpiklerine bakakalmıştı. Kendisinininkinden bir uzun ve sıktı. İçinin ona doğru aktığını hissediyor, bu duyguyla tedirgin oluyordu.

Daniel birden gözlerini açtı. "Kontrol edilemez ihtiraslarım olduğunu söylemiştin. Bunda haklıydın Bret. Ayrıca seksin benim için çok önemli bir şey olduğundan da söz etmiştin ki, bunda da haklıydın. Sana rastladığımdan beri işkence içindeyim sanki. Geceleri yatağıma yattığımda uyuyamıyorum ve kendimi bir hayal dünyasının içinde buluyorum. Eğer büyüye ve karanlık günlere inan bir olsaydım., baba büyü yaptığından yüzde yüz emin olurum."

"Daniel ben"

"Sakin bir şey söyleme. San bir soru soracağım. Bu soruyu doğru olarak cevaplandırmanı istiyorum. Henüz hazır değilim ne demek? Yoksa hiç hazır olmayacak mısın? Geçen hafta, erkeklerle yatmadığını söylediğinde ciddi miydin? Seksten korkuyor musun? Neyin var senin, yahu?"

"Pekala Daniel. Aslında çok basit. Geceleri uyku uyuyamayıp hayaller kuran yalnız sen değilsin. Seni son derece heyecan verici buluyorum. Seni gördüğümde anda beğendim."

Daniel'ın gözlerinde tatmin olmuş gibi bir pırıltı yanıp söndü. "Devam et"

"Bütün sorun Arthur'ı çok sevmiş olmam.."

"Kocan mı yani?"

"Evet. Ondan başka sevgilim olmadı, aramızdaki seks ilişkisi de bir aşk oyunu gibiydi her zaman. Bu yüzyılda böyle düşünmek sana komik gelebilir, ama tanıdığım erkeklere hemen bir seks ilişkisine giremem ben. Keşke yapabilseydim. Arthur öldüğünden beri hayatım bomboş.." Bret gırtlığından yükselen bir hıçkırık sesini engelleyemediği için dehşete düşmüştü. Yutkunmaya çalıştı, ama başaramadı. Biraz sonra kendini Daniel'ın kolları arasında hıçkıra hıçkıra ağlar bulmuştu.

Daniel'la el ele tutuşarak bir yarım saat kadar yürüyüş yaptıktan sonra eve dönmek üzere yeniden arabaya bindiler.

Bret'in ani ağlama krizinden sonra her ikisi de konuşmamıştı. Ama bu sessizlik ilgi ve anlayış doluydu ve Bet bir kez daha tanıştıklarından bu yana genç adamın yanında rahatladığını hissediyordu. Onu gittikçe daha çok beğeniyor ve aynı ölçüde de saygısı artıyordu. Daniel Haggarty, Bret'in düşündüğünden çok farklı bir kişilik yapısına sahipti.

Belki de Daniel'ın evine gidip onunla yatmalıydı. Genç adam hiçbir şey söylememiştir, ama acı gerçek ortadaydı. Arthu Kingsley'le olan mutlu yaşamı bir daha geri gelmeyecek şekilde bitmişti. Üç yıl boyunca cinsel yaşamdan uzak durmuştu. Daniel'la Arthur'la olduğu gibi duygusal bir bağ olmadığı için hayatı boyunca ihtiraslarına gem vurmak pek de gerçekçi bir davranış değildi. Üstelik Daniel'ı henüz iyi tanııyordu. Belkide duygusal bir bağ daha sonra oluşabilirdi. Bunun tersini de düşünmek mümkündü tabii Bret titreyerek kollarını vücuduna sardı.

Daniel hemen arabanın kaloriferlerini açmıştı. "Üşüdün mü?"

"Ha.. Hayır?"

"Ne düşünüyorsun?"

"Önemli değil"

Daniel dudaklarını büküp başını iki yana salladı."Bu gece seninle birlikte olmak istiyorum, Bret.Sana yemek pişireceğim. Çok iyi bir aşçıyımır."

"Gelemem."

"Bret, duygularına saygı duyuyorum ve kuşkularını anlıyorum. Sana şu anda hiçbir söz veremem. Bir söz verdikten sonra sana karşı yalancılık etmiş olamak istemiyorum. Seni çok istiyorum, ama sen hazır olmadan hiçbir şekilde seni yatağa çekmeyeceğimden emin olabilirsin Ne istersen onu yapacağım. Gitmeysi istemek dışında tabi.. Bu yüzden benimle itişmekten vazgeç. Birbirimizi tanımaya çalışacağız ve bu gecede buna başlıyoruz."

Bret üzüntüyle başını salladı. "Olmaz, Daniel. Bu gece çalışıyorum." Bu öğleden sonra ve bütün gece.kostümlü prova vardı. Bir dahaki haftaya kadar perdeyi açıyorlardı.

Daniel, gözlerini bir an yoldan ayırarak genç kadına baktı ve bir otobüse çarpmamak için ani bir fren yaptı. Dudaklarının arasında bir küfür mırıldanarak, "Bu gece ne var yine? Bir yardım partisi i? Kristal toplar, iskambil kağıtları falan?.."

Bret bir an yüzünü buruşturup ona baktı. Artık her şeyi söylemenin zamanı gelmişti. Çünkü bu saçmalık gittikçe uzuyordu. "Hayır Daniel. Aslına bakarsan daha kötüsü olacak. Bu gece tepeden tırnağa siyahlar giyeceğim, koca bir kazanın başında duracağım," Bret ellerini kaldırarak büyü yapıyormuş gibi aşağı yukarı sallamaya başladı. "Kıvrıl, bükül, çabala-döndür, ateş yan, kazan kayna" diye mırıldandı, ama bir anda susuverdi. Gösterinden önce oyundan parçalar söylemek şanssızlık getirir dedi. Hattai oyuncular arasına 'Macbeth' adını bile anlamak aynı ölçüde tehlikeli sayılır."

"Çok komik"

Bret saçlarını arkaya atarak bir kahkaha savurdu.

"Ama ciddi söylüyorum Daniel. Bu gece benim ve arkadaşlarımla fikirlerini almaya çok önemli biri gelecek. Biz de büyük zaferlerin ve.. büyük felaketlerin kendisini beklediği kehanetinde bulunacağız."

Bret bu şaka yollu sözlerden Daniel'ın bir şeyler çıkaracağını umuyordu, ama genç adam öfkeyle patlamıştı. "Yani burada oturmuş bir zavallıya söyleyeceğin saçmalıkların provasını mı yapıyorsun. Sandığımdan daha büyük bir şarlatanmışın sen"

Bret'in içi katılıyordu adeta. Gülmesini bastırabilmek amacıyla hemen pencereden kışrı baktı. Bütün o gözyaşlarından sonra bu hava çok iyi gelmişti. "Ben şarlatan filan değilim. Seni temin ederim ki, bu adam

konusunda yapacağım her kehanet doğru çıkacaktır. Hatta ölüm şekli bile”

“Birinin öleceği kehanetini de mi savuracaksın yoksa”

“Bu kadar heyecanlanma canım”

“İğrenç bir şey bu, Bret. Bunları yapabileceğine inanamıyorum bir türlü”

“Gel de beni izle.”

“Ne demek istiyorsun?”

“Ne dedimse onu” Bret in gözleri muzip bir ifadeyle parlıyordu. Nasıl bir cadı olduğunu gelip kendi gözleriyle görsündü. “Gel de gösterimi, oyunumu cadılık denemelerini, işimi nasıl yaptığımı gör.”

“Seni gösteri yaparken gördüm ben. Bri kez yetti de arttı. Bu konuyu bir daha düşünme bile istemiyorum.”

“Meslek yaşamımı kabul etmezsen benimle herhangi bir ilişkiye nasıl girersi? O zaman daha öncede söylediğim gibi yüzeysel bir ilişki olur. Ciddi bir şekilde birbirimize bağlandık diyelim. O zaman da ilk yapacağın şey işimi bırakmamı söylemek olacak.

“Bak bu doğru işet. Ama unutma, sevgilim, bütün bu oyunlarını bir dokunuşta mahvedebilirim. Hele bir insanın ölümüyle ilgili kehanetlerde bulunacak olursan bir an bile tereddüt etmem. Bir sürü insan bu tür güçlere inanmaya çoktan hazır. Sense bu inanmaya hazır insanları bir anda ölüme mahkum ediyorsun”

“Telaşlanma Haggarty. Sözünü ettiğim müşterim bunu çoktan ha etti bile. Kendis de bir sürü insana ölüm saçtı. Ayrıca son derece hırslı, her türlü gücü elinde tutmaya çalışan bir katil o”

Daniel arabasını genç kadının evinin önünde durdurdu. “Bir katil demek. Bu gece nerede gösteri yapıyorsun, Devlet hapisanesindemi?

Bret ses çıkarmayıp tatlı tatlı gülümseyince Daniel biraz rahatlamış gibi arkasına yaslandı. “Pekala cadı. Sanırım bir gırgır peşidesin, değil mi?”

“Eh işte”

“Yani”

Bret arabasının kapısını açtı. “Bu gece gel ve kendi gözlerinle gör Daniel.” Genç kadın tiyatronun adresini verdi ve “Saat sekizde. Kapıdaki adama Bret ’in arkadaşı olduğunu söyle.”

“Boşversene..”

“Bu gece görüşmek üzere.” Bret gülerek arabadan çıktı ve kapıyı hızla kapadı.
Bölüm Dört

“Geldi mi yoksa?” Olağanüstü sinirli görünen Bret oyun arkadaşlarından Graham’ heyecanla sordu.

“Geldiyse bile arkalarda bir yerde oturuyor her halde. Görmedi çükü. Graham oyunda giyeceği kostümün hazırlıkları ile uğraşıyordu. İskoç tahtının varisi Malcom rolünü oynuyordu. Malcom tahttan uzaklaştırılmış, ama zorba Macbeth’in ölümünden sonra tahtını ele geçirmişti. “Bu pantolon da çuval gibi bir şey.. Bu kıyafet içinde nasıl cesur bir kahramanı canlandırabilirim acaba?”

“Bana sorarsan çok seksi”

“Sahi mi? Graham pantolonu giydikten sonra Bret’in sözlerinden memnun oluş gibi aynada kendini izledi ve sonra genç kadına dikkatle baktı. “Sen de bu kıyafetle ne kadar seksi göründüğün farkında mısın? Kötülük dolu üç kızkardeşin yaşlı ve çirkin olduğunu düşünürdüm oysa. Nasıl olurda böyle genç ve güzel bir cadı yaptılar seni?”

“Çirkin ve yaşlı olmaları artık klişeleşmiş oyun, Paul de benimle aynı fikirde. Bir cadı güzel, dişi ve güçlü bir cinsel çekiciliğe sahip olmalı. Siz erkekleri korkutan da bu oluyor zaten.”

“Saçma. Sanırım sen D.D. Haggarty’nin beynini tavana yapıştırmak istiyorsun, sevgilim. Böyle giyindiğini görürse yapışır da”

Bret siyah elbisesinin önünü düzeltti. Çok açık, kare kesimli bir yakası vardı ve bütün bedeni koyu kırmızı dantellerle kaplıydı. İpek eteğinin önü ise iç eteği olan aynı koyu kırmızı danteli gösterebilecek biçimde volanlandırılmıştı. Gece gibi siyah saçları dalga dalga omuzlarına dökülüyordu. Görünümü tümüyle son derece güzel ve seksiydi.

“Her halde gelmedi. Gelmeyeceğini söylemişti zaten. Çok kar yağıyor, yollar karmakarışıktır şimdi.”

“Bu kadarlık kar senin şövalyeni hiçbir şeyden alıkoymaz. Ayrıca hava raporlarına da pek kulak asacak birine benzemiyor. Bütün hava tahmincilerinin sahtekar olduğundan haberin yok mu senin?”

Bret önce gülümsedi, sonra da kahkalarlar güldü.

“Bir aktris olduğumu ve kehanetimin de Macbet’in ölümüyle olduğunu öğrendiğinde Daniel’in yüzünü görmek isterim doğrusu. Bu sabah onu görmeliydin, Graham. Kudurmuş gibi sinirlendi.

“Umarım şaka kaldıran bir tiptir. Onunla dalga geçtiğini öğrenince çok sevinmeyecek herhalde.”

“Hepsin hak etti. Ta baştan ona aktris olduğumu söylemişti, ama beni dinlemedi bile. Biraz sinirlenecektir tabi, ama onu idare edebilirim. Umarım..”

“Zavallıyı iyice baştan çıkardın ha.”

Bret göğüslerindeki dantelleri düzeltti. “Onunla hiçbir şekilde ilişkim olsun istemiyorum.”

“Yok canım. Sen onu benim külahıma anlat”

“Gerçeği söylüyorum. Graham.” Bu konu Bret’in kafasını bütün gün meşgul etmişti. Daniel onu garajda öptüğü zaman arzudan titrediği andan beri başka bir şey düşünemez oluştu. “Huzur içince yaşayan bir dulum ben. O ise daldan dala uçan bir kuş gibi. Hiçbir şekilde uyuşmamıza imkân yok. Dniel’la bir ilişkiye girecek kadar aklımı kaybetmedim daha.”

“Bunu fark edebildiğine memnun oldum. Ona tutulacağından korkuyordum, Bret. Sana göre bir değil o.” Bret sıkıntıyla Graham’e baktı. Bütün bunları kendi kendine itiraf edebiliyordu, ama bir başkasının ağzından duymak onu rahatsız etmişti.

“D.D. Haggarty’nin ne mal olduğunu bir arkadaşımın duydum. Gözünün yaşına bakmadan terk ettiği bir sürü kalbi kırık kadın varmış hayatında.”

“Kıskançlığından söylüyorsun bunları”

Graham, iyice genç kadına sokuldu ve gözlerini beğeniyle onun vücudunda dolaştırdı. "Olabilir. Ana nasıl duygular beslediğimi biliyorsun, sevgilim"

"Sadece en iyi arkadaşım olduğunu biliyorum."

Graham bazen onunla flört edermiş gibi davranışlar içine girerdi, ama aralarında bu derin dostluğu bozmak niyetinde değildi. Zaten Graham'e karşı da başka tür duygular beslemiyordu. Arthur'un ölümünden sonra genç adamın arkadaşlığı onun için bir kurtuluş yolu olmuştu. Bret'i yeniden yaşama kazandırmak için onu eğlendiriyor, bağırıp çağırıyor ve teselli ediyordu. Graham'e güveniyor, onunla istediği şeyi konuşabiliyor ve en önemlisi de onu çok seviyordu.

"Gözlerinin öyle devirip durma. Da sahne için hazırlanabilelim, Graham. Benim aşk yaşamımdan çok daha önemli işlerimiz var şimdi. Biliyorsun ki ilk ben çıkıyorum."

Bu sırada bir erkek sesi fırtına gib patladı. "Kingsley. Kahretsin.. Hangi deliğe girdin yine?" Yönetmen Paul Tiele şimşek hızıyla soyunma odasına girdi. her zamanki gibi dudaklarının arasında sigarası tütüyordu ve son derece sinirliydi.

Bret'le Graham'i birlikte görünce alayla gülümsedi. "Ne bu? Antonium'la Kleopatra'yı mı oynuyorsunuz burada? Sahneye çıkma zamanının geldiğini bilmiyor musun, Kingley? Şu giydiğin yüzlerde dolar değerindeki elbise şu hayran delikanlının bakışları için hazırlanması. Sahnede göstereceksin bunu. Aslına bakarsan gerçekten de harikasin ya."

"Çok teşekkürler"

Tiele kırk yaşlarında, zayıf ve çok parlak bir yönetmendi. Bitmek tükenmek bilmeyen enerjisiyle, zekasıyla bütün oyuncularını yorar ve serseme çevirirdi. Bir süre sessizlik içinde Bret'i izledikten sonra yanına geldi ve sigara dumanını yüzüne üfledi. Daha sonra da göğsünü öreten dantelleri yukarı doğru çekti. "Bu kılıkta çık seksisin. Baştan çıkarman gereken kişi Mac.." Paul bu ismi ağzına almamak için hemen sustu ve "Şu kudretli İskoçyalı. Ama sana bir göz attığı takdirde hayallerini süsleyen krallığı bir kenara atıverir".

"Sanırım bu şekilde oynamamı istemiştin, Paul."

"Evet, ama bir dereceye adar. Seni sürekli blucin ve kazakla görüyordum, Kingsley. Bu giysiyle çok farklısın." Paul, Graham'e bir göz attı. "Ne sırtıp duruyorsun, Hamilton?" Graham'in kostümüne eleştiri dolu gözlerle baktı. "Güzel bacakların var, ama pantolonun çuvala benziyor."

Bret, sigara dumanından öksrdü ve Graham'e gülmeye başladı. Graham ise duyulur duyulmaz bir sesle küfür ediyordu.

Beş dakika sonra sahneye çıkmaya hazırıldılar, ama Bret bir şey hatırlamıştı. "Bir dakika Paul. Bugün oyundan birkaç dize söyledim. Önce şeytan kovma ayinini yapmam gerekiyor."

Paul Tiele sigara dumanları arasında öksürdü ve boğulur gibi bir ses çıkardı. "Hey tanrım. Kingsley. Bu oyundan dizeler söyleyemezsin. Özellikle kostümlü prova yapılacağı gün. Sen belanı mı arıyorsun, kuzum. Herhangi bir şey olduğu takdirde tek sorumlu sensin."

"Tamam, Paul, tamam. Merak edecek hiçbir şey yok. Her şey yolunda gidecek."

Paul Tiele bütün tiyatrodan batıl inançları çok güçlü olan tek kişiydi.. Bret onun özellikle bu oyunu sahneye koymak istemediğini çok iyi biliyordu. Bütün tiyatro dünyasında en uğursuz oyun olarak biliniyordu.

Kısa bir süre sonra oyun başlamıştı. Birinci cadı olan Bret oyunu açıyordu. Sahnedeki her şey oyunun ilk

gecesi olan Cumartesi günü nasıl olması gerekiyorsa öyle hazırlanmıştı. Birkaç teknik sorum da halledildikten sonra Bret sahneye girdi ve ilk sözlerini söyledi: "Üçümüz bir daha ne zaman karşılaşacağız? Fırtınada mı, şimşekte mi yoksa yağmurda mı?"

Bret kendini rolüne öylesine kaptırmıştı ki, Daniel'in tiyatrodaki olup olmadığını umursamıyordu. Sahneye adımını attığı andan itibaren kafasındaki her türlü düşünce kayboluyordu. Şu anda Macbeth oyununda ki üç cadıdan biriydi.

Bret ikinci perdedeki sahnesi bitince dalgın dalgın sahne arkasına doğru yürüdü. Heyecandan soluk soluğa kalmıştı sanki. Aniden kendisine sarılan uzun boylu bir adamı görünce hafif bir çığlık attı.

"Kıvrıl, bükül, çabala bakalım, cadı" diye Daniel'in sesi kulağının dibinde fısıldadı. Genç kadını göğsünün üzerinde öyle sıkıyordu ki, Bret kemiklerinin kırılacağını sandı.

"Daniel"

"Sen aktrissin"

"Biliyorum" Bret'in sesi genç adamın boynunun içine gömülen dudaklarında boğuluyormuş gibi çıkıyordu. Ona bu kadar yakın olmak yeniden içinde fırtınalar kopmasına neden olmuştu.

"Bu sabahki kehanetlerinin neler olduğu şimdi anlaşılıyor. İzlememi istediğin gösteri buydu demek?"

"Tabi Daniel. Başka ne olabilir ki."

"İşe geliyorum diye buraya geliyordun demek? O yüzden geceleri sana telefon ettiğimde hiç cevap alamıyordum."

"Provalar çok zamanımız alıyor. Özellikle açılış gecesi çok yaklaşmışken."

"Demek sen cadı, medyum ya da .ingene falcı değilsin, öyle mi?"

Bret başını iki yana salladı. "Hayır Daniel, Graham astrolojiye çok meraklıdır ve zaman zaman da bir medyumla çalışır. Kadın geçen hafta hastalanınca onun yerine benim çıkmamı istedi. Öyle bir şeyi ilk kez yapıyordum vebana çektiydiklerinden sonra da bir daha yapabileceğimi sanmıyorum." Bret başına arkaya atarak Daniel'a gülümsedi.

"Benimle alay mı ediyorsun?"

"Alay edilmeyi hak etmedi mi yani?"

Daniel'ın siyah kaşları tehditkâr bir ifadeyle havaya kalkmış, elleri genç kadının kalçalarını okşamaya başlamıştı. "Bunun acısını senden çıkaracağım. Kimse beni aptal yerine koyamaz."

"Yine beni korkutmaya mı çalışıyorsun?"

"Tabii. Neden daha önce söylemedin bana?"

"Bir çok kereler söylemeye çalıştım, ama beni dinlemedin. Aslına bakarsan keyfini de pek kaçırmak istemedim. Şu televizyon programlarıyla beni korkutmaktan öylesine zevk alıyor gibiydin ki? Seni halkın gözünün önünde rezil edeceğim ve sonra da yakacağım!"

Bret, genç adamın mimiklerini taklit ederek konuşmaya çalışmıştı.

“Sen bir baş belasisin cadı. Koca bir hafta bana oyun oynayarak aklımı başımdan aldın. Ama öcümü alacağım.”

Daniel’ın baştan çıkarıcı sesi Bret’i iliklerine kadar titretmişti. Gözlerinin davet edici bir ifadeye parlamasını genç adam hemen anlamıştı.

Başını iyice Bret’e doğru eğdi, ama onu öpmedi. “Neden yüzün böyle boya tenekesine daldırılmış gibi?”

“Tabii ki sahne makyajı yapmak zorundayım. Lütfen bozma. Biraz sonra yeniden sahneye çıkıyorum.”

Daniel’ın gözleri genç kadının kostümünde dolaştı.

“Giysini çok beğendim. Bun evde de giymene izin var mı?”

“Ne münasebet. Açılış gecesinde giymek üzere yeniden kostümcüye gidecek ve ütülenip temizlenecek.”

“Çok tahrik edici bir şey. Seni bu giysiden yavaş yavaş soyma zevkini tatmak isterdim.”

Bu ateş gibi yanan sözler Bret’in duygularını tehlikeli bir şekilde uyarmıştı. Bir kez daha her şeyin büyük bir hızla kontrolünden çıktığını hissediyordu. Aralarındaki kimyasal bileşim neredeyse bir bomba gibi patlayacaktı.

Bret konuyu değiştirmek içinde, Oyunumu beğendin mi, Daniel” diye sordu.

“Çok iyiydin. Beni gerçekten büyüledin.”

Bret, genç adamın ellerini üzerinden çekti. “Dur biraz. Böyle bir giysinin kaç dolar olduğu biliyor musun sen?”

“Hayır.” Daniel’in elleri bu kez Bret’in incecik belince dolaşmaya başlamıştı. “Bu giysinin altında ne var? Hiçbir şey hissetmiyorum.

Bret silkinerek ondan kurtuldu. “Bekaret kemeri var” Daniel ellerini böyle üzerinde dolaştırmaya devam ederse, bu gece, onun yatağında son bulacaktı. Genç adam ne zaman onu kollarının arasına alsa bütün korkularının ve kuşklarının uçup gittiğini hissediyordu.

“Çok güzel ve çekici bir cadısın, Kingsley. Çok da iyi bir oyuncusun. Seninle gurur duyuyorum.”

“Bu övgü dolu sözleri duyan Bret kızarmıştı. Aralarındaki cinsel elektriklenme biraz yatışmış gibiydi. Şimdi bir başka sıcaklıkla birbirlerinin gözlerinin içine bakıyorlardı. Bret onu tanıdıkça şaşkınlığa uğradığını fark ediyor ve içi titreyerek, ondan çok çok hoşlanıyorum diye düşünüyordu.

“Hadi gidip oyunu izleyelim. Yönetmenin oyunum hakkındaki izlenimlerini duymak istiyorum. Ama ne yazık ki fazla övmeyi seven bir insan değildir.”

“Öyleyse daha iyi.Aslına bakarsan bu oyunu çok vereim ben. Düş önüme Macduff”

“Aman tanrım. Sakın oyundan bir cümle söylediğini diğerleri duymasın. Oyunun adını bile söylememize izin yoktur.”

“Neden?”

“Bu oyun büyüdür. Çok dikkatli olmazsak hepimize korkunç şeyler olabilir.”

Daniel garip bir ifadeyle ona baktı. Gözerli ilk tanıştıkları günkü gibi kapkaranlıktı. "Böyle şeylere nasıl inanırsın bilmem. Senin peşinden koştuğum için aklımdan zorum olmalı. Seni görür görmez arkamı dönüp kaçımalıydım aslında"

"Tam tersine, belki de sinin gibi hiçbir yeniliği kabul etmeyen katı bir gerçekçinin tam ihtiyacı olan biriyim. Herkesin hayatında bir sır, bir büyü olmalı."

Bu kez Daniel'ın gözlerinde ihtiraz yerine şefkat vardı. Bir şey söylemek istemiş gibi ağzını açtı, ama başını iki yana salladı. "Hadi gel. Şu büyüü oyunu seyredelim, sevgilim."

"Bu gece kendini macera sayılabilecek hiçbir olaya atmamalısın, canikom." Graham prova bittikten sonra dikkatle kostümünü asıyordu. Daniel ise dışarıda Bret'i bekliyordu. Bu gece gezegenin zararlı olabilecek olayların etkisinde. Balık burcunan olan kişiler bütün pencereleri ve kapıları kapayıp yataklarına girmelidirler. Tabi yalnız olarak. Birtakım tehlikeleri göze alacak gece değil."

"Harika. İnsanın moralini düzeltmekte bireirsi, Graham."

"Ne yaparsan yap, herhangi bir yolculuğa da çıkma. Bir astroloğun bunları sana söylemesine gerek yok tabii. Şu pencereden bir baksana."

Hala kar yağıyordu. Tiyatroda bulundukları süre içersinde hiç durmadan yağmış, her yer bir karıştan fazla kar tutmuştu. Sabaha kadar duracağı benzemiyordu.

"Ama eve kadar zaten bir yolculuk yapmak zorundayım."

"Sana evine gitme diyen oldu mu? Başka bir yere gitmemeni söylüyorum sadece."

"Bret bir an dudaklarını ısırp düşündü. "Daniel'dan hiç hoşlanmıyorsun, değil mi?"

"Evet. Sana bakışlarından hiç hoşlanmadığım bir gerçek."

"Geçen haftaki partide beni onun ellerine teslim eden sendin. Çok doğal bir şeymiş gibi benim bir cadı olduğumu söyledin ve çekip gittin."

"Aptallık etmişim. Dikkat et, Bret sana çok kötü davranacak biri o."

"Oysa bir Akreple çok iyi geçineceğimi söyleyen sendin."

"Akrep bucu, Pluto gezegeni tarafından yönetilir ve hatırlarsan Pluto da bir yer altı tanrıçasıdır. Sert, vahşi ve karanlıktı. Kadınlara da hayatı cehennem eder. Persephone'ye neler olduğunu hatırlamıyor musun? Pluto ararbasıyla yer altı dünyasından fırtına gibi çıktı ve Persephone'yi saçlarından sürüleyerek Hades'e indirdi."

"Ama annesi üzüntüden deliye dönüp dünyaya kışı getirdiğinde de kızı serbest bıraktı."

"Sadece diğer tanrılar bırakmasını istediği için. Buna karşın yine de yılın yarısını yanında geçirmesini emretti." Graham dramatik bir ifadeyle dışarıda yağın kara baktı. "Şu anda Persephone onun yanında. Karanlıklar içinde ve Pluto kişilerinin sahip olduğu cinsellik içinde tutsak edilmiş."

"Graham. Tanrı aşkına"

"Neden kendine bir Yengeç bulmuyorsun? Onlarla da çok iyi uyuşabilirsin ve inan bana, çık daha emniyette olursu."

Bret inatçı bir sesle " Daniel'dan hoşlanıyorum." Diye mırıldandı.

"Onula yatacaksın, değil mi?"

Bütün gece boyunca zaman zaman benliğini saran heyecan kasırgası yine kendini göstermişti. Kalbi olağanın dışında bir hızla atıyor ve teni ürperiyordu. Graham'e cevap vermeden elbisesinin dantelleriyle oynadı.

Graham bir adımda genç kadının yanına sokulmuştu. Hafifçe omzuna dokunarak, "Heyyy. Beni hatırlıyormusun acaba? Bu iş bittikten sonra kırıkları süpürecek kişi ben olacağım."

Bret, hemen genç adama sarıldı. "Her şey yolunda gidecek, Graham, ben merak etme."

Graham, hafifçe onu alnından öptü ve "Hadi git. Daniel seni bekliyor" diye mırıldandı.

Yarım saat sonra Bret'in evine gelmişlerdi. Her ikisi de kapının önündeki paspasta ayaklarındaki karları silkeliyorlardı.

"Beni bu havada dışarıda bırakmayacaksınız umarım, bayan. Yoksa canavar bir kar adamına dönüşmemi mi istiyorsun."

Bret, donmuş elleriyle sonunda kapıyı açmayı başaramıştı. Daniel hemen ceketini ve eldivenlerini çıkardı. Bret'i en yakın duvara sıkıştırarak bir süre dudaklarını seyretti. "En sonunda vampir içeri girdi işte ve seni mahvedecek." Başını eğip dudaklarıyla Bret'in dudaklarını örttü.

seaefe

15.02.2007 15:23

Bölüm 5

Ceketlerindeki karların eriyip yere dökülmesi gibi Bret de bu öpüşün etkisiyle eriyimeye başlamıştı. Daniel'in dudakları sıcak, vücudu güçlüydü ve bir mıknaş gibi genç kadını kendisine çekiyordu. Bre durmadan içinden, "Seni istiyorum" diye mırıldanıyordu. Daniel'in vücudundan ellerini kaydırarak ensesine uzandı ve hala ıslak olan saçlarını okşadı. Genç adam çekiciydi, sıcaktı, canlı bir gücü ve hareketli, fırtına gibi bir kişiliği vardı.

"Mımm." Diye Bret'in dudakları arasından mırıldandı. Dilini hafifçe genç kadının dudakları üzerine gezdirdi. "Bütün gece boyunca bunun hayaliyle yaşadım. Hatta bütün gün. Sabahtan beri bu arzunun aleviyle yanarak büyülenmiş gini dolaşıp durdum. "Becerikli elleriyle Bret'in ceketini ve atkısını çıkardı. İpek bluzunun üstten üç düğmesini açarak ellerini genç kadının boynunda ve göğüslerinin arasına dolaştırdı.

"Göğüslerinin hayaliyle çılgına dönüyorum adeta.."

Şimdi elleri Bret'in göğüslerini bulmuş, genç kadının titreyerek ona daha da sokulmasına neden olmuştu.

"Bu gece seninle paylaşmak istediğim daha çok şey var."

Bret başını onun omzuna gömerek, "Benim de öyle" diye fısıldadı. Ama günlerden beri aklını kurcalayan sorunlar yine onu rahatsız etmeye başlamıştı. "Sana daha öncede söyledim, Daniel. Böyle bir ilişkiyi hafife alamam ben."

"Kimse senden hafife almanı istemiyor ki" Genç adam başını eğerek genç kadının kulak memesini ağzının içine altı ve dilini saçlarının dibinde gezdirdi. "Sana olan duygularım hiçbir şekilde hafife alınacak şeyler değil

sevgilim.”

“Dediklerine göre hayatında bir sürü kadın varmış.”

“Sen dedikodulara aldırma. Güven Bana, Bret. Seni hiçbir şekilde aldatmayacağımı bil.”

“Evet biliyorum. Güven verici bir insan olman en iyi huylarından biri”. Bret geriye kaykıldı ve tatlı bir tebessümle ona baktı. Daniel, genç kadının ensesine kilitlenmiş ellerinden birini çözerek avucunu açık baktı.

“Senin kalp çizgin nasıl acaba, cadı. Burçlarımız kadar el fallarımız da birbirine uygun mu?” Genç kadının elini dudaklarına götürerek avucunun içinde dilini hafifçe dolaştırdı. Bret’in bütün adaleleri uyarılmış gibi seyriyor, bacakları artık onu taşımıyordu. Daniel’in dili parmaklarının arasında dolaşmaya başlayınca dudakları arasından zevk dolu bir inilti koptu.

“Daniel”

Daniel, onun elini bırakıp yeniden dudaklarından öptü. Bu öpüş her ikisinin de ihrirasını doruk noktasına çıkarmıştı. Bu sırada Chester miyavlayarak Daniel’in bacaklarına süründü.

“Buda ne?”

“Merak etme, sadece Chester. Sanırım seni kıskandı.” Bret yere eğilerek Chester’ın başını sevgiyle okşadı. “Merhaba bebeğim. Seni Daniel’la tanıştırmak istiyorum.

Chester, başını Bret’in ellerine sürüyor ve kendisini izleyen Daniel’a aldırıyordu bile.

“Gördüğüm en kocaman kedi bu. Hep evde mi otutu?”

Arada bir dışarı çıkar.”

Daniel, Ghester’a doğru eğilmiş, ama kocaman sarı tüylü havan hemen ondan uzaklaşmıştı ve kuyruğuyla telefonun durduğu sehpaye sürtündü. Telefon yer düşmüş ve büyük bir gürültü çıkarmıştı. Bret hemen telefonu yerine koydu ve mutfığa doğru giden Chester’ın arkasından baktı. “Korkunç sakardır. Neyse ki bu telefon, şirketin en eski model mallarından biri.”

Daniel, “Sanırım benden hiç hoşlanmadı” diye mırıldandı. Ghestar mutfak kapısının önünde durmuş sarı gözlerini Daniel’a dikmişti.

“Erkeklere karşı kuşkuludur. Sanırım pek erkek görmediğinden.”

Daniel, genç kadının bileğinden lertçe yakaladı. “Bu sözlere inanmak bana biraz güç geliyor.”

“Ama doğru işte” Bret silkinerek bileğini onun parmaklarından kurtardı ve gözlerini açarak Daniel’a baktı. “Ne oldu sana böyle. Şimdiden bana sahiplenmeye mi çalışıyorsun Haggarty?”

“Avucumda bunu okumamış mıydın cadı? Tanıştığımız anan itibaren sana sahiplendim.”

Bu sözler Bret’i heyecanlandırmıştı, ama aynı zamanda da ürkütmüştü. Daniel gibi istekli ve ihtiraslı bir adamla nasıl başa çıkabilecekti. Oysa Arthur ne kadar sakin ve huzur veren biriydi.

‘Sana hükmetmeye çalışacaktır.’ Diye Graham daha ilk günden onu uyarmıştı. Akrep burcu erkeklerinin en büyük özelliği idi bu. Ama yumuşak huylu bir kadın olmasına rağmen Balık burcunun özelliği de, başkalarından emir almaya alışkın olmamasıydı. Daniel ona hükmetmeye kalkarsa sonu dövüşle biterdi

herhalde.

Arthur'la kavga bile etmediklerini hatırladı. Bir bakıma bu durum garipti. Biriyle bu kadar uzun süre yaşayıp ayrı fikirde olmamak mümkün müydü hiç?

"Umarın şu hayatında hiç yer alamayan erkekleri düşünmüyorsunuzdur."

"Aslına bakarsan Arthur'u düşünüyordum. Seni temin ederim ki hayatımda başka bir erkek yok."

"Sık sık Arthur'u düşünür müsün?"

Bret hafifçe yüzünü buruşturdu. "Hayır, pek sık değil.. İnsanlara sahiplenmekten hoşlanıyorsun eğil mi?

Aralarında uzun bir sessizlik oldu. Daniel'ın gerginliği biraz hafiflemişti sanki. Düşünceli bir ifadeyle ellerini saçlarının arasından geçirdi. "Özür dilerim, Bret. Sanırım haklısın. Bir kadına tümüyle sahip olmak isterim ben."

"Hımm. Chester'la birçok ortak noktanız var demekki" Chester adının geçtiğini duyunca hamen miyavlayıp kendini belli etti. Bret mutfığa doğru yürüyerek, "Acıktınmı güzelim?" diye mırıldandı. Chester yemek kabının etrafında dönüp duruyordu. Daniel da onun arkasından yürüdü ve mutfığın alçak kapısına kafasını vurup ağzının içinde bir küfür savurdu. Chester ise sanki memnun olmuş gibi genç adamı süzüyordu.

"Dikkatli ol. Burası eski bir evdir."

Daniel modern mutfakta bakışlarını gezdirdi. "Burası hiç de eski bir yermiş gibi durmuyor."

"Mutfığı ve banyoları yaptırmıştık. Aslına bakarsan bu evde rahat etmek için tümüyle elden geçirmek gerekiyordu. Döşemeyi, pencereleri, ısıtma sistemini, su ve elektrik tesisatını yenileyecektir." Bret dolabı açarak bir kutu çıkardı. Chester sabırsızlıkla bacaklarına sürtünüp duruyordu.

"Çoğul konuştuğuna göre Arthur'la kendini kastediyorsun sanırım.? Onunla burada mı oturdunuz?

"Evet"

Kısa bir sessizlik oldu. Daniel tezgaha dayanış, kollarını kavuşturmuş ve tabağına konan yemeği dikkatle izleyen Chester'a bakıyordu.

"Peki Arthur'la ne oldu? Nasıl öldü?"

"Bir araba kazası oldu. Ben de arabadaydım. Yolum ortasına fırlayan bir çocuğu ezmek için direksiyonu kırdı ve bir ağaca tosladık."

"Çok çok üzgünüm Bret."

"Arthur arabadan fırladı ve kafasını bir taşa çarptığından hemen öldü. Bense sıkışıp kalmıştım. Dışarı çıkarmak için küçük bir vinç kullandılar." Bret o günleri hatırlayarak titredi. "Daha sonra Arthur'ın öldüğünü söylediklerinde bende ölmek istedim, ama yaralarım öldürücü değildi.

"Tanrıya şükürler olsun."

Genç kadın kendini toparlayana kadar Daniel onu sımsıkı tuttu. Bret, ondan taşan şefkati hissediyordu. Daniel, durmadan omuzlarını ve saçlarını okşuyordu.

“İyiym artık.” Bret gülümseyerek ondan uzaklaştı ve konserve kutusunun üzerine alüminyum kağıtla örterek buzdolabına kaldırdı. Sürekli kendisin izleyen Daniel’in bakışlarından huzursuzlanıyordu. “Bir şeyler içmek ister misin? Bir dolabı açarak içindeki içkileri gözden geçirdi. “Sanırım biraz konyak kalmış.”

“Hayır, içki istemiyorum. Seni sinirlendiriyor muyum Bret?”

Genç kadın birden doğrulunca kafasını açık kalan dolabın kapağına çarptı. “Sinirlendirmek mi? Gülümseyeme çalışarak kendisine yaklaşan Daniel’dan bir adım uzaklaştı. Ama kaçacak bir yer yoktu. Arkası tezgaha dayanmıştı. Daniel ellerini iki yana koyarak onu hapsetti. O kadar yakındı ki, sıcak soluğunu yüzünde duyuyordu. Kendini kafese kapatılmış gibi hissetmeye başladı.

Sonunda alçak bir sesle, “Ne zamandan beri, Bret?” diye sordu.

Bret, bu büyüleyici gözlerden ve dudaklardan kaçmak için başını çevirip pencere baktı. “Ne demek istediğini anlamadım? Oysa çok iyi anlıyordu.

“Arthur’un ölümünden beri kimse olmadı mı? Yani üç yıldan beri hayatına bir erkek girmed mi?”

“Sanırım senin gibi birine çok garip geliyor, değil mi?”

Daniel’in parmakları yanaklarında ve dudaklarının üzerinde dolaştı. “Garp geliyor denemez. Kocanı seviyordun. Bu yüzden soni çok iyi anlıyorum. Ama diğer yandan da çok uzun bir zaman olduğunu düşünüyorum.” Daniel başını eğerek Bret’in dudakları arasında konuşmaya başladı. “Senin gibi canlı ve güzel bir kadın kendini erkeklerden uza tutmamalı. Seni saklandığın delikten çıkarmak ve yeniden hayata döndürmek gerek.”

Daniel onu hırsıyla öpmeye başlamıştı. Ama Bret nedeninin bilmeden onunla mücadele ediyordu. Genç adam onu üzüyor ve bir bakıma da korkutuyordu. Vücudunda şimdiye kadar tanımadığı vahşice arzuların doğmasına neden oluyordu. Bret’e öyle geliyordu ki, Daniel vermekten çok almak isteyen bir erkekti. Graham’in bütün uyarıları beyninde çınlıyordu şimdi. Kendini kaptırırsa hayat boyu onun arzularının tutsağı olacaktı.

Bret karşı koymaya çalıştıkça öpüşü daha da baştan çıkarıcı bir hal alıyordu. Genç kadın dudaklarını açmayı reddedince. Daniel’in dili ihtarasla ağzının üzerinde dolaştı ve “Sen istemedikçe hiçbir şey olamayacak” diye dudaklarının üzerinde mırıldandı. “Ama beni istediğini görmek için seni sürekli uyarmaktan kendimi alamıyorum. Ne yapalım, yaradılışım böyle.”

“Seks senin için çok önemli.”

Daniel vücudunu ona yasladı. “Evet.”

Bret ancak duyulu bir sesle, “Hey Tanrım.” Diye mırıldandı. Savunmasının yavaş yavaş kırılmakta olduğunu hissediyordu. Ellerini yavaşça Daniel’in omuzlarında ve kollarında dolaştırdı. İnce gömleğinin altında seyiren adalelerini hissedebiliyordu. Güçlkle yutkunarak “Kahretsin. Seksten daha başka şeylere de ihtiyacım var benim. Aksine bir davranışta bulunduğum takdirde kendime olan saygımı kaybetmekten korkuyorum.” Diye söylendi.

“Hadi gel, biraz oturalım.” Daniel bir koluyla ona sarılarak oturma odasına doğru götürdü ve Bret’i kocaman beyaz kanepeye oturtup kendi de yanına yerleşti. Genç kadını iyice kendine çekmişti, ama seksten uzak bir sokuluştı bu. “Benim de seksten başka şeylere ihtiyacım var. Bu sabah sana arabadayken söylemiştim.

“Ayrıca herhangi bir söz de veremeyeceğini söylemiştin. Haklısın tabii. Henüz birbirimizi tanımıyoruz bile.”

"Birbirimizi çok iyi tanıyoruz, Bret. Bir gece göz göze geldik ve önemli olabilecek her şeyi bu bakışlar bize açıkça anlattı."

"Sana inanmamı nasıl bekliyorsun, Daniel? Profesyonel bir akılcı olan D.D. Haggarty içgüdüsel anlaşmalara değer vermeye mi başladı?"

"Pek öyle değil aslında. Koku almak gibi bir duygu bu. Son derece akılcı ve bilimsel . Bunun içgüdüyle hiçbir ilgisi yok."

Bret kuşkulu bir ifadeyle, "Koku almak mı? Diye sordu.

"Evet, Sen hiç ani çekim gücü diye bir şey duymadın mı? Eskiden bu ilk görüşte aşk diyorlardı. İki insanın birbirinin kokusunu almak da diyebiliriz. Yani senin burnunla benim burnun ruhsal açıdan bağlantı içindeler."

Bret kıkır kıkır gülüyordu. Daniel, onu çenesinden tutup kaldırarak burnunu genç kadının burnuna sürttü. " Bak görnün müü birirleri için deli oluyorlar"

"Bana baskı yapmayacağına söz vermiştin, Daniel."

Daniel hüzünlü bir gülümsemeyle ona baktı. "Gerçekten öyle bir şey mi söyledim. Ne aptallık etmişim ama." Yeniden Bret'i kendisine çekerek genç kadının başını omzuna dayadı. "Gitmemi istiyor musun?"

Bret, genç adamın sıcak vücutunu, okşayan ellerini, başını rahatlıkla dayadığı geniş omzunu, kendisine değen kalçalarını hissediyordu ve bütün bunlar Daniel'in güçlü cinsel çekiciliğinin birer simgesi idi. Kaldığı takdirde sevişmeleri kaçınılmaz olacaktı. Alında bütün istediği bu değil miydi?

Daniel hafifçe kıpırdandı ve bacağına genç kadının bacakları üzerine uzattı. Bir eliyle Bret'in göğsünü tuttu. Sanki sevişmenin ne kadar güzel bir şey olduğunu ona kanıtlamak istiyordu.

Bret "Haksızlık ediyorsun " diye fısıldadı.

Daniel dudaklarını onun boynuna gödü. "Merak etme. Seni etki altına almayı düşünmüyorum bile."

Bret inleyerek kollarını Daniel'in boynuna doladı. Artık genç adam ne isterse yapmaya hazır bir haldeydi. Tam bu sırada Chester zıplayarak Daniel'in üzerine atladı ve tırnaklarını sırtına geçirdi.

"Kahretsin. Yine bu canavar." Daniel kendini korumak için kanepeden yere kaydı ve Chester da hemen hanımının kucağına yerleşerek yüksek sesle mırıldanmaya başladı. Daniel yerdeki halının üzerinden onalar bakıyor, Bret'se kendini tutamadan gülüyordu. Chester hanımının neden duduk yere böyle saldırdığını merak etmiş gibi şaşkınlıkla Bret'e gözlerini dikmişti.

"Öldüreceğim bu canavarı" Daniel kediye alarak yavaşça yere bıraktı. Chester'sa hemen miyavlayarak bu hareketi protesto ettiğini bildirmişti. "Aman tanrım. Sanki dövülecekmiş gibi bana bakıyor." Yüzünü buruşturarak Chester'in tırmaladığı yeri ovuşturdu. "Böyle saldırmak için eğittiğini neden bana söyledin? Bir kaplan gibi vahşi bu hayvan."

Bret'in gülmesi biraz hafiflemişti. "Daniel bir kaplanın kafesinde."

"Aman ne komik..."

"Çok kötü mü tırmaladı. Bir bakayım." Bret genç adamı yeniden kanepeye oturtturarak gömleğinin düğmelerini

açtı. Dudaklarını ısırarak Daniel'in göğsündeki kıvrıkcık tüylere baktı. Bu tüylerin üzerinde parmaklarını dolaştırmamak için kendini güç tutuyordu. Kuruyan dudaklarını yalayarak, "Çıkar gömleğini," diye mırıldandı.

"Dalga mı geçiyorsun. Bu canavar serbestçe dolaşırken mi. Bu kalın gömlek sayesinde paralanmaktan zor kurtuldum."

"Sırtını bir göreyim."

Daniel gömleğini omuzlarına indirerek arkasını döndü. Bir aç sıyrığın dışında bir şey görünmüyordu. "Sanırım ölmezsin." Haggarty" Bret'in sesi oldukça kısık çıkıyordu, bu çıplak tene dokunmamak için kendini zorluyordu.

Daniel yüzünü dönüp onun gözlerinin ta içine baktı. Her ikisinin de gözlerinde garip ışıltılar çıkıyordu. Bret'in bütün vücudu gerilmişti şimdi. Aralarından her hangi bir şey başladığı anda durdurmaya günü yetemeyecekti.

Chester kanepenin üzerine atlayarak her ikisini de dik dik süzdü. Daniel kedinin hareketlerini dikkatle izliyordu. "Nereden harekete geçmesi gerektiğini düşünüyor. En beklenmediğim bir anda saldıracak. Beni buraya Chester parçasın diye getirdin değil mi cadı?"

Genç adam, Bret'e iyice sokuldu ve Bret'in önü açılmış bluzunun içinden göğüslerini ve karnını okşadı. "Onu dışarı çıkart Bret."

"Nasıl kar yağdığını biliyor musun sen?"

"O zaman benim evime gidelim. Ayrıca böylesini tercih ederim. Arthur'un ölümünden bu yana sahip olacak ilk erkek bensem, bunun bir özelliği olmalı."

Daniel gözlerini odanın içinde dolaştırdı. "Onunla paylaştığın bir evde olmak istemiyorum. Benimle bu gece evime gelmeni istiyorum Bret."

Bret kalbinin hızla attığını ve göğsünden fırlayıp çıkacağını hissediyordu. "Bu gece araba kullanamazsın."

"Evim buraya çık yakın. Ayrıca arabam da karda çok iyi gider."

"Ya kar daha da artarsa. O zaman senin evinden hiçbir yere kıpırdayamam. Yarın provam var."

"Yarın Pazar yahu. Siz tiyatrocular hiç tatil yapmaz mısınız?"

"Sahnenin açılması çok yakinken her gün prova yaparız.

"Seni götürürüm söz. Ayrıca " Daniel sözüne devam edemeden bir an soluğunu tuttu ve birden başını çevirerek aksırdı. "Kahretsin" Cebinden mendilini çıkarmaya çabalarken büyük bir gürültüyle tekrar aksırdı.

Bret hafifçe genç adamın saçlarını okşuyordu. "Dışarısı buz gibi soğuk, Daniel. Burada oturalım ve şöminemizi yakalım. Saçların hala ıslak. Dışarı çıkarsak nezlen daha da artar."

"Nezlem falan yok benim." Daniel öne eğilmiş durmadan aksırıyordu. "Buna neden olabilecek tek şey var dünyada benim için." Başını çevirerek kanepenin öbür ucundan düşman bakışlarla kendisini süzen Chester'e dik dik baktı.

"Yoo Chestr mı yoksa?"

Daniel aksırıklar arasında, "Chester ya.." diye mırıldandı.

Bret kanepeden kalkarak Chester'ı kucağına aldı ve başını okşayarak kapıya doğru yürüdü. "Onu dışarıya çıkaracağım."

Bret kapıyı açar açmaz, Chester dışarıda yağın kara bir göz attı ve genç kadının kollarından kurtulup kendini yere fırlattı. Yere düşerken kapının yanında duran şemsiye askılığıını devirince yeniden zıpladı ve odanın ortasında Daniel'ın kucağına futbol topu gibi atladı.

"Seni kedi kılıklı yaratık. Bir daha beni tırmalamaya kalkarsan seni boğarım." Daniel Chester'ı dikkatle tutarak ön kapıya getirdi. "Bu da senin gibi kaypak bir şey. Çek o patilerini üzerinden off."

"Ne oldu?"

Bret ne olduğunu anlayamadan kapı yeniden kapanmıştı ve Chester evin içindeydi. Daniel ise durmadan aksırıyordu. "Yapamayacağım. Bu zavallıyı karların içine atamıyorum."

"Sahimi diyorsun?"

"Dışarısı berbat değil mi canavar" Daniel rahatlamış gibi duran Chester'ın başını kaşıyordu. "Telaşlanma, dışarı çıkmıyorsun. Aslına bakarsan burası senin evin değil mi ahbap?"

Bret şaşkınlıkla bu yakışıklı ve aksırıp duran, bir yandan da alerjik olduğu kediyi okşayan deve bakıyordu. Bir kez daha Daniel'dan çok hoşlandığını kabul etmek zorunda kaldı. Gözleri bir an birleştğinde Bret'in içine bir sıcaklık yayıldı. Birbirine sevgi duyan iki kalbin, aklın birleşmesinden doan ve cinsellikten çok uzan bir sıcaklıktı bur. Bret bu değerli anın hiç bitmemesini diledi. Daniel bir bakıma haklıydı. Ta derinlerde her ikisi de birbiri hakkında en önemli şeyleri biliyorlardı.

Daniel kediyi yere bırakırken yeniden bir aksırık krizine tutuldu. Yeniden cebine bir el attı. Şu işe bak yahu. İlacımı getirmeyi unutmuşum. Bu yakınlarda bir eczana var mı?"

Bret koşup onun elini tuttu. "Buna hiç gerek yok, Daniel. Senin eve gidiyoruz. Bana bir iki dakika izin ver."

Daniel'ın gözleri yine alev alev yanmaya başlamıştı. "Chester ne olacak".

Yatacak yeri hazır. Ve bir sürü de yemeği var. Bütün gece yalnız başına kalabilir."

Daniel şeytani bir ifade ifadye gülümsedi. "Desene, şu Tanrının belası alerji sonunda işe yaradı."

Bret çantasını hazırlayıp aşağı indiğinde Chester ateşin önündeki postta yatıyordu ama Daniel ortalarda yoktu. Derken çalışma odasından bir aksırık sesi duyuldu. Arthur'ın çalışma odası. Bütün kitapları, kişisel eşyaları hala o odada duruyordu. Bir türlü bu eşyaları ayıramamış, hangisinin atılması ve hangisinin saklanması gerektiğine karar verememişti.

İçeri girdiğinde Daniel, Arthur'la kendisinin Montreal'e gittikleri gün çekilen resme dikkatle bakıyordu.

"Ne yapıyorsun burada?"

"Kediden kaçmaya çalışıyordum. Özür dilerim Bu tapınağa girilmez miy di yoksa?"

"Burası tapınak falan değil."

"Arthur Kingsley." Daniel duvara asılı diplomayı okudu. "Ne iş yapardı? Sosyal danışmanlık mı?

"Evet. Gelişmemiş bölgelerdeki çocuklarla ilgilenirdi."

"Asil bir uğraş." Genç adam kalp şeklindeki çerçeveye elini alıp uzun uzun baktı. " Çok yakışıklıymış doğrusu."

Bret, genç adamın elinden düğün resmini alıp Arthur'un çalışma masasının üzerine koydu. Bu fotoğrafa çok değer verirdi. Kalp şeklindeki çerçeveyi de özel olarak yaptırmışlardı. Bu fotoğrafa gözünün içi gibi bakardı ve Daniel'in dokunmasını da istemiyordu.

Huzursuzlukla, odada dolaşan, raflardaki kitapların üzerinde parmaklarını dolaştıran Daniel'i izliyordu.

Daniel'in havası yine değişmişti. Hey Tanrım...! Bir anı öbür anına uymuyordu bu adamın.

Daniel elini atıp bir broşür çıkardı. "Medyumluğun Amerikan Toplumundaki Yeri" Başını kaldırıp karanlık bakışlarını Bret'e dikti. "Ne işi var bunun bu odada?"

"Geçen yılbaşı Annem vermişti."

"Haa, evet. Şu olağanüstü annen. Bir aktris olarak yeteneklerin nereden geldiği belli oluyor. Umarın tek ortak yanınız budur."

"Nereye varmaya çalışıyorsun, Daniel? Sanırım gidiyorduk?"

"Gidiyoruz." Daniel eliyle Arthur'ın resmini ve eşyalarını işaret etti. "Ama önce bir şey açıklığa kavuşturmak istiyorum, Bret. Biliyorsun ki, ben birine tümüyle sahip olmaktan hoşlanırım. Bu mabet ise çok canımı sıkıyor."

Bret yavaş yavaş öfkelenmeye başladığını hissediyordu. "Sende her şeyi mahvetme hastalığı mı var, Haggarty."

"Özür dilerim ama bu konu bana önemli gibi geliyor. Evli bir kadınla sevişmeye hiç niyetim yok."

"Evli ha?"

"Bu tür broşürleri kimlerin okuduğunu bilirim. Bret Hatırlarsan, bu konuyu çık iyi araştırmıştı. Sadık bir dul tam üç yıl boyunca. Araştırdığım birkaç olayı hatırlatıyor bana. Yaşayan eşlerden bir, diğerinin öldüğünü bir türlü kabullenemiyordu. Kaç günde bir bu seanslara katılıyorsun Bret. Bir medyum aracılığıyla kaç günde bir sevgili Arthur'ınla konuşuyorsun?"

Bret bir an soluk alamıyormuş gibi ağzını açıp kapadı. Fark etmeden gizlerini sımsıkı yummuştu. "Seanslara falan gitmem, Daniel. Bazen o kadar zalim oluyorsun ki."

Daniel bir adımda onun yanına gitti. " Olabilir. Ama beni bir hayaletle rekabete sokarak asıl sen zalimlik ediyorsun."

"Benim böyle bir şey yaptığım yok, Daniel. Tanrı aşkına, aklını başına topla. Ben medyum falan da değilim."

"Ama bir keresinde yüksek sesle Arthur'la konuştuğunu duymuştum." Daniel ellerini omzuna dayamıştı ve sorguya çeker gibi bir hali vardı. Bret kendini kameraların karşısında zaman zaman acımasız davranan bu adam tarafından sorguya çekiliyormuş gibi hissetti."

"Arthur'la mı konuşuyordum?" diye dalgın bir ifadeyle sordu.

"O gece partiden sonra merdivenlerden inerken. Onu özlediğini söylüyordun."

Bret, genç adamın o gece söylediği alaylı sözleri hatırlamıştı.

"Tecrübelerime göre ruhlarla konuşan insanlar ya delidir ya da ahmak."

"Ya yalnızlık " Genç kadın, Daniel'in kollarından silkinerek uzaklaştı. "Yalnızlığın nasıl bir duygu olduğunu bilir misin sen?"

Daniel uzun bir süre karanlık gözleriyle onu süzdü. "Ruhlar alemiyle, medyumlukla bir ilişkin olmadığına dair yemin et, Bret. Dünya tahammül edemeyeceğim tek konu bu"

"Neden bu konula ne alıp veremediğin var kuzun? Niye kafanı buna taktın?"

"Bir takım nedenlerim var."

"Neymiş nedenlerin? Umarım iyi bir nedenin vardır. Çünkü bu işe artık sinirlenmeye başladım, Daniel. Hey tanrım. Beş dakika önce benimle sevişmek istiyordun birde."

Genç adamın gözleri daha da kararmıştı sanki. Gözbebekleri büyümüş ve irileşmişti. "Seninle hala sevişmek istiyorum. Ama seni kimseyle paylaşamam. Hele bir hayaletle asla."

Bret derin bir soluk aldı. Daniel'in bu tarafını kesinlikle anlayamıyordu. Ta başlangıçtan ber bu duygu onu rahatsız ediyordu ve güçlü içgüdüğü de aralarında her zaman bu sorunun yer alacağını söylüyordu. Daniel çocukluğunun nasıl geçtiğini bilse acaba ne derdi. O perili evde oturdıkları yılları Daniel'a nasıl açıklayabilirdi.

"Ben ispiirtizmacı falan değilim, Daniel, Arada bir kocamı özlüyorum, ama o ölü ve bense yaşıyorum. Bun

çoktan kabullendim. Evliliğimin duygusal izlerini hala taşıyor görüldüğüm için senden özür dilerim. Senden bir süre daha sabırlı olmanı isteyeceğim. Bu isteğime uymak sana zor geliyorsa” Bret birden sostu. Bunu söylemek istemiyordu, ama her şeyi açıklığa kavuşturma zorundaydı. “Etrafta başka kadınlar da var Daniel.” Genç adamın elleri yine omuzlarındaydı ve ne kadar gergin olduğu da anlaşılıyordu. “Ben başka kadın istemiyorum, seni istiyorum, Bret.”

Bret “Götür beni o zaman Daniel.” Diye fısıldadı. “Çantalarımı hazırladım ve bu geceyi senin evinde geçireceğim.”

Daniel’in elleri omuzlarını sıkıyordu. Bret onun gücünü bütün vücudunda hissetti. Bir an ondan neden hiç korkmadığını düşündü. Evet, duygusal açıdan korkuyordu, ama fiziksel olarak kendisine bir zarar vermeyeceğini biliyordu. Tanıştıkları andan itibaren ona güvenmişti. Yoksa karanlık bakışlı bir yabancıнын arabasına binmeye cesaret edebilir miydi?

“Benden sabırlı olmamı isteme Bret. Seni evime, yatağıma götürdüğüm zaman kendim tutamayabilirim. Bu gece benimle geldiğin takdirde sana sahip olacağım ve bu dünyada hiçbir şey beni engelleyemez.”

“Senden duygularıma karşı sabırlı olmanı istiyorum Daniel. Vücudumu ise sana bütün arzomla veriyorum.” Daniel derin derin içini çekti. Bret’ daha sıkı sarıldı. Genç kadını hırsla öpüyor, dudaklarını acıtiyordu. Bret, bütün benliğiyle yaşadığını ve her hücresinin gen adama doğru aktığını hissediyordu.

Daniel başını kaldırarak Bret’in ihtirastan kızarmış yüzüne baktı. “Biliyor musun, kemiklerime kadar beni eritiyorsun.”

“Bu havada yolda kalırsak kemiklerimiz buza dönüşecek..

Daniel kolunu Bret’in omzuna atarak, “Hadi gidelim.” Diye mırıldandı. Kapıyı arkalarından kapatırken Bret bir kez daha dönüp Arthur’la ikisinin düğün resmine baktı ve içinden bana şans dile diye fısıldadı.

Bölüm Altı

Bu havada araba kullanmak korkunçtu. Bret, genç adamın yanına büzülmüş buz tutmuş camdan dışarı bakıyor ve arabanın kaymaması için büyük bir güç sarfeden Daniel’i izliyordu. Zenginlerin evlerinin bulunduğu bölgeye doğru hava koşulları daha da kötüleşmiştir. Birden araba sola doğru şiddetle kaydı ve Daniel arabayı güçlükle düzelttikten sonra uzanıp Bret’in elini tuttu. “Korktun mu?”

“Biraz”

“Özür dilerim. Bir saat öncesine kıyasla hava daha da kötüleşmiş. Merak etme, seni sağ salim eve götüreceğim. Bana güveniyorsun değil mi?”

“Evet”

Daniel’in dudakları muzip bir ifadeyle büküldü. “Hata ediyorsunuz bayan. Kardan değil ama benden korkmanız gerekiyor. Sizi evimde tutsak edeceğim ve artık tümüyle insafıma kalacaksınız.”

Bret de gülümseyerek ona baktı. Kar fırtınası sinirlerini bozmuştu, ama yine de içi garip bir heyecanla kıvranıyordu. “Herhangi bir şey yapmaya kalkarsan seni büyülerim, Haggarty”

“Hele bir dene, Boynunu ısıtır ve bütün kanını bir hamlede içerim.”

Chambridge’den ayrıldıklarından yaklaşık bir saat kadar sonra Daniel’in evinin olduğu yere yaklaşmışlardı.

Anlaşılan araba yolculuğu burada sona eriyordu. Çünkü bir ağaç devrilmiş ve yolu kapamıştı.

Daniel neşeli bir sesle, “Herkes dışarı. Yolun geri kalan kısmını yürüyeceğiz.” Diye bağırdı.

Winchester yöresinde kar daha da yoğundu. Ama en kötüsü insanın soluğunu kesen rüzgardı. Yağan kar, rüzgarın etkisiyle yüzlerinde bir kamçı gibi şaklıyordu. Bir süre sonra Bret ellerini ve ayaklarını hissetmez olmuştu.

“Daha ne kadar gideceğiz” Bret, genç adamın koluna yapışmıştı, ama tuttuğunu hissetmiyordu.

“Ne dedin.”

“Nerede bu ev”

“Geldik sayılır. Daniel, onu kolundan tutmuş çekiyor, neredeyse zorla yürütüyordu.

Bret kendi kendine cesaret vermeye çalışıyordu, ama ayaklarının bu yürüyüşü başarabileceğinden kuşkuluydu. “Bir evin olduğundan eminsin değil mi? Yoksa bütün gece bu fırtınada yürüyecek miyiz?

Daniel bir an durdu ve eğilip Bret’i dudaklarından hafifçe öptü. “Kendini kapıp koyuverme. Sen güçlü bir kızsın. Her sabah yüzmüyor musun?”

Bret onun sıcaklığını almak için daha da sokulmuştu. “Kendimi kapıp koyuverdiğim yok benim. Graham bu

gece hiçbir yolculuğa çıkmamamı söylemişti. Onu dinlemeliymişim." Bret yağan kardan önünü göremiyor, ama yürümeye çalışıyordu. Yürümekten çok sürükleniyordu. Gösterdiği çabadan dolayı terliyor, diğer yandan da şiddetle esen rüzgârdan sürekli ürperiyordu. Artık karın üzerinde yatıp uyumaktan başka bir düşüncesi ve isteği yoktu. Bu sırada bir köşeyi dönmüşler ve önlerine kocaman bir gölge gibi duran bir ev çıkmıştı.

Daniel "Tanrıya şükürler olsun." Diye mırıldandı ve yeniden enerji kazanmış gibi Bret'i kucağına alıp taşımaya başladı.

Bret, başını onun omzuna gömmüştü. "Sen delisin, Daniel. Pekâlâ, yürüyebilirim ben."

"Benimle tartışmaktan vazgeç. Gözlerini kapa ve seni kaçırdığımı düşün. Adam, genç kadını kollarına alır ve güçlü adımlarla yatak odasına doğru yürür.

"Bu adamlar neden hiç fıtık olmazlar anlamam. Daniel lütfen. İnce yapılı görünürüm ama hiç de fif sayılmam. Kaç kilo geldiğimi biliyor musun?"

"biliyorum sana bir daha çikolata falan göndermeyeceğim. İşte geldik. Vay be ." Daniel genç kadını yere bıraktı ve kapıyı açtı. "Gel ileri. Etrafa falan bakınmadan doğru merdivenleri çık."

"Baş üstüne efendim." Bret ısınmak için ellerini ovuşturuyor, bir yandan da girdikleri holü ve yukarı çıkan oymalı merdivenleri hayranlıkla seyrediyordu. "Tanrım burası bir saray yavrusu. Sen çok mu zenginsin Haggarty" Bret birden genç adamın yardım çanağına bir yüz dolarlık attığını hatırlamıştı. "Televizyon sana dünyanın parasını veriyor herhalde."

"Paraya hiç adlımı yorsun değil mi Bret?"

"Bol parayı kimse reddetmez, ama oturup da para diye kendi kendime hiçbir zaman yemedim."

"Babam paraya çok önem verirdi. Para kazanmak için kendini yiyip bitirdi adeta. Uzun yıllar önce öldü. Annem de öyle. Tek çocukları bendim. Bütün çalışmalarının meyvelerini ben topladım. Bu ev da dahil olmak üzere.

"Ama üzgün bir halin var?"

"Bu ev ve içindeki eşyalar gerçekten çok güzel, ama annemle babam da osun isterdim.

Bret genç adamın elini sevgiyle sıktı Kalbini adlandırmak istemediği bir sıcaklık kaplamıştı. Bir insana bu kadar çabuk nasıl bağlanabilirdi?

Daniel onu sonraki odaya doğru götürdü. Burasının son derece erkeksi bir havası vardı. Duvarlarında sonbahar renklerinin hakim olduğu duvar kağıtlarla kaplı kocaman bir odaydı. Büyük bir şöminen önünde iki koltuk ve pencerenin kenarında da antika bir çalışma masası duruyordu. Ama odadaki en dikkat çeken eşya ört kollu kocaman yataktı. Üzerinde kırmızı bir yatak örtüsü serilmişti. Bu renk Daniel'in kişiliğini öylesine yansıtıyordu ki, Bret gülmekten kendini alamadı.

"Baştan çıkarıcı bir dekor, değil mi? Daniel2ın sesini kulağının dibinde duymuştu. Sıcak soluğu boynunda dolaşıyordu. Ellerini Bret'in omuzlarından kaydırarak göğüslerini tuttu. "Hala üşüyor musun?"

"E.. Evet, biraz."

"Kedine rağmen senin evde kalmalıydık aslında. Özür dilerim sevgilim. Yolların bu kada berbat olacağını düşünmemiştim."

"Zararı yok. Sonunda gelebildi işte"

Daniel, ellerini genç kadının blucininde gezdirdi.

"Bunların hepsini çıkarman gerek. Çok ıslanmış."

Gerçekten de Bret, külotuna kadar ıslanmıştı. "Pekâlâ." Daniel, blucinin fermuarını açarken garip bir şekilde titriyordu. Pantolonu indirmeden önce bir an tereddüt etti Ama bir süre sonra incecik bikini külotuyla kalmıştı. Genç adamın elleri bütün vücudunun elektriklenmesine neden oluyordu. Teni hassaslaşmıştı, yeniden yaşamaya başlamıştı.

Daniel, ellerini tutarak, gel diye mırıldandı. Soldaki kapıyı açtı. Burası Bret'in şimdiye kadar gördüğü en büyük ve modern banyoydu. Banyo küveti ise birkaç kişinin rahatlıkla sığabileceği büyüklükteydi.

"Burada balina mı besliyorsun yoksa?"

Daniel tam karşıda duran kapıyı açtı ve birtakım düğmelere bastı. "bu sauna şimdi bizi ısıtı."

"Bir sauna ha. Vay vaaay. Haggarty, sen krallar gibi yaşıyorsun.

"Hadi soyun"

Bret bluzunun düğmelerini çözmeye başlamıştı tma umut dolu gözlerle Daniel'a baktı. Genç adamın hiç olmazsa soyunurken arakasını dönmesini bekliyordu. Oysa Daniel, oana hiç adırmadan soyunmaya başlamıştı

bile.

"Daniel ne yapıyorsun" Bret güçlükle yutkunararak genç adamın çıplak göğsüne baktı. Daniel saatini de çıkardıktan sonra pantolonunun kemerini çıkarmaya başlamıştı.

"Sence ne yapıyor olabilirim."

"Her şey o kadar çabuk oluyor ki."

Daniel kemerini çıkarıp attı ve Bret'in yanına gelip hafifçe dudaklarından öptü. Hiçbir şey çabuk olamayacak. Sana söz veriyorum. Bu yaptığımız sadece tevdi. İkimiz de iliklerimize kadar üşüdük. Bütün giysilerini çıkaracak mısın, yoksa benim mi çıkarmamı istiyorsun?

Bret bir an kararsızlıkla ona bakakaldı. Bu kadar korkak olmaya ne gerek vardı. Buraya kadar geldikten sonra hiçbir şeyin yararı yoktu.

"Ben kendim soyunurum" diye mırıldanarak bluzunu çıkardı ve yerdeki yığının üzerine bıraktı. İncecik dantel bir sutyen ve külotla kalmıştı şimdi. Başını kaldırmadan bile Daniel'in kendisini izlediğini biliyor, vücudu garip ürpertilerle titriyordu.

Daniel tek parmağıyla Bret'in dümdüz karnına dokundu ve teni üzerinde dolaştırdı. "Harika karın adalelerin var." diye kısık bir sesle mırıldandı. Parmağının göğsünün yuvarlaklığına kadar çıkardı. Genç kadının göğüs uçları sutyenin içinde dimdik olmuştu. "Çok güzelsin sevgilim. Senin sonunda burada benim inimde olduğuna bir türlü inanmıyorum."

Daniel, onu kollarının arasına doğru çekerken, Bret genç adamın sözlerinin düşünüyordu. İnimde demişti. Bu sözcük kendini özel bir kişi olarak hissetmesine neden oluyordu. Bu sabah garajdaki yakınlaşmaları duygusallıktan uzak, sadece seks doluydu. Ama şu anda aralarında seksten çok başka duygular da vardı. Dniel ellerini sırtında dolaştırdı ve sutyenin kopçalarını buldu. Fısıltı gibi bir sesle sutyenin askıları kallarına düşmüştü. Danel bu ufacık kumaş parçasını çıkardıktan sonra göğüslerini avuçlarına aldı ve sonra da kendi göğsüne sürttü.

Göğüslerinin Daniel'in sert göğüs kılarlı üzerinde dolaşması Bret'in vücudunun kasılmasına neden oluyordu. Genç adamın parmakalrı göğüs uçlarında dolaşınca Bret kendini tutamadan inledi. Bütün duyguları ayaklanmış ve göğüsleri sanki acımaya başlamıştı.

Daniel, onu kendisinden biraz uzaklaştırarak bütün vücudunu gözleriyle içti. "Göğüslerin çok güzel Bret. Bu kadar güzel olacağını tahmin etmişim zaten"

Breti ise yarı aralık kirpiklerinin arasından ona baktı ve, Bunun sözünü ettiğin tedaviyle pek ilgisi olduğunu sanmıyorum" diye düş alemindeymiş gibi mırıldandı.

"Bundan pek emin değilim. Bana sorarsan vücut ısını yükseltmek için çok iyi bir yöntem. Ellerini Bret'in sırtına dayayarak genç kadını iyice kendine çekti ve sınıksı vücuduna dayadı.

"Bulicinin çok ıslak."

"Bunun da bir çaresi bulunur.

Birkaç dakika sonra Bret cırlıçıplak saunın sıralarından birine kıvrulmuştu. Hala ıslak çamaşırlarından kurtulmaya çabalayan Daniel'i gülerek seyrediyordu.

"Her zaman seksi bir erkek kölem olsun istmeiştim"

Bir süre sonra Daniel da tümüyle soyunarak yanına gelmişti. Söz verdiği gibi hiçbir şeye zorlamıyordu. Genç kadına dokunmadan yanında sıraya oturdu. "Harika bir şey bu sauna değil mi? Biraz ısınmaya başladın mı?

"Evet." Eğer Daniel, cinsel duygularının hararetini ölçmeye kalksaydı, derece hemen patlardı kuşkusuz.

Genç adam hafifçe döndü ve Bret, bir bekleyiş duygusu içinde tir tir titriyordu.

Bir kez elini yavaşça Bret'in bir göğsü üzerine koydu. Hafifçe okşadı ve sonra diğer göğsüne geçti.

Parmaklarının üzerinde dolaştırıyor ve uçlarıyla oynuyordu. "Hayatımda gördüğüm en güze göğüsler. Tam avucumu dolduruyor."

Bret ağzını açtı tek söz edecek durumda değildi. Daniel ona daha da sokularak, "biraz öne eğil" diye emretti. Bret bacaklarını topladı, belinden arkaya doğru eğildi ve başını Daniel'in dizlerine dayadı. Şimdi göğüsleri iyice ortaya çıkmıştı ve Daniel da bu durumdan hemen yararlandı. Okşadı, sevdi, uçlarıyla oynadı, ta ki Bret kendini ölüyormuş gibi hissedene dek. Artık bütün vücudu dayanılmaz bir sıcaklığa erişmişti. Tahtanın üzerinde kıvranıyor ve arzudan çıldıracak gibi oluyordu.

"Çok ısındım Haggart. Biraz serinlemek istiyorum."

Daniel onu biraz kaldırarak dudaklarını ensesinde dolaştırdı. "Hımm. Bunun çarense de hemen bakabiliriz." Saunanın sıcaklığıyla ve duyduğu heyecan nedeniyle Bret'in vücudu ter içinde kalmıştı. Dniel'in düzensiz

soluklarını da kulağının dibinde duyuyordu.

Genç adam parmaklarını karnına doladırdıktan sonra yavaşça kalçalarını okşadı ve çok hafif bir temasla bacaklarının arasına dokundu "Vücudunun her yer o kadar güzel ki. "Daniel birden titremiş ve elini çekmişti. Bütün vücudu bir anda kasılmıştı sanki. "Acele etmek istemiyorum ama."

Bret onun kolları arasında kaydı ve yüzünü genç adama döndü. "Önemli değil Daniel. Ben hazırım."

Daniel yeniden kollarını onun vücuduna dolamıştı. "Senin için en iyisi olsun istiyorum. Bret, Üç yıl aradan sonra bir özelliği olmalı. Hadi gel, bayılmadan önce buradan çıkalım."

Saunadan çıktıktan sonra kocaman banyonun içinde dikkatle birbirlerini yıkadılar. Her ikisi de banyodan çıkıp kurulandıktan sonra Daniel onun bileğine yapışarak yatak odasına doğru sürüklledi.

"Beni biraz korkutuyorsun Daniel"

"Ben kendimden bile korkuyorum. Senin yüzünden kalbim duracak sanki." Genç adam yatak örtüsünü kaldırarak oturdu ve Bret'i de yanına çekti. "İkimiz de biraz soluklanalım olur mu?"

Bret kendini tutamadan gülüyordu. "Derin derin soluk almak Cinsel başarının formülü bu mu Hattarty."

Daniel da gülümseyerek geç kadının göğüslerini öptü. "Gerçek olmayacak kadar harika bir insansın, biliyor musun? Şimdi hiç konuşmadan yanımda yat."

Daniel onu yanana yatırdı ve bütün vücuduyla vücudunu sardı. Bret, genç adamın titrek ellerini vücudunda doladığını hissediyor, kendi de aynı ölçüde titriyordu.

Daniel bir an doğrulup Bret'in gözlerini içine baktı. Genç kadın bütün savunma silahlarının kırılıp döküldüğünü hissetti. Gülümseyerek ona baktı ve bütün vücudunu, ruhunu genç adama açtı. Her ikisi de sonsuz bir sevinç ağına kapılmışlardı. Bret, saunada olduğu gibi ter içindeydi. Ama bu kez alevler içinden taşıyordu. Gözlerini sımsıkı yummuştu ve genç adamla ilk kez tanıştıkları gece gibi gözlerinin önünde binbir renk cümbüşü uçup duruyordu. Birbirlerine sarılıp zevkin doruğuna vardıklarında her ikisi de soluk soluğa kalmıştı.

Bir süre sonra Bret başını Daniel'in omzuna dayadı. Daniel ise bacaklarını genç kadının vücuduna dolamış ve kollarıyla da sımsıkı sarılmıştı. "Uyu, sevgilim. Benim güzel cadım.

Bret uykudan uyandığında hıçkırıklarla sarsılıyordu. Düşünde Arthur'u arabasının yanında kanlar içinde yatarken görmüştü. Kendisi ise paramparça olmuş arabadan çıkmaya uğraşüyor ve yoğun bir benzin kokusu duyuyordu. Birden Arthur yatağın yanına geldi ve saçlarını okşayarak hala onu sevdiğini kulağına fısıldadı.

"Bak, yaşıyorum. İnan bana İnan ban." Diye mırıldanıyordu.

Bret kollarını ona açtığında kendisine dikkatle bakan Daniel'in gözleriyle karşılaştı.

Genç adamın sesi onu rahatlatıyordu. "Tamam, sevgilim. Tamam canım. Gördüğün sadece bir düştü."

Kollarını genç kadının vücuduna sardı ve bacaklarını dolayarak onu iyice kavradı. "Düş görüyordun." Diye tekrarladi.

Bret titreyerek "Arthur'dı. Bana sürekli inanmamı söylüyordu." Dedi.

Daniel'in gözlerinde bir öfke parıltısı geçti. "İnanmanı mı Neye?"

Bret hemen kendini toparladı. "Şeyy hatırlamıyorum" diye kekeleydi. Bir zamanlar Arthur'la şöyle bir karara varmışlardı: İkisinden bir ölecek olursa, öbür dünyadan diğerine bir haber gönderecekti. Tabii öbür dünya diye bir yer varsa. Bu haber tek bir basit sözcükten oluşuyordu. İnan. Bu da ruhlarının herhangi bir zamanda herhangi bir yerde yaşadıklarını göstereceklerdi. Bunları Daniel'a anlatmasına imkan yoktu tabi. "Kusura bakma. Hala düş görüyormuşum gibi geldi bana," diye mırıldandı.

Daniel'in bakışları yumuşamıştı. "Çok doğal canım. Sakın endişelenme. İlk kez olduğu için kendini biraz suçlu hissediyordun. Yakında geçer."

Bret derin bir soluk alarak başını Daniel'in omzuna gömdü. Kafasından atmaya çalışıyordu., ama gördüğü düş hala gözlerinin önündeydi. "Haklısın Daniel. Daha sıkı sarıl bana."

Genç adam kemiklerini kırarcasına ona sarılmıştı.

"Bana Arthur'dan söz et Bret. Bu kadar yıl ona sadık kalmışsın. Her halde çok özel biriydi?"

"Aslında beraber büyüdük. Bizim caddenin aşağısındaki evde oturuyorlardı. Lisedeyken çıkmaya başladık ve aynı üniversiteye gittik. Hayatımda ondan başka sevgilim yoktu. Bu geceye kadar. Üniversiteden mezun olur olmaz da evlendik" Bret o günlerin heyecanını ve güzelliğini düşünerek bir an sustu. "Sanırım her zaman

beraber olacağımızı düşünmüştük. Öldüğü zaman onu kaybettiğine inanmadım. Olamazdı bu. Sanki yaşamımda çok önemli rol oynayan bir parçamı kaybetmişim.”
Dniel dudaklarının arasından anlaşılmaz bir şeyler mırıldandı.

“Ne dedin”

“Küfür ediyordum. Durum düşündüğümde de berbatmış Sanırım Arthur harika biriydi. Yakışıklıydı güçlü bir kililiği vardı, yatakta çok iyiydi değilmi?”

Aslına bakılırsa Daniel, Arthur’dan çok daha heyecan verici bir yatak arkadaşıydı. Bir kez daha Arthur’a sadakatsizlik ettiğini düşündü. Onunla ilişkileri gerçekten mükemmeldi, ama bir başka erkekle geçirdiği anlar şimdiye kadar tatmadığı zevkler getirmişti ona. Bu duygu da genç kadını biraz sarsmıştı. “Çık tatlı, iyi huylu ve nazik bir insanı, ama mükemmel değildi. Kim mükemmel ki zaten. En önemlisi onu seviyordum.”

“Ne kadar süre evli kaldınız”

“Dört yıla yakın.”

“Neden çocuğunuz olmadı. Söylediklerine göre Arthur örnek bir bana olurdu.”

Bret’in elleri farkında olamadan karnına doğru gitmişti. Kendini korum istiyormuş gibi iyice Daniel’a sokuldu ve, “Çocuk sahibi olmaktan başka bir şey istemiyordu ki.” Diye fısıldadı. Neredeyse ağlamak üzereydi.

Daniel dirseğine yaslanarak hafifçe doğruldu ve Bret’in gözlerine baktı “Ve”

“Tam kararımız vermiştik ki öldü.” Bret dehşet içinde yanaklarından yaşların süzülüğünü fark etti. Hemen başını yastığa gömerek hıçkırıklarla ağlamaya başladı. Daniel saçlarını okşuyor ve ona yatıştırıcı sözler mırıldanıyordu.

“Çok üzüldüm Bret. Seni anlamak, seni tanımak istiyorum, ama seni üzmem aklımın ucundan bile geçmez. Seni rahatsız edebilecek bir soru sorduğumda bana cevap vermemekten ve hatt küfür etmekten hiç çekinme” Her zaman olduğu gibi Daniel’in şefkati onu bir kez daha etkilemişti. Çünkü başkalarının duygularıyla oynamaktan zevk alan, güçlü ve küstah bir gibi duran bu adamın şefkat ve ilgisi Bret’i sürekli şaşırtıyordu.

“Teşekkür ederim Daniel gerçekten çok iyisin.” Diye fısıldadı.

Daniel yumuşacık bir temasla yanaklarını ıslatan gözyaşlarını sildi. Dudakları tehlikeli bir biçimde bükülmüştü.

“Çok mu iyiyim. Bana söyleyebilecek tek sözün bu mu” Parmaklarını Bret’in dudaklarında, boynunda ve daha sonra göğüslerinde gezdirdi. Bacakları genç kadının vücuduna dolanmış yeni bir ihtiras dalgası Bret’i sarmıştı.

“Bakalım bana daha uygun bir sıfat bulabilecek misin?

Bu kısık sesle söylenmiş sözler Bret’in içindeki heyecanı ayaklandırmaya yetmişti. Yeniden bütün vücuduyla Bret’i örttü ve dudaklarını hırsla öptü.

“Seni yeniden istiyorum Bret.”

“Bende seni”

“Bu kez her şeyin daha mükemmel olmasını istiyorum.”

Gerçektende genç adamın dediği gibi oldu. Bu kez bir başka Daniel’dı sanki. Hareketleri son derece yumuşaktı ve nereye dokunacağını ok iyi biliyor, Bret’i başka dünyalara götürüyordu.

“Hiç kıpırdamadan yat Bret”

“Neden”

“Hiç kıpırdama ve seni sevmemi hisset. Senin üzerinde hak iddia etmemi hissetmeni istiyorum, Bret Kingsley. Her ikimizin de ne kadar canlı olduğumuzu açıkça anlamamı istiyorum.”

Bu sevişmeye bir anda Daniel’in hakim olması genç kadını çok heyecanlandırmıştı. Böyle caresizlik içinde yatmak onun için yepyeni bir duyguydu. Düş alemi içindeymiş gibi, “Hani benim kölemdin. Rollerimizi değiştik galiba” diye mırıldandı.

Daniel hafifçe güldü. “Bu rol yapma konusunda beni nasıl aldattığını unutmuş değilim sevgili cadım. Artık geleceği söylemekte benim kadar ustasın.”

“Belki senden daha ustayımdır. Geliştirmek için hiçbir çaba harcamadığım bir takım güçlerim var benim.”

“Bu güç ailemin kadınlarında devam ediyor.”

Daniel bir şeyler mırıldandı ve genç kadını kendine çekti. Bret bu çekişten canının yanacağını düşünmüştü, ama duyduğu tek şey zevkti. “Tanrım. Daniel, beni deli ediyorsun Artık kıpırdayabilir miyim?

“Hayır”

Uzun bir süre sonra Bret yorgunluktan bitap bir halde yatıyordu. “Gerçekten etkileyici bir erkeksin Daniel” diye mırıldandı.

“Sen de öyle.” Genç adam onu yumuşacık bir temasla dudaklarından öptü. “Sende müthiş bir kadınsın Bret”

“Hiç bu şekilde.. Yani ki kez üst üste..”

Daniel kıkırdadı. "Neler kaçırdığını gördün mü? En güzel yaşların bunlar. Cinsel yaşamının doruğundasın"
"Senin de zamanın geçiyor herhalde. Erkekler on dokuz, yirmi yaşlarında bu işin doruğundadırlar değil mi? Kendime bir lise öğrencisi bulmam gerekiyor demek ki."
"Sen benimsin, Bret. Kimselerle paylaşmam seni"
Bret ona iyice sokuldu. Onu ne kadar kolaylıkla sevebileceğini düşünüyordu. Birden bir düşünceyle vücudu kasıldı. İşte en koktuğu şey buydu. Onu sevmek. Geceyi bir erkekle geçiriyorsun ve ona aşık oluyorsun. Dikkatli ol Bret. Diye kendini uyardı. Haggarty gibi adama aşık olmak delilikten başka bir şey değildi. İhtiras ve enerjiden oluşan bu adam hayatına girdiği hızla da çıkacaktı kuşkusuz.
"Ne düşünüyorsun?"
"Akrep burcunun sevgililerini?"
"Bu sabah bir astroloji kitabına bakıyordum. Sen haklıymışsın. Burçlarımız birbiriyle çok iyi uyuyor."
"Haa.. Alayla bakan kötü gözler biraz yumuşuyor ha? Duvarların çökmeye mi başladı, Haggarty? Yoksa bundan sonra her sabah yıldız falını okuyup seanslara mı katılacaksın."
Dniel, öfkeyle "Saçmalama" diye söylendi. Ve Bret'i dudaklarıyla susturdu.

seaefe

19.02.2007 15:38

Bölüm Yedi

Pazar sabah uyandıklarında hala kar yağıyordu. Bret, yatağın baş ucunda duran telefonda Paul Tiele'yi aradı ve fırtına yüzünden provaların iptal edildiğini öğrendi. Bütün şehir adeta felce uğramıştı. Birçok yol ise tümünden kapanmıştı.

Paul bir süre homurdandıktan sonra, "Yarın sabah saat onda buraya gel. İstersen Ski yaparak gel umurumda değil, Kingley. Oyundan sözler söylediğin için de büyük bir olasılıkla bu senin suçun" demişti.

Bret telefonu kapatıp yönetmenin sözlerini tekrarlayınca Daniel kaşlarını çattı. "Batıl inançlı sersem." Sonra genç kadına bakarak gülümsedi. "Bütün gün tatillin var desene?"

Bret genç adamın gözlerindeki parıltıyı fark ederek güldü. "Evet ama boş bir günü nasıl geçireceğimi bilemiyorum."

Daniel aniden onun üzerine atladı ve alt alta üst üste oynayarak boğuşmaya başladılar. Bret kendisini iliklerine kadar eriten o alev alev sıcaklığı yeniden hissetmeye başlamıştı. İneyerek kendini Daniel'in kollarına bıraktı.

"İnanamıyorum bir türlü. Gerçekten insanı ayartan kötü arkadaşlar varmış demek ki.."

Daniel gülerek onu dudaklarından vahşice öptü. "Bir gece içinde ayartılmayı başarana, ayartandan bir koca öpücük"

Öğleden sonra Daniel'in evinin yakınındaki golf sahasında dik bir yamaçta kızak kayıp çocuklar gibi eğlendikten sonra eve döndüler. Oturma odasındaki şöminenin karşısında çay içtiler, kek yediler ve uzun uzun konuştular. Bret, ona annesiyle babasının ayrılmasını anlatı. Uzun yıllar boyunca California'da hocalalık yapan babasıyla New York'ta oturan tatlı kaçık annesi arasında mekik dokuduğunu söyledi. "Babamın evi son derece düzenliydi ve neyin nerede olduğu her zaman bilinirdi. Annemin evi ise.. Aslında inanabilmen için görmen gerekir, DAniel. Hatta görsen bile " Bret annesinin evini bu profesyonel cadı avcısına anlatamayacağın anlayınca birden susmuştu.

"Ne olmuş. Yoksa annen perili bir evde mi oturuyor"

"Biraz da senden söz edelim."

Daniel bir gün önce anlattıklarını tekrarlayarak, babasının işine ne kadar düşkün olduğundan ve buna rağmen annesinin de ona ne kadar düşkün olduğundan söz etti. "Babam hisse senetleriyle uğraşırdı. Bu işte, yeteneğinin yanı sıra şansı da büyüktü. Ama bir tutku halini almıştı. Borsa binasında kalp krizi geçirdiğinde tam kırk yaşındaydı. Onu hastaneye yetiştirmeye çalıştılar ama yolda öldü."

"Kaç yaşındaydın"

"On bir. Çok üzülmüştüm. Tabi, ama annem perişandı. Babamı o kadar çok seviyordu ki ölümünün yarattığı şoka dayanamamıştı."

Danel çay fincanında kalan son yudumları da içtikten sonra başını kanepenin arkasına dayadı ve sözlerine devam etti. "Onunla yüksek sesle konuşma alışkanlığını edinmişti. Tıpkı ilk tanıştığımız gece senin de

Arthur'la konuştuğun gibi. Ama annem sürekli yapardı bunu. Olanları bir türlü kabul edemiyor ve babamı bırakamıyordu."

Bu sözlerin nereye varacağını hisseden Bret bir anda ürperdi. Birkaç dakika sonra da korkularının yersiz olmadığını anlamıştı.

"Bir gün ispiirtizmacılığa meraklı bir arkadaşı annemi ziyarete geldi. Bu arkadaş babamın hala yaşadığına bizleri gördüğüne annemi ikna etti. Hatta öbür dünyada bir haberin annemi beklediğini bile söyledi.

"yoo olamaz diye düşündü Bret. Demek bu yüzden.

"Annem haftalık seanslara katılmaya başlamıştı. Tabii bu şekilde babamla da temas kuruyordu. Çok daha mutlu, çok daha canlı bir hali vardı. Sanki ölümden sonra yaşamın inancıyla yaşamdan daha da zevk almaya başlamıştı.

"Derken, bir gün bu seanslara beni de götürmeye karar verdi. Okulda çok düştüğüm için babamdan güzel bir azarı hak etmiştim. Bir sürü korkunç şeyler oldu ve ben de korkudan ölecek gibi oldum. Karanlıklar içinde, medyumun omuzları üzerinde babama benzeyen bir şekil belirince dehşete kapılıp iskemlemlerle birlikte yere yuvarlandım. Ama kazara projektörün gizlendiği davayı açan düşmenin üzerine düşmüştüm. Bir anda babam kayboldu. Medyum kadın ne yapacağını şaşırıldığından birden transa geçmiş gibi pozlara girdi ve bana küfürler yağdırmaya başladı.

Bret yavaşça onun saçlarını okşadı. Bu sahtekârların gittikçe çoğalmaya başladığını öfkeyle düşünüyordu. Annesinin işine kara lekeyi süren işte bu insanlardı.

"Ertesi gün avukat olan dayımla oraya gittik. Aylardan beri annemi aldattığını medyum kadına itiraf ettirdi. Babamdan hiçbir haber filan yokmuş. Bütün olaylar düzmeceymiş."

"Zavallı annen. Çok üzüldüm Daniel"

"Annem aylar süren bir depresyona girdi. Aha sonra da hiçbir zaman eskisi gibi olamadı. Sanki bütün canı çekilip alınmış gibiydi. İki yıl sonra da kanserden öldü. "Daniel bir eliyle Bret'in elini, diğer eliyle de kanepenin kenafını kıracaktı gibi sıkıyordu. "İspirtizmacılardan her zaman nefret ettim."

"Kimse de sani bu yüzden suçlayamaz Daniel." Genç adam on üç yaşında öksüz ve yetim kalmıştı demek. Bret içinin paramparça olduğunu hissediyordu.

Aradan bir dakika, iki dakika geçti. Daniel'in parmakları şimdi yavaşça Bret'in elini okşuyordu. "Seni tanıdığımda onlardan biri sandım ve bir anda kendimi kaybeder gibi oldum. Çünkü seni istiyordum. Seni elde etmeyi kafama koymuştum."

"Bende seninle alay edip durudum." Bret ona ıstırap çektiirdiği için perişan bir haldeydi. "Özür dilerim. Daniel."

Daniel onun gözlerinin içine baktı. Dünyada sadece ikisinin etrafında dönüyordu şimdi. "Şu hline bak Amma da sulu gözlusun. Bahse girerim ki acıklı filmlerde ve kitaplarda gözlerinden kovalar dolusu yaş akıyordu."

Bret başını saldı.

Daniel'in bütün yüz hatları yumuşamıştı. Şimdi onunda yüzünden ne kadar duygulu bir insan olduğu açıkça belli oluyordu. "Bret" Birden sustu.

Bret ona iyice sokulmuş gözlerini genç adamın gözlerine dikmişti."Evet"

"Birtakım şeylere kolaylıkla söz veremem ama"

Bret hemen elini kaldırıp parmaklarını genç adamın dudaklarına bastırdı. "Tamam Daniel. Başka bir şey söyleme lütfen. " Daha sonra pişmanlık duyacağı şeyleri söylemesini istemiyordu.

Dane gülümseyerek Bret'in parmaklarını öptü. Gözleriyle gözlerini aradı ve elini genç kasının ensesine kaydırarak başını arkaya attı. Öpüşü ihtirastan çok uzaktı ve birbirlerinin kollarına sığınmak istercesine sokulmuşlardı. Birkaç dakika sonra Bret aralarındaki seziliği bozdu. Öğrenmek istediği bir şey daha vardı.

"O medyum, Daniel."

"Evet."

"Annem değildi herhalde. Çünkü annem hiçbir şekilde hile yapmaz, projektör kullanmaz. Şimdiye kadar da kimseyi aldatmamış ve yeteneklerini kötüye kullanmamıştır."

Daniel kaşlarını çatı. "Annen de diğerleri gibi sahtekar. Ama o kadın annen değildi. Medyumun adı Myra Kelly di"

"Programa çıktığın kadı"

"Onunla bir anlaşma yapmıştım. Ama bütün bu sahtekâr medyumları ve cadıları ortaya çıkarmadıkça tatmin olamayacağım." Genç adam Annen de dahil olmak üzere dememişti, ama aklından geçirdiği belli olmuyordu.

"Keslikle"

"Ama insanlara bazen garip şeyler olur. Açıklanması güç bazı şeyler. Annem de, biraz kaçık olmasına karşın inanılmaz birtakım güçlere sahiptir." Bret'in aklına birden ilk tanıştıkları gece Daniel'in aıdnı bilmesi gelmişti. "Zaman zaman bu güçlerin bana da geçmiş olabileceğini hissediyorum."

"Elbette. Günün birinde sen de bir cadı olmaya mahkumsun."

"Annemin evinde küçük bir çocuk olmanın ne demek olduğunu düşünemezsin. Beni iyi dinle ve anlamaya çalış lütfen. Hayaletleri inanır mısın söz bizim ev için geçerli değildi. Çünkü annemin en iyi arkadaşlarının bir kısmı hayaletlerdi. Zamanın yarısını onlarla konuşarak geçirirdi."

"Annen biraz akıl hastası gibi geliyor bana"

"Hayır akıl hastası filan değildi." Bret içtenlikle genç adamın gözlerine bakıyor ve açıklayabilmek için elinden geleni yapıyordu. "biraz akıllı havada olduğu muhakkak ama kendine bana bakmakta ve evi çevirmekte en ufak bir sorunu olmazdı. Biliyorum buna inanamayacaksın, ama hayaletler de ona cevap verirlerdi."

"Senin de onlarla konuştuğundan hiç kuşum yok"

"Bir bakıma. İki vuruş evet, bir vuruş da hayır demekti. Genellikle harflerle vurarak konuşurlardı. İstediğin anda onlarla uzun konuşmaya hazırıldılar."

"Parmak çatlatma"

"Ne"

"Hatırlıyor musun hani iki kız kardeş vardı. Onlar da bu ruh çağırma işiyle uğraşırlardı. Ölmeden önce bu esrarlı vuruş seslerini parmaklarını çıtlatarak yaptıklarını itiraf etmişlerdi. Belki de ayak parmaklarını çıtlatıyordu."

"Daniel sözünü ettiğim o kadar yavaş bir ses değil. Bazen duvarda, bazen tavanda, bazen de havada duyulurdu. Bununla da kalmazdı. Sen, telekinezi diye bir şey duymadın mı? Eşyalar kendi kendine hareket edebilmesi Annem bütün bunları yapabilir ve kimsenin göremediği şeyleri görme duyusu vardır. Ciddi bir şekilde düşüncek olursa insanı korkudan öldürebilecek şeyler."

Danel yumuşacık hareketlerle genç kadının saçlarını okşuyordu. "Zavalı yavurm. Kim bilir bütün bunlar seni ne kadar korkutuyordu?"

Bret başını saldı. "Sana belki garip gelebilir, ama hiç korkmazdım. Çünkü bana son derece doğal gelirdi. Sanki herkesin annesi böyle şeylerle uğraşıyormuş gibi."

"Tanrım keşke bunları teybe alsaydım. Nedn annenle bir röportaj yapmamı istemiyorsun? Nasıl olsa yapacağımı biliyorsun. Bütün bu anlattıkların kaçırılmayacak şeyler."

"Ya senin ya ada annenin izni demiştim."

"Eh ikimizin de iznini alamayacaksın. Bu kon her açılışında Bret'ı huzursuzlandırıyor ve sinirlendiriyordu. Annesinin televizyona çıkması bir felaketle sonuçlanabilirdi. Iris hiçbir şeye dikkat etmezdi. Art niyetli bir insan olmadığı için de büyük bir içtenlik ve açıklıkla her sorulana cevap vermeye çalışacaktı."

Telefonu açık bir arkadaşıyla konuşur gibi ruhlar dünyasıyla konuştuğunu hiç sakınmadan açıklayacaktı. Dinleyen herkes de onu korkunç bir manyak olarak nitelendirecekti.

"Bu işi unutsan iyi edersin Daniel. Biraz garip bir insan olabilir, ama benim annem o ve aradan çekilip de herkesin gözü önünde onu küçültmeye izin veremem. Programında neler yaptığını duyuyordum. Sen ve ekibin annemi çiğ çiğ yiyeceksiniz."

Daniel'in gözleri kötü kötü parlıyordu. "Yani beni annenle tanıştırmayacak mısın sevgilim.? Anneler genellikle bana bayılır. Çok uygun bir av olarak görürler beni"

Bret, genç adamı omuzlarından hafifçe yumrukladı ve ona daha uygun bulduğu sıfatları sıralamaya başladı.

Bret, paza akşamı eve dönmüştü. Daniel'in yaşamına girip bütün yönetimi eline aldığını beklemiyordu ama , eve döndükten sonra ne kadar yanıldığını anladı. Genç adam Pazar geçesi evinde, Pazartesi sabahı da işinden telefon etmiş ve Pazartesi gecesi de provayı izlemeye tiyatroya gelmişti. Bu tür izleme bütün hafta sürmüştü. D.d. Haggarty hiçbir şeyi yarım yamalak yapacak bir adam değildi. Eşimdi senin sevilim oldum. Bundan sonra da tümüyle yaşamını paylaşmaya kararlıyım" demişti.

Artık geceleri beraber geçiriyorlardı. Televizyon stüdyosundan dönerken Bret'e uğruyor, iki saat kadar onun evinde oturup genç kadının Chestre'a yemek vermesini ve biraz oynamasını bekliyor, sonra da tiyatroya götürüyordu. Provalar süresince tiyatrodaki oturuyor ve yanında getirdiği işlerini yapıyordu. Çalışması de son derece enerjikti ve bu süre içinde etrafından olan bitenlerle kesinlikle ilgili değildi. Bütün dikkatini o anda yaptığı işe veriyordu.

Genç adamın sevişmesi de öyleydi. Son derece enerjik ve kendini tümüyle vererek sevişiyordu. Gece geç vakit, Paul Tiele yorgunluktan bitkin bir halde hepsini salıverdiğinde yine Chester'a yemek vermişler ve Daniel'in evine dönmüşlerdi. Ama bir gece Cambridge de kalmaları için Bret ısrar etmişti. Çünkü Chester konusunda kendini suçlu hissediyordu.

Kedinin yumuşacık tüylerini okşayarak, "çık yalnız kaldı. Onu şimdiye kadar hiç bırakmamıştım." Diye mırıldandı.

O gece sevişmeden uyudular. Daniel bol miktarda anti-alerjik haplarından aldığı için kafası yastığa değer değmez uyumuştı.

Ertesi sabah uyandığında Bret'i öylesine vahşice uyandırmış ve sarılmıştı ki, genç kadın bu hale alışın olmasına rağmen bir çığlık atmıştı. Bu sırada kapının dışında Chester'ın endişeyle bağırdığı duyuldu.

"Bir şey yok Cheste. Canımı yaktığını sanıyor."

Bu kez de dışarıdan korkunç bir şangırtı duyuldu. Herhalde Chestr yine kuyruğuna hakim olamamış ve bir şeyler kırmıştı. Daniel'in yavaş sesle küfür ettiği duyuldu. "Gidip şu kediye boğacağım."

Daniel'in gülmesi ise homurdanmayı andırıyordu.

Bret güldü."Aslında ona teşekkür etmelisin. Uzun bir zamandan beri ikimiz de ilk kez uyuduk.

"Yani seni çok çalıştırdığımı mı söylemek istiyorsun. Geceler sana bir yük gibi mi gelmeye başladı yoksa.

Belki de formdan düşüyorsundur. Dikkat ediyorum da sabah karanlığında kalkıp yüzmeye gitmiyorsun.

"Sabahları işe gitmeden önce yüzmeye gidiyorum,. Bana kalırsa senin de biraz egzersize ihtiyacın var"

"Her gün öğle saatlerinde üç kilometre koşuyorum ben."

"Yaa bilmiyordum." Bret gerçekten de şaşırmıştı. Çünkü Daniel'a ait her şeyi bildiğini sanıyordu.

"Yanında tembel bir ihtiyarın mı yattığını sanıyordun yoksa. Daniel başını eğip genç kadının göğüs uçlarında dilini dolaştırdı. " Belki de yeteneklerimi kanıtlamam için bugün işe biraz geç gitmem gerekecek.

"Sanırım bunu zaten kanıtlamıştın." Genç adamın okşayışları Bret'i şimdiden saluksuz bırakmıştı.

"Yeniden kanıtlamam gerekiyor anlaşılan. Kafanın içinde en ufak bir kuşkunun kalmasını istemeyiz değil mi? Bret başını salladı. Danel'in yanındayken sürekli kendini uyarılmış gibi hissediyordu. Bir süre önce bu konuda bir yazı okumuştı, ama o zamanlar yalan yanlış şeyler olduğunu düşünmüştü.

Daniel Cuma gecesi, "Gerçekten annenle bir röportaj yapmak isterim." Dedi. O gece oyunun ilk gecesiydi, ama sadece basına oynayacaklardı. Arabada tiyatroya doğru gidiyorlardı, aha hiç kuşkusuz Daniel'in kafası sadece işiyle meşguldü. "İspirtizmacılarla ilgili bir saatlik program yapacağım ve birkaç tane de seans düzenlemeyi düşünüyorum. Bu arada hayalet dediğiniz şeylerin resmini çekmek üzere bir de fotoğrafçı getireceğim. Şimdi bir medyuma ihtiyacım var. Annen de en ünlülerinden.

"Sana hayır demiştin Daniel"

"Hadi canım. Neden korkuyorsun. Bir süre once annenle konuştuğumda programa çıkmaya son derece istekliydi."

"Kullanabileceğin yüzlerce medyum var"

"Ben Iris Carter'ı istiyorum. Seni tanımadan çok önce onu programa çıkarmayı tasarlıyordum Bret. Ülkedeki en iyi medyum o. Hatta bir sahtekâr olduğunu söyleyerek onu daha da gayrete getirebiliriz."

Bret'in yanakları öfkeden kıpkırmızı olmuştu. "Binlerce kişinin önünde birilerine saldırmayı, gayrete getirmek olarak mı nitelendiriyorsun Daniel. Sözüünü ettiğin kişi benim annem."

Danel omuzlarını silktili. "Belki de başarılı olamam. Eğer dediğin gibi bazı güçleri varsa neden onun için korkuyorsun. Belki de röportajı yapanı bir yarasaya çevirir."

"Aman ne komik"

"Onu istiyorum Bret."

"O zman ikimizden birini seç Haggarty. Annemin peşinden gittiğin gün ilişkimizin de sonu olur.

Daniel arabayı tiyatronun arkasındaki küçük park yerine çekti ve tehdit eder gibi genç kadına baktı.

"Gerçekten böyle bir seçeneğin olduğunu mu düşünüyorsun Brt. Yani kolayca beni bırakıp gider misin. Hayır Bret. Aramızdaki ilişki artık çık derinlere indi."

Bret inatçı bir ifadeyle, "Ne demek istediğini anlamıyorum." Diye söylendi.

"Biraz düşün o zaman." Her ikisi de arabadan çıkmışlardı. "Eğer kafanda bir kuşku kalırsa ne demek istediğimi sana memnuniyetle açıklarım.

Bret gece boyunca Daniel'in sözlerini düşündü. Aramızdaki ilişki artık çık derinlere indi. Ne demek istemişti acaba. Daniel'in kendisine aşık olmadığını biliyordu. Aralarında duygusal bir bağ oluşturacak bu sözleri şimdiye kadar söylemiş ve Bret de bun kabul etmişti.

Onun yanında geçirdiği her an genç adama daha da yakınlaştığını hissediyordu. Daniel'ı tanıdıkça bir erkekte bulunması gereken özelliklerin onda bulunduğunu fark ediyordu. Güçlü, ama nazikti. Küstah ama müşfikti. Her konuda ciddi olmasını biliyordu. Artık onu Arthur'la karşılaştırmaktan vazgeçmişti. Zaten günlerden beri Arthur'ı aklına getirmiyordu.

Daniel yanında değilken bütün gününü onu düşünmekle geçiriyordu ve arkadaşlarıyla sürekli ondan söz ediyordu. Artık herkes genç kadınla alay etmeye başlamıştı. Tbi Graham dışında.

"Akrep" demişti Graham. "akrebin zehirli kuyruğunun tadını alana kadar bekle. Sain ona ters gitme Bret. Yoksa seni perişan eder.

Bret, arkadaşının sözleriyle alay ediyordu, ama ürpermekten kendini alamıyordu.

seaefe

20.02.2007 12:38

O gece oyundan sonra Bret paltosunu giyerken kaşlarını çatmış düşünüyordu. Bütün hafta boyunca Danieal'a Graham'ın birbirlerine tahammül edemedikleri her koşulda belli olmuştu. Aralarındaki anlaşmazlığın açık bir savaşa dönüşmesini önlemek için "Ben hazırım Daniel hemen gidebiliriz" diye telaşla söylendi.

Graham hemen tavsiyelerde bulunmakta gecikmedi. "Bu gece biraz dikkatli olsan iyi edersin, Bret. Venüs gezegeni Merih'le ters yönde ilerliyorum. Senin gezegenine gelince"

"Bu saçmalıklarla ilgilenmiyoruz" diye Danel atladı.

"Mantiğın sesi konuştu. Ne zaman programına bir din adamı çıkartacaksın Haggarty. Tanrının varlığına inanıyor diye onunla biraz alay edersin."

"Önce birkaç tane astroloğu çıkarmayı düşünüyordum. Televizyona çıkmaya ne dersin Hamilton. Yoksa usta tiyatrocuların birinin kendini nasıl aptal yerine koyduğunu görmesinden mi korkuyorsun"

"Bu kadar saçma bulduğun astroloji, nasıl oluyor da kişiliği bu kadar doğru tanımlıyor. Ayrıca Bret'in peşinden neden koştuğunu da bir türlü anlayamıyorum Geçmişini, annesinin kim olduğunu pekâlâ biliyorsun. Ya bir gün seni ipnotize etmeye kalkarsa. İzleyicilerin eğlensin diye kendini filme mi çekeceksin"

Daniel hiç cevap vermeden Graham'e bakıyordu. Bret hemen söze karıştı. "Benim o tür işlerle ilgim yok. Bu konuda bir kelime daha edecek olursanız ikiniz de yüzümü göremezsinin bir daha"

Graham ona hiç aldırmamıştı. "Kesinlikle Bret'in tipi değilsin Haggarty" diye sözüne devam etti. "Aslına bakarsan Arthur Kingley gibi sıcak ve yumuşacık bir insandan sonra senin gibi bir şeytanla nasıl mutlu olunabilir anlamıyorum.

Daniel uzanıp Bret'in elini tuttuğunda genç kadın birden ürpermişti. Daniel'ın eli öfkeden titriyordu. Bazen gerçekten son derece korkunç olabiliyordu.

"Baştan beri benim ne olduğumu biliyordu. Her zaman Bret'e içtenlikle davrandım. Tehlikeleri bildiği halde bana geldi ve artık ve artık benden ayrılamaz."

Bret elini kurtarmak için çabalıyordu. "Bırak beni lütfen"

Daniel" Hçbir zaman" diye mırıldanarak onu kapıya doğru çekmeye başladı.

Graham arkalarından bağııyordu. "Bret hiç de sana göre bir kız değil. Yakında onu kaybedeceksin biliyorsun değil mi?"

Arabada eve doğru giderlerken ikisi de ağzını açıp tek kelime söylemiyordu. Bret burnundan soluyor, Daniel ise huzursuzlukla arabayı kullanıyordu. Eve girdiğinde Bret kapıyı hızla çarparak kapadı ve koşup Chester'i kucağına aldı. Yüzünü kedinin yumuşacık tüylerine gömmüş, ilk anda içgüdüüne uyarak D.D. Haggarty'den hemez uzaklaşması gerektiğini düşünüyordu. O zaman yaşamı çok daha huzurlu olacaktı.

Daniel odanın ortasına kadar yürüdü. Karanlık bakışlı gözlerini bir an bile genç kadından ayırmamıştı. Chester ise Bret'in kucağına rahatça yayılmış, mırıl mırıl sesler çıkarıyordu.

"Zavallı bebeğim. Beni özledin mi?"

Başını kaldırıp Daniel'ı süzdü. Bu gece kedimle kalacağım. Onu bu kadar yalnız bırakmak zalimlik gibi geliyor bana."

Daniel bir adımla yanına gelip Chester'ın başını okşadı. "Bu konuda biraz düşünmeye başlasan iyi edersin. Bu canavarı bende çok seviyorum, ama onunla aynı çatı altında kalamam. Chester'a yeni bir ev bulmamız gerekiyor."

Bret karnına bir yumruk yemiş gibi irkildi ve Chester'ı iyice kendine çekti. "Ne demek istiyorsun Daniel. Beni bütün sevdiklerimden ayırmak mı istiyorsun? Arkadaşlarımdan, kedimden." "Annemden" diye düşündü.

Daniel başın salladı. Alev alev yanan gözlerinin üzerinde kirpikleri titreşiyordu. Her an patlamaya hazır bir bomba gibi gergindi. " Tartışmak istemiyorum. Eşyalarını topla benimle geliyorsun. Bret gözlerini kısarak ona baktı ve, "Yoksa ne olur" diye meydan okudu. "Yoksa beni saçlarımdan sürükleyip mi götürürsün, Mağara adamı?"

Daniel elini kaldırdı ve Chester'ı okşadığı gibi Bret'i boynundan okşadı. Bret'i ise fark etmediği bir titreme almış ve dudakları aralanmıştı. Her zaman olduğu gibi genç adamın en ufak teması bütün vücudunun elektriklenmesine neden oluyordu.

"Bu aramızdaki zaten son derece ilkel bir yakınlık. Birbirimize ne kadar kızgın olursak olalım, sen de çok iyi biliyorsun ki buna karşı koyamıyoruz. Graham'le münakaşa ettiğim için özür dilerim. Neden böyle yaptım bilemiyorum. Ama bir daha olmayacak."

Bret hiç sesini çıkarmadan Chester'ı kucağından indirdi ve dışarı çıkması için kapıyı açtı. Daniel'ın özür dilemesini hiç beklemiyordu.

"Arthur'u n adı her geçişte neden bu kadar sinirlendiğini anlamıyorum. Benden daha fazla düşünüyorsun onu."

"Hiç kimse bir azizle karşılaştırılmaktan hoşlanmaz"

"Ben değil. Graham karşılaştırıyordu."

"Benden hiç hoşlanmıyor. Aramızda sürekli bir sorun çıkartmaya uğraşıyor."

"Bana öyle geliyor ki, kimseyi karıştırmadan da pekala kavga edebiliyoruz."

Daniel genç kadının saçlarını okşadı. Bir an sanki aradığı sözcükleri bulamıyormuş gibi şaşkınlıkla ona baktı. "Bak, Bret, biraz rahatlayıp olayları kabullenmeyi bilsen aramızda hiçbir sorun çıkmayacak." Biraz daha yaklaşıp Bret'i göğsünün üzerinde sıktı. "aramızda çok gülü bir şeyler var. Hiç kimse ne annen, ne Arthur, ne de Graham aramızda onlarınları engelleyemez."

Bret derin derin içini çekti. Bu sözlere kızsın mı, yoksa memnun mu olsun bilemiyordu. Sanki Daniel bütün dengesini bozmuştu. Dişilik içgüdüleriyle Daniel'ın en ilkel şekilde kendisine sahip olamaya çalıştığını fark ediyordu. Ama ona daha önce de söylediği gibi başka şeylere de ihtiyacı vardı.

"Benden ne istiyorsun Daniel." Bacaklarını onunkilere kasten sürttü. "Bunu mu? Vücuduma sahip oldun. Bu seni tatmin etmiyor mu?"

Daniel'ın yüzünde son derece çekici bir tebessüm belirmişti. "Vücudunu çok seviyorum ama şimdi de ruhunu istiyorum."

"Gerçekten bir şeytana benzedin şimdi."

Daniel holdeki boy aynasına bir göz attı. "Beni şeytana mı benzetiyorsun yani"

"Her zaman değil. Şeytana benzediğin bazı anlar oluyor diyelim."

Daniel sırtarak ellerini genç kadının omuzlarına dayadı ve kendine çekti. Bret, onun sıcaklığını bütün vücudunda duyuyordu. Genç adam başını eğdi ve dilini onun dudaklarında gezdirdi." Tıpkı senin de cadıya benzediğin anlar olduğu gibi. Cadıların en büyük özelliği karanlıkların prensi şeytanla çık iyi anlaşmalarını biliyor muydun?"

Bret gülerek başını onun göğsüne dayadı. Bu adama hiçbir şekilde karşı koyamıyordu. "Senin evine mi gideceğiz, burada mı kalacağız?"

Danel aksırmaya başlayınca bu sorunun cevabı da kendiliğinden verilmiş oldu.

Daneil'in evine vardıklarında genç adam onu doğrudan yatak odasına götürdü. "Sayın"

Bret ilkel bir arzusun bütün benliğini sardığını hissediyordu. Üzerinde sadece bikini külotuyla sütyeni kaldığında gözleri parlayarak Daniel'a baktı. "Ya sen. Bende senin vücudunu görmek istiyorum."

Daniel hızla onun yanına geldi ve kollarının arasına alarak yatağın üzerine attı. Yün kazağı genç kadının tenine batıyordu. "Sen benimsin. Sonsuza kadar da benim olacaksın." Diye mırıldandı. Bir eliyle de sütyeninin üzerinden Bret'in göğüslerini okşuyordu. Ésen de söyle. Bana ait olduğunu söyle, cadı."

Bret artık kendini kaybetmiş, duyduğu ihtirastan gözleri kararmaya başlamıştı. "Seninim, Daneil. Sonsuza kadar seninim " diye bağırdı.

Genç adamın hafifçe güldüğünü duymuştu. Bütün vücuduyla genç kadının üzerine kapandı. Bret, onu istiyor ve bütün benliğiyle bekliyordu. Birden büyük bir zevk dalgasına kendini kaptırdı ve, "Seni seviyorum. Seni seviyorum, Daniel. Beni istediğin sürece seninim " diye mırıldandığını duydu.

Daniel, hafifçe gülümseyerek genç kadının dudaklarına kapanmıştı. Ama bu sözlere hiçbir cevap vermedi.

Bölüm Sekiz

Bret ertesi sabah gözlerini açtığında Daniel'ı uyanmış ve kendisinizler buldu. Genç adam hafifçe gülümsedi ve Bret'in yüzüne düşmüş bir bukleyi geri itti.

"Günaydın sevgilim."

"Neden öyle sahte bir ifadeyle bana gülümsüyorsun"

"Peşinde olduğu kuşlardan birini yakaladığında Chester da böyle bakar herhalde"

"Zavallı Chester. Hiçbir şey yakalamayacak kadar şişko bir kedi o" Daniel parmaklarını Bret'in boynunda gezdirdi. "Oysa ben çok daha usta bir avcıyım."

Bret bir an öfkelenildiğini hissedip kendi kendine sakin olmayı öğütledi. Daniel'ın bu kendinden emin hallerine zaman zaman tahammül edemiyordu. Ondan uzaklaşarak yorganı attı ve yataktan fırladı.

"Nereye gidiyorsun. Bugün Cumartesi. Biraz daha yatabiliriz."

"Ben yatmak istemiyorum." Hızla perdeleri açtı ve bir süre dışarısını seyretti. "Biraz hareket etmek ihtiyacıdayım."

"Eğer istediğini hareket etmekse." Daniel, genç kadının bakışlarını görünce birden sustu. Yüz ifadesi aniden değişmişti. İlgi ve dikkatle Bret'e bakıyordu. "Bret ne oldu?"

Ne oldu ha. Ne olacak, dün gece seni sevdiğimi söyledim ama nu sözlerime aldırma bile diye geçirdi içinden genç kadın."

"Yok bir şey"

"O zaman yatağa gel."

"Hayır" Bret giysilerini toplayarak banyoya girdi ve kapıyı hızla kapadı.

Daniel'ın fırtına gibi kapıyı açık içeri gelmesini bekledi, ama genç adam onu bir kez daha şaşırtmıştı. Yıkanıp giyindikten sonra dışarı çıktığında onu yatakta kıvrılmış yarı uyuklar buldu. "Kendinden çok eminsen değil mi Haggarty" diye avazı çıktığı kadar bağırdı.

Ama Daniel cevap vermemişti.

O gece perdelerin halka açıyorlardı ve Bret de her zamankinden daha sinirliydi. Daniel'la ilişkileri kafasını bütün gün meşgul etmişti. Duygusuz yabancı. Hayatıda ne kadar önemli bir rol oynamaya başladığını fark etmiyor muydu? Ona sahip olmaktan başka bir şey düşünmüyor muydu bu adam? Bu duygularını ona açmaya çalışmıştı, ama Daniel daha önce söylediklerini tekrarlayacak ve birine kolay kolay bağlamayacağından dem vuracaktı.

Daniel o gene tiyatrodan olacağına söz vermişti. Saat sekiz olduğunda Bret'in aşk hayatı konusundaki endişeleri korkunç bir sahne korkusuna dönüşmeye başlamıştı.

Sahne arkasında Graham'e, "İçimde sanki çok kötü şeyler olacakmış gibi bir duygu var." Dedi.

Graham bugün ilk kez Bret'in yıldızları hakkına hiçbir yorumda bulunmamıştı. Sadce ona sımsıkı sarılıp yanaklarından öptü ve sahneye doğru itti.

Genç kadın sahneye çıkar çıkmaz korkularından eser kalmamıştı. Oyun baştan sona büyük bir başarıyla tamamlandı. İzleyiciler de bu başarıyı çılgınca alkışlarıyla destekliyorlardı. Oyun bitip perde kapandığında Bret'in bütün keyfi yerine gelmişti ve diğer bütün arkadaşları gibi o da başarının baş döndürücü zevkini tadıyordu.

Sahne arkasında oyuncular ve arkadaşları, Daniel da dahil olmak üzere bu başarıyı kutluyorlardı ki, Graham kapının aralığında Bret'e gelmesi için işaret etti.

"Bret, canikom, izleyicilerden bir gelmiş. Seni kutlamak istiyor."

Bret arkasını döndü ve annesin gördü. "Anne" diye bağırdı. Graham'ın koluna girmiş beyaz saçlı, ufak tefek kadına şaşkınlıkla bakıyordu. "Hayır. Olamaz diye düşündü. Acaba korktuğu şeyler başına mı geliyordu.

Daniel elindeki içki bardağıyla kasılıp kalmıştı. Bret'in aylardan beri kaçındığı bu karşılaşma bir anda gerçekleşivermişti.

Bret kirpiklerini huzursuzca kırıştırarak annesine sarıldı. "Burada ne işin var?"

"Oyunu izlemeye geldim tabi ki. Sinirlenmeyesin diye de sana daha önceden haber vermedim."

"Peki ama nasıl geldin buraya"

Iris gururlu bir sesle, "Taksiye bindim." Dedi. Annesi için taksiye binmek bayram yapmak gibi bir şeydi.

Genellikle evinden çıkmaz, Bret'in gelmesini beklerdi. "Çok iyiydin, yavrum, büyü kısmı pek gerçeğe uygun değildi. Bazı deyişleri yanlış söyledin."

Bret Daniel'ın etraflarında dolaştığını ve her sözü dinlediğini fark ediyordu. Huzursuz bir ifadeyle güldü. "Her

sözü Shakespear'ın yazdığı gibi söyledim, anne. Hey tanrım. Böyle bir sürpriz yapmak nereden aklına geldi. Keşke daha önceden haberim olsaydı. Gel de seni arkadaşlarımla tanıştırayım."

Daniel bu tanışmayı heyecanla bekleyen ilk kişiydi kuşkusuz. Yaşlı kadının elini öpecekmiş gibi tuttu ve önünde saygıyla eğildi. "Uzun zamandır sizinle tanışmayı bekliyordum, Mrs. Carte."

"Sahi mi söylüyorsun delikanlı. Sen bu tiyatro grubundan değilsin herhalde, değil mi?"

"Daniel benim arkadaşım anne."

Iris hafifçe gülümseyerek genç adamı merakla tepeden tırnağa kadar süzdü. "Haaa evet Daniel. Şu televizyon işi değil mi?

"Evet sizinle telefonda konuşmuştuk. Bir röportaj konusunda."

"Ha evet. Bret, hakkında hiç de hoş olmayan şeyler söyledi Daniel." Iris yine her zamanki içtenliğiyle konuşmaya başlamıştı. "Bu arkadaşlığı sürdürmenize şaşırdım doğrusu."

"Aslına bakarsanız çok yakın iki arkadaşız"

Iris'in tebessümü simsıcaktı. "Gerçekten mi. O zaman beklediğim kişi sensin. Ortaya çıkman çok uzun zaman aldı. Kızım yıllardan beri yapayalnızdı."

Daniel, Bret'e bakarak kaşlarını havaya kaldırdı.

"Artık yalnız kalmamasını sağlayacağım."

"Ne kadar hükmedici bir ses tonu. Hiç kuşkusuz bir Akrep" Iris derin derin içini çekti. "Böyle zamanlarda niyetinin iyi olup olmadığını öğrenmek için Bret'in güçlü bir babaya ihtiyacı olduğunu düşünürüm. Ama bunun cevabını ikimiz de biliyoruz değil mi Daniel?" Birkaç saniye bakışlarını genç adamın gözlerini-e dikti. Sanki iki büyük güç çarpışıyor gibiydi. Serken Daniel gözlerini ondan ayırarak çık geçiriyormuş gibi Bret'e baktı.

"Güçlü ve inatçı." Iris kaşlarını çatmış ve azarlar gibi konuşmuştu. "Kafandan geçenleri çok iyi saklamasını biliyorsun, ama meraklı birisin, değil mi Daniel. Gerçeği öğrenme dürtülerin ön yargılarına ağır basıyor.

Kendinin değiştiğini hissedebiliyor musun? Gevşediğini. Kafanın biraz açılmaya başladığını"

"Anne" diye Bret sözün kesti. Şimdiye kadar ilk kez Daniel'ın kızardığını ve söyleyecek bir şey bulamadığını görüyordu. Kendisi ise utansın mı yoksa gülsün mü karar veremiyordu. Birkaç yıl önce utanma duygusu ağır basardı, ama artık annesini koruma içgüdüsüne yavaş yavaş bırakmıştı. Bir zamanlar herkesinki gibi normal bir annesi olmasını isterdi ama şimdi böyle ilginç bir anneye sahip olmaktan guru duyuyordu.

Yine de annesinin güçlerini üzerinde denemesini istediği son insan Daniel olacaktı. Genç adamı fazla kıskırtmaya gelmezdi. Hiç kuşkusuz zavallı Iris nasıl biriyle karşı karşıya kaldığının farkında değildi.

"O şeytan gibi gözlerini kısarak bana bakma delikanlı. Böyle davranışlardan gözüm korkmayacak kadar yaşlandım artık" Iris gülümseyerek Bret'e döndü.

"Aferin sana yavrum. Güçlü bir erkek seçme zamanın gelmişti artık."

Birkaç dakika sonra Iris, Paul Tiele'yle sohbete daldığı bir sıra Bret, Daniel'ın yanına sokuldu ve "Sakin ağzını açıp bir şey söyleme." Diye fısıldadı.

"Kim bir şey söylüyor zaten"

"Annemin biraz şeyy değişik olduğunu söylemiştim sana."

Daniel hala gergindi ve yanaklarının kızarıklığı da geçmemişti. "Değişik olduğu belli. Bana da birtakım numaralar yapmaya kalkıştı. Birkaç yüzyıl önceden doğmadığına dua etsin."

"Hepimiz şanslıyız desene. Sen de onunla aynı yüzyılda yaşasaydın yakılması için ön ayak olanların başında gelirdin herhalde."

Daniel omuzlarını silkti. "Zamanımızda ise cadıları yargılamanın en iyi yeri televizyon sanırım. Lanet olsun. Keşke kameramanım burada olsaydı. Belki televizyona telefon edersem."

"Sakin ha Daniel"

"Birde bana bunak ve bir ayağı çukurda demişti."

"Öyle bir şey söylemedim. Bu işlerden el etek çektiğini röportajlara da çıkmadığını söyledim."

Bret öfkeli bir sesle, "O kadın benim annem Daniel. Ona doğru herhangi bir mikrofon çevirdiğini görürsen bir daha seninle konuşmam" diye gürledi.

Daniel birkaç dakika rahatsız oluş gibi genç kadına baktı, ama yüz hatları yumuşadı ve gülümsedi.

"Tutamayacağın sözler verme, Bret. Bu kez kendine güçlü bir erkek seçtin, unuttun mu?

Bret yumruklarını sıkmış, ona bakıyordu. Bir kez daha dün gece söyledikleri aklına geldi. Ya Daniel bun karşılık ne demişti Hiç?"

Belki de onunla bütün ilişkisini koparması gerekiyordu. Bu kalpsiz yabancıya bütün ruhunu ve vücudunu vermişti, ama daha fazla batağa saplanmadan ondan kaçması mı gerekiyordu? Yer altı dünyasının karanlık

bakışı tanrısı.

"Bret"Genç adamın parmakları Bret'in yanaklarını okşuyordu. "Ne oldu"

Bret silkinerek kendine geldi. "Yok bir şey. Birisi partiden mi söz etti."

Graham ufak bir kutlama partisi için herkesi evine davet ediyordu. Tabi bu parti teklifini ilk kabul eden Iris olmuştu.

"Yorgun değil misin anne. İstersen seni eve götüreyim."

"Hayır seveli Graham'ın benimle tanıştırmak istediği bir medyum arkadaşı varmış. Zaten onun arabasıyla gidiyorum." Kaşlarını çatmış duran Daniel'a baktı. "Ama sen ve bul delikanlı yorgunsanız eve dönebilirsiniz yavrum. Beni sakın düşünme. Çok geç olursa Graham'da kalabilirim."

Graham'le annesinin arkadaşlığı uzun yıllara dayanıyordu ve Graham bu yaşlı kadını gerçekten çok severdi. Hemen yanlarına koşum, Konuk odam emrine hazırdır Iris" dedi ve yaşlı kadını kolundan tutarak dışarı çıkardı.

Daniel'la birlikte arabaya bindiklerinde Bret, "Sanırım eve gitsek iyi olacak" diye mırıldandı.

"Saçmalama Biz de Graham'ın partisine gidiyoruz."

"Graham'den hiç hoşlanmıyorsun sanıyordum."

"Gecenin bu saatinde anneni yapayalnız bırakmayacaksın herhalde."

"Annem seninle yalnız kalmak isteğimi anlayacaktır Daniel"

"Daha sonra yalnız kalmak için çok vaktimiz olacak."

"Annemin kuyruğunu hiç bırakmayacaksın değil mi Daniel? Avını gözünün önünden ayırmaya dayanamazsın kuşkusuz. Televizyon ekibine Graham'ın evinde olmalarını söyledin mi?"

Daniel cevap vermeden önündeki arabayı izlemeye çalışıyordu. Bret ise sinirden ne yapacağını şaşırılmış bir durumdaydı. Hiç kuşkusuz D.d. Haggary her istediğini yapardı.

Bret, genç adama öylesine kızgın diki, Partide ondan kaçıp duruyordu. Daniel ise Bret'in farkında değilmiş gibi sürekli Iris'in peşinde dolaşıyordu. Bret konuşulanları pek dinlemiyordu ama Macbet oyununun uğursuzluğu hakkında konuşmaya başlanınca kulaklarını kabarttı.

Graham "Belki bu uğursuzluğun nedenin bize Iriis anlatabilir. Bu konuda bilmediği yoktu onun." Diye bağırdı.

Paul Tiele yüzünü buruşturmuştu. "Aslında bu uğursuzluğu getiren şeyin ne olduğunu öğrenmek çok iyi olur. Bu oyunu daha uzun zaman oynayacağız ve başımıza bir şey gelmesini de istemem."

Graham, "O zaman neden ruhları toplayıp sormuyoruz. Nasıl olsa aramızda çok ünlü bir medyum var. Ne drsin Iris? Bir seans yapalım mı?" diye sordu.

"Olabilir tabi. Ama her sorduğumuza cevap vermeyebilirler."

Bret. "Tanrım" diye inledi. Umutla Graham'e baktı, ama genç adam ona aldırmiyordu bile. "anne. Bu işler için çok geç olmadı mı. Ben yorugnluktan oluyorum. Daniel'la birazdan gitmeyi düşünüyorduk."

"Öyleyse hemen gidin, yavrum. Zaten ben bu gece Graham'de kalmaya karar verdim Yarın konuşuruz."

"Anne"

Bret, Daniel'ın koluna dokunmasıyla irkilmmişti. " Bırak artık, Bret ne istiyorsa yapsın."

Bret dönüp genç adama baktı, ama Daniel bütün dikkatini Iris'e vermişti. Genç kadın bu ifadeyi çok iyi tanıyordu. İlk karşılaşırkları gece kendisini yakma tehdidi savırdığında da gözlerinde bu ifade vardı. "Hadi Daniel gidelim artık" diye fısıldadı.

Daniel'ın gözleri gür kirpiklerinin arasında pırl pırl yanıyordu. "Gidelm de anneni bu garip yaratıkların eline mi bırakalım yani. Hayır. Hem araştırmalarım için iyi bir kaynak olacak."

Bret'i bütün gün rahatsız eden o kötü duygu yeniden bütün gücüyle geri dönmüştü. Annesini bu durumdayken Daniel'la karşı karşıya getirmek hiç istemezdi.

"Lütfen Daniel. Bu işlerden nefret ettiğini biliyorum. Annemi böyle bir durumda görmek istemezsin herhalde."

"Tam tersine. Görmek istediğim o kadar çok şey varki"

İskemleler oturma odasının ortasında daire şeklinde dizilmeye başlamıştı. Bret bir kez daha denemeye karar verdi. "Ben dışarıda bekleyeceğim."

Daniel'ın parmakları bileğini kavramıştı. "Hayır. Burada oturup bütün oyunu izleyeceksin."

Seans başladığında Bret, annesinden mümkün olduğu kadar uzağa oturmuştu. Daniel ise iskemlesin onun yanına çekmiş, öbür yanında oturan Paul'le konuşuyordu. Paul oldukça sinirliydi., ama Daniel sakın bakışlarla medyumun hazırlıklarını izliyordu.

Iris, gözlerini kapamış, ufak tefek vücudunu mümkün olduğu kadar rahat tutmaya çalışıyordu. Bir halka oluşturmak izere ele ele tutuşmalarını istedi. Daha sonra da derin bir sessizliğe gömüldü.

Birkaç dakika olaysız geçtikten sonra Daniel sabırsızlıkla, "Ne yapıyor. Meditasyon mı" diye sordu.

"Onun gibi bir şey. Kafasını ve vücudunu boşaltmaya çalışıyor ki, gelen mesajları alabilsin."

"Bu mesajları almasına aracılık eden bir ruh var mı?"

"Var tabi. Adı Sir Geoffrey Vernon. On sekizinci yüzyılda yaşamış bir İngiliz toprak ağası. Samuel Johnson'ın da arkadaşı, sanıyorum. Bir keresinde ünlü ozan Samuel Jahnsen'in ölümünden sonra da bir yaşam bulunduğu için çok memnun olduğunu anneme iletti."

Daniel dudaklarının arasından anlaşılabilir bir şeyler mırıldandı.

"Kalmam için sen ısrar ettin. O yüzden homurdanmaktan vazgeç, Daniel"

Tam bu sırada Iris'in vücudu ani bir titremeyle sarsıldı ve yüz hatları garip bir biçimde kasıldı. Halka olmuş kadınlardan biri korkudan hafif bir çığlık koyuverdi. "Hürmetler ederim, efendim." Diye kalın ve yumuşak bir erkek sesi Iris'in gırtlığından döküldü.

"Hangi amaçla buraya davet edildim acaba"

Daniel yine dudaklarının arasından homurdanır gibi bir ses çıkarmıştı ama Bret duymazlıktan geldi. Kendisi bile zaman zaman annesinin bu ani değişiminden şaşkınlık geçirirdi. Sir Geoffrey Vernon on sekizinci yüzyıla ait son derece ağdalı bir İngiliz aksanıyla konuşur ve o zamanlara ait sözcükleri ve deyişleri kullanırdı.

Modern çağların laubali konuşmalarından haberi bile yoktu.

"Onunla kim konuşarak" diye Paul Tiele fısıldadı. Yüzü bembeyaz kesilmişti ve Bret'in öbür elini kıracaktı gibi sıkıyordu. "Senin annen o, bir şeyler söyle"

Bret telaşla başını salladı. Bu tür işlere bulaşmak niyetinde hiç değildi. Gözlerini dikip Graham'e baktı. Zaten bütün bu işler onun başının altından çıkmıştı.

Graham de perişan bir haldeydi ve yüzü bembeyazdı. Dilini sinirli bir ifadeyle dudaklarında gezdirdi ve "Kimsiniz" diye sordu.

Vernon kendini tanıttı ve "Acaba ben de zatı alinizin kim olduğunu öğrenebilir miyim? Diye sordu.

"Ben şey adım Graham Hamilton ve astrologum."

Iris'in gırtlığından bir homurdanma duyuldu. "aptallık. Bütün astrologlar birer şarlatandır. Şahsen ben böyle biriyle konuşmak arzusunda değilim."

Graham bir süre ağzını açıp konuşmadı. Bret Daniel'in hafifçe kıkırdadığını duyabiliyordu. "Annem gerçekten çok esprili bir kadın" diye fısıldadı.

"Kes sesini"

Bret'in uyarısını aksine Daniel sesini yükseltmişti.

"Bu şarlatanlardan sizin gibi nefret eden biriyle konuşur musunuz?" diye sordu. "Hayaletlerin varlığına inanmayan bir gerçekçiye cevap vermişsiniz?"

Iris başını çevirip Daniel'in oturduğu yöne baktı. Bret hafifçe ürpermekten kendini alamamıştı. Bu bakışlar Iris Carter'ın yumuşacık, ipek gibi gözleriyle hiç ilgisi yoktu.

"Verebilirim inancındayım. Ben de dünyadaki yaşamımda bir gerçekçiydim. Bana ne sormak arzusundasınız?"

"Eyonu sor ona" diye Paul Tiele önerdi.

"Eşu öbür dünya diye adlandırılan şeyin ayrıntıları hakkında bilgi almak istiyorum, ama."

"Gerçeği söylemek gerekirse bu ayrıntıların sınırlarını size açıklamak hürriyetine sahip değilim" diye vernon sözünü kesit.

"Tam tahmin ettiğim gibi. Buradaki insanlar Mabeth oyunundaki sözde uğursuzluğun deninin öğrenmek istiyorlar ve bu konuda bilgisi olan biriyle temas kurmak arzusundalar."

Tiele "Onunun adını söylemeyecektin. O zaman uğursuzluğu davet etmiş oluyoruz" diye homurdandı.

"Duydunuzmu , Batıl inançların korkusuyla perişan olan bir grup tiyatrocu ar burada.

Iris'in gözleri tek tek oturanların üzerinde dolaştı.

"İşe yaramazlar grubu. Ben şahsen tiyatroculardan hiç hoşlanmam. Aslında buraya, Davy Garrick adına gelmiş geçmiş trajedi aktörlerinin en iyilerinden biri var . Davy'i çağırıp öyle bir uğursuzluktan korkup korkmadığını sorayım mı?"

"Aslına bakarsanız bizim ihtiyar dost William Shakespear'i çağırıp herhangi bir şeytanı kızdırıp kızdırmadığını da sorabiliriz."

Daniel'in bu alaylı sözleri üzerine Paul Tiele huzursuzlukla yerinde kıpırdandı. "Bu işi ciddiye almayacaksan neden çekip gitmiyorsun, Haggarty.?"

Vernon'un sesi, "Evet, ehli keyf biri. Ben şahsen hiç okumadım, ama Johnson diyor ki.." diye konuştu ve birden susutu. Iris'in kafası garip bir bitimde öne düşmüştü. Bret bir anda gerilmişti. Bu seanslar annesinin

üzerinde korkunç bir baskı oluşturmuydu ve Iris de artık genç ve güçlü bir değildi. Ama bir anda yaşlı kadının başı dikildi ve Vernon'ın sesi değişik bir tonda duyuldu. "Bir dakika. Burada biri var. Tam olarak söyleyemeyeceğim inancındayım. Hay yay. Çok ararlı bir genç adam. Efendim. " Iris'in başı Dniel'e çevrilmişti. "Eşini arayan bir genç adam var burada. Eşine söylemek istediği bir şey varmış efendim. Börek hakkında mı. Börek parçaları? Efendim. Değil mi? Haa Bret. Burada Bret diye bir hanımefendi var mı? Nereden bulurlar bu isimleri bilmem. Bir haniefendiye Bret diye bir isim konu mu?" Bret sinirli bir ifadeyle hafifçe öksürdü. Herhalde annesi tümüyle transa geçmiş bir haldeydi. Yoksa böyle bir soruyu nasıl sorabilirdi. Daniel'in eli parmaklarını kıracaktı gibi sıkıyordu. Genç adamın cesaret vermesi için mi yoksa sinirlendiğinden mi böyle yaptığını anlamıyordu. "Beni unuttunuz mu, Sir Geoffre" diye heyecanla sordu. "bir zamanlar ikimiz çok iyi dosttuk. Ama bu hayalet espri anlayışından tamamen yoksundu. "Bret sana bir mesajım var. Şeyden." Ses bir an sustu ve yine devam etti. "King Arthur'dan" Yeniden uzun bir ara oldu. "Kingsley.. Arthur. Arthu Kingsley. Bu isimde bir beyefendiyle tanışıyor musunuz efendim." "Evet" Bret sakın olmaya çalışıyor, onun gerçekten Arthur olamayacağını kendi kendine tekrarlıyordu. "Evet, Arthur. Fazla kalamayacak. Geri dönüyormuş. Söylemek istediği sadece. Efendim.? Tehlike mi?" Kısa bir sessizlik olmuştu. Bret şiddetle atan kalbinin sesi duyula diye ödü patlıyordu. "Dikkatli olmanız için valvarıyor. Efendim? Ateşten sakının" Bret'in dudakları kurumuştı. "Ateşten mi sakınayım" Şimdi ses daha da güçlenmişti sanki. "sizi yakıp kavuracak. Teklikelere girmeyin Kalbinizi kuller arasından kurtarmaya çalışmayın. Sıcaklık çok güçlü". Bret titreyerek elini Daniel'in elinden kurtardı. Onunla tanıştığı geceden beri bu aış Daniel'i ve aralarındaki ihtirası simgeliyordu. Titrek bir sesle, "Hepsi bumu?" diye sordu. Daniel yeniden eline yapışmıştı. Öyle sıkı tutuyordu ki, çözmeye imkân yoktu. Genç adamın da elleri terlemişti. "diyor ki, Hayır Hayır hemen gitmesi gerekiyormuş. Ama size bir mesajı daha var. İnan, İnan sözcüğünü durmadan tekrarlıyor." "Tanrım." Bret'in bütün vücudu titremeye başlamıştı. Elini Daniel'in güçlü elinden kurtardı ayağa fırladı ve koşarak odadan çıktı. Sanki hayalet görüş gibi koşuyordu.

seae

21.02.2007 15:23

Bölüm Dokuz

Beş dakika sonra Bret, Daniel'in tuttuğu paltoyı gimiş düğmelerini ilikliyordu. Bütün vücudu hala titriyor, gözlerine dolan yaşlara savaşıyordu. Şu anda evine gitmek, yastıklara yüzünü gömmek ve olanları mantıklı bir şekilde düşünmek istiyordu.

"İyisin değil mi sevgilim? Daniel yumuşacık bir hareketle onu göğsüne yaslamıştı. Onun da vücudu Bret'ten daha fazla sarsılıyordu. Genç kadın, bütün şükunetine rağmen Daniel'in öfkeden kudurduğunun farkındaydı. Neyse ki annesine fazla bir öfke gösterisinde bulunmamış, bütün hırsını şaşkın şaşkın bakan Graham'den almıştı. Binbir küfür savurarak yatak odasındaki paltoları yerlere atıyor ve Bret'in paltosunu arıyordu. Bret'i giydirip kapıdan çıkarken Graham'e döndü. "Seni küçük solucan. Şimdi mutlusundur her halde? Beni bu maskaralığın içine sokmak için uğraşıp durdun, ama kırılan yine Bret oldu."

"Böyle bir şey olacağı nereden aklıma gelirdi. Nasıl bilebilirdim ki Iris Iris'in" Graham sustu ve başını iki yana salladı. "Hayır, hayaletlere inanmıyorum." Diye söylendi, ama kendinden pek emin değildi.

"Hayaletlermiş. Acı çeken bir dulun kocasını çağırmak ha? En çok denen numaralardan biridir bu, Hamilton. Ama işe yarıyor değil mi? Çünkü yaşlı dul buna inanmaya hazır zaten. Mantiğisadistçe bir oyunun kurbanı olduğunu söylemesine rağmen inanmakta ısrar ediyor. Çekil yolumdan. Iris Carter denen kanını da yolumun üzerine sakın çıkarma. Hiçbir annenin kendi kızına böyle bir oyun oynayacağı aklıma gelmezdi."

Bret onları dinliyordu.. Titrek bir sesle, "Annem nerede? İyi mi?" diye sordu.

"Dinleniyor. Olanların hiçbirini hatırlamıyor."

Daniel öfkeyle gözlerini kısıp Graham'e baktı. "Hatırlamaz ya. O cadıyı birda sklamaya bak, Hamilton. Onun yüzünü göreceksin olursam hayalet arkadaşlarının yanına göndermekte bir an tereddüt etmem"

"Daniel tanrı aşkına. Annemin iyi olup olmadığını görmeden bir yere gitmiyorum."

Daniel'in parmakları bütün gücüyle Bret'in kolunu sıktı. "Buradan gidiyoruz. Hemen şimdi." Diye homurdanarak genç kadını asansöre doğru sürüklemeye başladı.

"İris'i merak etme, Bret. Ben yanında olacağım."

Bret, arkadaşının sözleriyle yetinmek zorundaydı. Çünkü Daniel hiçbir şey söylemeden onu apartmandan çıkarmakta kararlıydı.

Arabaya binince koltuğa büzülüp kaldı. Yanan kalorifere rağmen titremekten kendini alamıyordu. Daniel yola çıkmadan önce genç kadına ilgiyle bir kez daha baktı. "Nasılsın şimdi?"

Bret'in gözlerin boş boş bakıyordu, ama Daniel'i daha fazla meraklandırmamak için kendini zorlayarak konuşmaya çalıştı. "İyiyim. Hafif bir şok geçirdim sadece. Kendimi böylesine kapıp koyuvermemeliydim. Özür dilerim."

"Özür dileyecek bir şey yok. Bağır, çağır, sinirlen ama özür dileme."

Bret cevap vermedi. Neredeyse evine yaklaşmışlardı. Hala kafasında Iris'in dudaklarından dökülen o garip ses çınılıyordu. 'Ateşten sakın.. İnan.. İnan! Bret ürpererek ellerini sıkarak yumruk yaptı. 'Ah Arthur.'

Yanaklarından aşağı yaşlar süzülmeye başlamıştı.

Daniel arabayı park ederek Bret'in kapısını açmak için dışarı çıktı. Genç adam, onu kapıya kadar getirdi, çantasından anahtarları çıkararak kapıyı açtı. Bret'i içeri ittikten sonra Chester'ı dışarı çıkardı. Beş dakika kadar sonra, Bret yanan ateşin karşısında oturuyordu ve elinde de bir konyak kadehi vardı.

Acaba neden Daniel onu kendi evine götürmemişti? Onun da elinde bir konyak kadehi varı ve iki tane de alerji hapi almıştı. Herhalde uzun bir süre burada kalmaya niyetliydi.

İkisi de konuşmuyordu. Bret yüzünü genç adamın omzuna yazlamış, ayaklarını toplamış ve gözlerini ateşe dikmişti. Onun varlığından ve sessizliğinden o kadar memnundu ki. Bret'i hiçbir şekilde sorular sorarak rahatsız etmiyor, güçlü ve sıcak kişiliğiyle onun yanında oturuyordu. Bir süre sonra Bret'in göz kapakları ağırlaşmaya ve düşünceleri kopmaya başlamıştı. Daniel saçlarını okşuyor ve arada bir alnını öpüyordu. Genç adamın kollarına daha da büzüldü ve kendinden geçti.

Uyandığında kendi yatağına çınlıplak yatıyordu ve vücudu korkudan ter içindeydi. Arthur kalp şeklinde bir çerçeve içinde Daniel'la Bret'in düşün resmini tutuyordu. Ama bir anda resim alev alıyor ve küller halinde yere dökülüyordu. Daha sonra da Bret'in eline yeni doğmuş bir çocuğu andıran bir bohça tutuşturuyordu. Ama kundağın içindeki bir kediymi ve tüylerinden dumanlar çıkıyordu. Sanki cehennemden gelmiş bir yaratık gibi. Kedi patisini uzatıp onu tirmalıyordu ve Bret çılgık çılgıca bağırıyordu.

"Tamam, sevgilim tamam. Hepsi geçti artık." Daniel'in sesi uyku mahmurluğuyla iyice kalınlaşmıştı ve güven vericiydi. Bret'in vücudunu kendi çıplak vücuduna iyice yaslamış ve onu bir ipek kozası gibi kollarıyla sarmıştı. Genç kadın inleyerek sırtüstü yuvarlandı ve Daniel'i da üzerine çekti. Beyni sisler arasındaydı ve son derece korkmuştu, ama garip bir duyguyla cinsel açıdan uyarılmış hissediyordu kendini. Karanlıkta dudaklarıyla genç adamın ağzını aradı.

"Sana ihtiyacım var Daniel. Sev beni."

Genç adam onun dudaklarına kapanmadan önce derin bir iç geçirmişti. Bret, Daniel'in dudaklarının sıcaklığını içiyor, dilini onun dilinde dolaştırıyordu.

Birbirlerine duydukları ihtiyacı her ikisi de hissetmiş gibi vücutları aniden birleşmiş ve zevkli bir uyum içinde hareket etmeye başlamışlardı.

Bret'in teni alev alev yanıyordu sanki. Kendini duygularının seline kaptıracağı yere yatağın içinde yüzüyormuş gibi bir duyguya kapılmıştı. Yalnızlık ve ıstırap dünyasından ufak tefek zevkler koparmaya çalışıyordu sanki. Ama bu zevk yeterli değildi. Bret'in sevgiye aşka ihtiyacı vardı.

Evet, Daniel'i sevdiğinden emindi artık. Gece boyunca bu duygu kafasına bir çekici gibi iniyordu. Daniel vahşiydi, ihtiraslıydı, kontrol atında tutabildiği ilkel duyguları vardı ve Arthur'dan çok farklıydı. Ama onu öylesine seviyordu ki. Bütün bunlara karşın ne kadar müşfik ve yumuşak bir insan olduğunu bu gece kanıtlamıştı. Annesine ve Graham'e son derece öfkelenmesine karşın kendisine ne derece ilgi duyduğunu bu gece göstermişti.

Gerçekten de Daniel'in kendisini düşündüğünden hiç kuşkusu yoktu. Ama bu duygu ne kadar sürebilirdi. Şu anda yanında olması Bret'e yetiyordu. Daniel içini bir alev gibi kavururken onu kaybetmeye nasıl dayanacaktı. Daniel bu delicesine sevgiyi onunla paylaşmıyordu ve Arthur gibi o da bir kendisini terk edip gidecekti.

Alevden kendini sakın. Öbür dünyada, bir yerlerde Arthur onu gözlüyor, ateşin simgesi olan bir erkekle

ilişkinisi daha da ileriye götürmesin diye onu uyarıyordu.

"Bret" Danei'nin sesi vahşi bir homurdanma gibiydi. Vücudunun uyumlu hareketlerini bozmadan Bret'in saçlarını okşadı. "Benimle birlikte gel."

Bret bu emre uymayacaktı, ama Daniel'a sınıksız sarılıp zevkin doruğuna ulaşmasını sağlamıştı. Yine de genç adamın tümüyle zevk almadığının farkındaydı.

"Özür dilerim Daniel" Genç adamla birlikte kendisi de soluk soluğa kalmıştı ve bütün gece süren duygu karmaşasından hafifçe titriyordu. "Birden kafam dağıldı. Kusura bakma."

Daniel ona doğru döndü ve genç kadının başını omzuna dayadı. "Merak etme, erkek bencilliği böyle şeyleri kaldırabilir. Aslında içgüdülerime uymam gerekirdi. Bu gece sadece seni kollarımın arasında tutmak niyetindeydim."

Bret elini genç adamın terli göğsüne dolaştırdı. "Neden bu gece bir evine götürmedin. Neden burada kaldık."

"Bunun cevabını biliyorsun. Onun sana sahip olduğu yerde kalmak istedim. King Arthur'ın." Daniel hüzünlü bir sesle güldü. "Sana mezarının ötesinden seslenebilmesi için ancak bir kral olması gerekiyor zaten. Bizi bu yataktaki rahatlığı için ona meydan okuyorum işte." Hırsla ellerini genç kadının göğüsleri üzerinde dolaştırdı ve sonra da dirseğine yaslanarak doğruldu, karanlıkta daha da kararan gözleriyle ona baktı. "Şu anda bana aitsin sen. Anlıyor musun?"

Bret başını sallayarak gözlerini ondan kaçırdı. Evet hem de çok iyi anlıyordu. Daniel ihtiraslı bir erkekti. Ve seks onun için son derece önemliydi. Ona tümüyle sahip olmak istiyordu, ama bu sahiplenme aşkla değil, ilkel içgüdüleriyle besleniyordu. Bret şu anda ona aitti ve bu yüzden de Arthur' sonsuz bir nefret duyuyordu. "Ne sersemmişim ama. Olacakları nasıl da göremedim? Bir dul ve bir ruh çağırma seansı. Neler olabileceğini bilmeliydim. Herhalde öz annenin böyle bir kalpsizlik yapabileceği aklıma gelmedi."

"Annem oyun yapmıyordu, Daniel."

"Saçmalama Bret. Kötü bir şok geçirdi, ama senin gibi zeki bir kadının öyle düşler ülkesi gibi palavralara kendini kaptırmaması gerek. Tabii ki bir oyundu. Sen de biraz düşünürsen anlayacaksın."

Bret şiddetle başını salladı. "Hayır Daniel. Hayatımda ilk kez böyle bir gerçekle yüz yüze geldim. Sir Geoffrey Vernon'ın da gerçek olduğundan eminim."

"Neler saçmalıyorsun sen?"

"Vernon bana inan sözcüğünü iletti. Arthur'la aramızda gizli bir sözcüktü bu. Yıllan önce, ikimizden biri daha önce ölürse öbür dünyadan inan sözcüğünü kullanarak birbirimize haber göndermeyi kararlaştırmıştık. Ünlü sihirbaz Harry Houdini ve karısı da aynı anlaşmayı yapmışlardı. Houdini de senin gibi, bütün medyumların sahtekâr olduğunu savunurdu ve eğer dedikleri gibi öbür dünya dedikleri şey gerçekten varsa mutlaka bir haber göndereceğini söylemişti."

"Bu masalı biliyorum. Aralarındaki gizli sözcüğü bulmaları için de bütün medyumlara meydan okumuştun. Houdini öldükten sonra bir sürü medyum bunu bulmaya çalıştı. Ama hiçbir medyum on bir dolarlık ödülü kazanamadı."

"Evet. İşte biz de Arthur'la öyle bir şeye karar vermiştik. Annemin bundan haberi bile yoktu. İlk söylediğim insan da sensin. Bu gece benimle konuşan gerçekten Arthur'du."

Ardından dondurucu bir sessizlik oldu. Daniel yataktaki otumuş başucundaki lambayı yakmıştı. Bret genç adamın gözlerindeki korkunç öfkeyi şaşkınlıkla izliyordu.

"Ne yapıyorsun"

Daniel yataktan kalkmış ve iskemlenin üzerinde duran giysilerini almıştı. Bret'in gözleri saate gitti. Neredeyse üç buçuk olmak üzereydi.

Genç adamın giyindiğini görünce, "gitme" diye fısıldar gibi konuştu. Kalbinin ıstırapla burulduğunu hissediyordu. Kendisini sevmese bile Daniel'ın yanında olmasına ihtiyacı vardı. Özellikle bu gece. "Daniel lütfen."

Daniel pantolonunu giymişti. Gömleğinin düğmelerini ilikliyordu ki birden dönüp genç kadına baktı. Vücudunda birtakım kasılmalar oluyordu. Yüzü ise kıpkırmızıydı.

"Kusura bakma, Bret, ama herkesin bir limiti vardır ve ben de bu limiti aşmış durumdayım artık. Seni ta başlangıçta uyarıyordum. Tanrının cezası bir hayaletle seni paylaşmak istemediğimi söylemişti."

Bret konuşmak istiyordu, bu gece Arthur'ın kendisiyle konuşup konuşmadığının hiç önemli olmadığını ona anlatmak istiyordu. Eşeribütün olanlar doğruysa, öbür dünyadan gelen haberler Arthur'un artık kendisinden sonsuza kadar ayrıldığının bir kanıtıydı. Kendisi ise canlıydı ve sevdiği erkek de Daniel'dı.

"Sabırlı olmaya çalıştım." Diye Daniel gök gürültüsü gibi devam etti. "Anlayışlı davranmak için elimden gelen

her hالتی yaptım. Hatta cehennem cadısı annenin bile peşini bıraktım. Bu gece olanlar düpedüz hilekârlıktı ve sen de bunlara inanacak kadar saf bir küçük budalasın. O gizli sözcüğü ölmeden önce Arthur annene söylemiş olabilir. Ya da belki de kazadan sonra şokun etkisiyle sen söyledin. Belki de hastanede bir doktora ya da hemşireye bilmeden ağzından kaçırdın o da gidip annene yetiştirdi.”

“Söylediklerin sadece hatminden ibaret Daniel. Bir Tanrının kuluna söylemiş değilim.”

“Hayır Bret yanlışın var. Beraber olduğumuz ilk gece de o sözcüğü mırıldanarak uyanmıştın. Hatırlıyor musun? Ne de sırmış ama. Annen de çoktan biliyordu mutlaka.”

Bret huzursuzluk içinde onun haklı olduğunu düşündü. Ama yine de onun daha önce söylediklerini bir türlü kabul edemiyordu. “Annem bilse bile beni öyle bir duruma sokmak istemez. Dünyanın en mükemmel annesi olmayabilir, ama beni sever Daniel ve hiçbir şekilde de beni aldatmayı düşünmez.”

“Öyle mi. Çocukların üzerinde en kötü etkiyi anne ve babalar yapar. Bütün hayatı boyunca insanları aldatmış, oyunculuk yeteneğinin de nereden geldiği belli oluyor. Sir Geoffrey Verona gerçekten muhteşem bir gösteriydi ve bir ara beni bile ikna eder gibi oldu.”

Daniel odanın içinde sinirli adımlarla dolaştıktan sonra gelip “biraz kafanı kullan Bret. Annen yaşılanıyor. Sözüm ona güçlerini artık yavaş yavaş kaybetmekten korkuyor. Kendi kızı ise hiçbir zaman kesinlikle ona inanmamıştı ve üstelik benim gibi, bu tür şeylere hiç inanmayan bir adamla ilişkiye girdi. Annen korku içinde Bret.

“Hayatımda bundan daha saçma bir şey duymamıştım. Annemin senden korktuğu falan yok, Daniel. Değil senden kimseden korkmaya ihtiyacı yok onun.

“Sen onu benim külahıma anlat. Seni bir çıkmaza soktu mu sokmadı mı? Arthur’ı krşına çıkardığına inandırdı ya. Mucizeler yarattı. Bir hokus pokusla ölmüş kocanı geri getiriverdi.

Bretin omuzları sarsılıyor, Daniel’in alaylı sözleri onu gittikçe daha çok kırıyordu. Ama Daniel duracak gibi değildi.

“Bütün bu gelişmeleri daha önce yaşadım ben, Bret.” Danile genç kadını saçlarından tutmuş yüzüne bakmaya zorluyordu. “Annemin bu işlere karıştığını gördüm. Ve dah birçok sayısız olayı araştırdım. Bundan sonra olacakları da görmek için bir medyum olmaya gerek yok. Hiç kuşkusuz Arthur’la yeniden görüşmek isteyeceksin. Ölü olmanın nasıl bir duygu olduğunu öğrenmeye çalışacaksın. Kafanı da bu ölümler dünyasına taktığın için yavaş yavaş yaşayanlardan elini eteğini çekeceksi.

“Hayır Daniel. Neden bir türlü anlamak istemiyorsun.”

“Anlamıyorum ha. Şimdi seni de elde etti Bret. Anrıtık onun izinden yürüyeceksin.” Daniel sinirden ne yapağını bilemiyormuş gib bir elini saçlarının arasından geçirdi. “Seni eline alacak ve bir cadı haline getirecek.”

Bret ani bir öfkenin bütün benliğini sardığını hissetti ve kendini kurtarmak için çırpınmaya başladı. “Bırak saçlarımı. Canımı acıyorsun.”

Daniel hemen onu bırakmıştı. Yere eğilip botlarını bağladı. Daha sonra da çeketini aldı ve kapıya doğru yürüdü. Br an durup Bret’e baktı. “Çok güzel ve canlı bir kadınsın Bret Kingsley. Kendini bir mezara gömmeye kalkman büyük hata.”

“Lanet olsun. Hala bir şey anlamamakta ısrar ediyorsun. Neler hissettiğimi, neler düşündüğümü bilmiyorsun.”

Daniel’in gözleri acımasızdı. “Öyle mi. Henüz kanı kaynayan, canlı bir erkekle yaşamaya hazır olmadığını biliyorum. Belki hiçbir zaman hazır olamayacaksın. Belki de büyüün yaşamın boyunca kıymetli eşi bulunmayan King Arthru’na bağlı kalacaksın.”

Bret öfkeden boğuklaşan bir sesle, “Belki de” diye bağırdı.

“O zaman fazla incinmeden ben aradan çekiliyorum.”

“Fazla incinmeden mi” Bu sözler Daniel’in duygularını kesin bir şekilde belirtiyordu. Bret’in ne kadar incindiğinin farkında değil miydi? Evet, kendisini arzuluyordu, ama sevmiyordu. Onu bu halde bırakıp çekip gidebiliyordu.

“Evet fazla incinmeden” diye acı bir sesle tekrarladı. “Bütün ruhumu emip beni de kendi cehennemine çekmeden önce senden kaçmalıyım.”

“tıpkı senin yaptığın gibi Haggarty”

Ama Daniel çoktan çıkmıştı. Kapıyı öylesine çekti ki, bütün ev temelinden sarsıldı sanki. Birkaç dakika sonra da gecenin sessizliğinde arabasının uzaklaştığı duyuldu.

Ertesi sabah gün doğarken Bret, spor kulübünde ağırlık çalışıyordu. Bütün adalelerinin yandığını hissederek yüksek sesle hareketlerin sayıyordu. Vücudundan terler boşalınca ve hiçbir şey düşünmez hale gelinceye kadar çalıştı.

Sonra da koşar adımlarla havuza gitti. Hiç durmadan saatlerce yüzdü. Küçüklüğünden beri yüzmeyi severdi. Havuzun içindeyken aklına başka bir şey gelmiyordu. Sadece kalbinin atışını duyuyor, suyun ipek gibi vücudunda dolaşmasını hissediyordu.

Genç kadın evinin bulunduğu caddeye vardığında kendini son derece zinde ve mutlu hissediyordu. Ama kpnın önünde zili çalan birini görünce kalbi yerinden çıkacakmış gibi atmaya başladı.

Birkaç metre daha yaklaştıktan sonra kapının önünde duranın Daniel değil de annesi olduğunu gördü. Onu dün gece Graham'ın evinde bırakmış ve sonra da tümüyle unutmuştu.

Bret verandanın merdivenlerini çıkarken annesi döndü ve kollarını açtı. "Yavrum olanları duydum. Ne kadar üzülüşümü bilesin. Ne kadar üzücü bir dönem geçirdiğini biliyorum. Biraz daha dikkatli olamam gerekiyordu."

"Ben çok iyiyim ane." Bret içeri girdi ve annesinin paltosunu aldı. "Seni Graham'ın evinde bırakmamalıydım. Geceyi iyi geçirdin mi?"

"Tabi. Graham'le ben çok iyi arkadaşız. Bu sabah da tatlı tatlı sohbet ettik. Senin için epey endişeleniyor."

"Biliyorum. Zavallı Graham"

"Arthur'ın yası bittikten sonra onunla birlikte olacağına kendimi çok alıştırmıştım nedense. Ama Danial sana çok daha uygun. Sahi nerede o.?"

"Gitti anne. Beni terk etti.",

"Ne"

"son Elveda." Bret derin bir soluk aldı. "Bir hayaletle yarışmaktan hoşlanmıyor."

"Hey tanrım"

"Canı cehennemde. Zaten benim tipim değildi. Ta başlangıçtan beri bunun farkındaydım. Kötü huylu, kalın kafalı, her şeyi bilen bir küstah. Onu bir daha görmek istemiyorum."

Annesin açık mavi gözleri onu dikkatle süzdü. Bret o anda ağzından çıkan bir tek sözcüğün bile doğru olmadığını annesinin anladığını fark etmişti. Ah Daniel. Bana biraz daha zaman veremez miydin? Diyd düşündü.

Annesinin parmakları hafifçe yanağına dokundu.

"Merak etme geri dönecek."

"İçgüdümlü mi yoksa bir anne kalbiyle mi kehanette bulunuyorsun?"

"İkisinden de biraz var sanırım. Hadi mutfağa gel de sana güzel bir çay yapayım."

"Normal çay içerim biliyorsun. Öyle egzotik otlar ve baharatlar istemem."

"Tamam"

Birkaç dakika sonra Bret'in önüne dumanları tüten mis gibi bir bardak çay kondu. "Hemen bir aşk iksiride yapabiliriz tabii. Eğer onu buraya getirebilirsen."

"Anne"

"Çok ciddei söylüyorum. Biliyorsun ki, bazı otlar vardır."

"Bu gün büyücülük havamda değilim anne. Zaten gün gece yeterince kötüydü."

Aralarında kısa bir sessizlik odu. Annesi Chester'ı kucağına oturtmuş okşuyordu. Chester ise son derece memnundu. Zaten bütün kediler annesine hayrandı.

"Tam olarak Arthur ne söyledi?"

Bret başını ellerinin arasına almıştı. "Daniel'a bakarsan Arthur hiçbir şey söylemedi. Hepsinin bir düzmece olduğundan emin ve bir annenin de çocuğuna nasıl böyle davrandığına şaşıyor."

"Ona inanıyor musun?"

"Neye inanacağımı bende bilmiyorum. Ama bilerek de kimseyi incitmeyeceğinden eminim. Ama sen trans haline gelince neler olduğunu merak etmekten kendimi alamıyorum. Belki de Sir Geoffrey Vernon bilinçaltında yarattığın bir şey anne. Ve belki de bazı şeyleri bir hayalet tarafından değil de telepati yoluyla algılıyorsun.

"Bu konuda hiçbir kesinlik yoktu canım. Bazen be de gücümün kaynağını merak ederim."

"Sahi mi?"

"Tabi. Bir medyumunu ne olduğu konusunda bir sürü bilmsel yayın okudum. Birçok insan bir sürü şeyi açıkladığını sanıyor ve bir sürü insan da buna karşı çıkıyor. Zaman zaman ben de kaderimle savaşmaya çalıştım. Senin yaşındayken herkes gibi normal bir insan olmayı ne kadar isterdim. Ama hayatta değiştiremeyeceğin birçok şey vardır yavrum. Bazı gerçekleri kabullenmekten başka çaremiz yoktu. Diğer insanların göremediğı, duymadığı şeyleri algılama gerçeğini de değiştiremem. Sen de Arthur'ın öldüğü ve bir başka erkeğe aşık olduğun gerçeğini değiştiremezsin."

"Biliyorum."

"Ölümünden sonra da nelerin olduğunu kimse bilemez. Emin olduğumuz tek şey yaşamdır. Sen de yaşamı sevmelisin, Bet."

Bret gülümsedi. Yeşil gözleri pırıl pırıl parlıyordu.

"Ben de her zaman buna inanmışımdır. Anne. Artık Arthur'ın yasını tutmuyorum ve Daniel'ı seviyorum. Ama dün akşam Arthur, eğer gerçekten Arthur'sa tabii, beni Daniel'a karşı uyarmıştı."

Iris şaşkınlıkla ona baktı ve Chester'ı kucağından indirerek kızına doğru eğildi. "Bundan emin misin?"

"Evet. Alevlerden kendini kor demışti. Biliyormusun ruhlar her zaman benzetmeli konuşurlar"

"Ruhların ne demek istediğı bazen bilmece gibidir. O kadar üzerinde durma. Alev sözcüğü başka bir şeyi simgeliyor olabilir."

"Her ne demekse, Daniel gitti işte. Ve geri döneceğı de pek benzemiyoru. Beni sevmiyor ve hayaletlerle konuşan biriyle de ilişkisini sürdürmek istemiyor". Bret ayağı kalkıp mutfağın içinde bir aşağı bir yukarı dolaşmaya başladı. "Artık senin arkandan koşmasını da engelleyemem anne. Onunla tanıştığımda beni seninle bir röportaj yapmak amacındaydı. Seni programına çıkarmak ve maskara etmek istiyor."

Iris'in gözleri garip bir ışıqla parlamaya başlamıştı.

"Sahi mi? Televizyona çıkmayı her zaman ilginç bir olay olarak düşünmüşümdür."

Bundan sonraki on beş dakikayı Bret D.D. Haggarty'nin ne tür program yapmaya çalıştığını annesine aktarmakla geçirdi. Ama yine de Iris Carter'ı yeterince dehşete düşüremediğinin farkındaydı.

Aradan yirmi gün kadar geçtiğı halde Bret, Daniel'ı hala görmemişti. Bret, onu aramıyordu, ama genç adamda bir kere olsun telefon etmemişti.

Bir hayli de kilo verdiğini far ediyordu. Kostüm sorumlusu Millicent sürekli olarak Bret'in kostümlerinin üzerine uymadığından yakınıyordu. Artık yediğı yemeklerden de fazla zevk alamaz olmuştu.

O sabah spor kulübünden eve döndüğünde telefon çalışıyordu. Chester'ı koltuğunun altına sıkıştırarak telefona doğru koştu.

"Bret, canikom Sem misin? Doğum günün kutlu olsun yavrum."

"Sağ ol anne. Nasılsın?"

"Olabildiğince iyiyim, canım. Tabii otuz yaşında bir kızım olduğunu düşünmezsek"

"Bu gün yirmi dokuz yaşına bastım anne."

"Gerçekten mi? Vay vay. Sen hasta mısın, Bret? Sesin biraz kısım geliyor. Umarım kendine iyi bakıyorsundur."

"Çok iyiyim anne. Merak etme. Sen bugün nelerle uğraşıyorsun."

"Alına bakarsan sana bir pasta yapmaya çalışıyordum, ama şu televizyoncular etrafta dolaşırken çok zor oluyor tabi. Kameranın karşısında insanı sürekli tertipli görünmesi pek kolay değil. Mikrofonu uzatıp da üzerindeki kırmızı ışık yanan kameraya bakmamı istediklerinde önce biraz utangaçtım. Soruları pek doğru dürüst ve cavlayamadım ama bir süre sonra rahatladım ve kendime geldim."

"Anne hangi televizyonculardan söz ediyorsun?"

Bret bütün kanının beynine sıçradığını hissediyordu."

"O tanrının cezası Haggarty orada mı yoksa"

"Evet, tam yanımda duruyor, canikom. Konuşmak ister misin?"

"Hey tanrım. Tabii isterim."

"Merhaba sevgilim. Dedi Daniel neşeyle. "Doğum günün kutlu olsun."

Bret bu sesin bütün vücuduna yaydığı titreşimleri umursamazlıktan geldi. "Ner işin var orada?"

"Annenle röportaj yapıyorum. Medyumlarla ilgili bir program hazırladığımı unuttun mu yoksa?"

"Kim sana izin verdi, Haggarty? Benim vermediğim kesin. Bir türlü inanamıyorum Daniel. Nasıl yapabildin

bunu? Gerçekten çok aşağılıkımışın”

“Gerçekten çok ilginç kasetler doldurdum. Ayrıca bu izni veren de annen”

Ret ağzının içinden bir şeyler homurdandı. DAniel yeniden konuşmaya başladığında sesi insanı çileden çıkaran hafif bir alayla doluydu. “Onu gerçekten sevmeye başladığıma inanabilir miydin? Çok hoş bir kadın ve kamera karşısında da insanı kırıp geçiriyor. Ve tabii anlattığı şeyler. Büyücü Merlin’in ruhunu taşıdığını söylediğinde izleyiciler ne kadar heyecanlanacaklar.”

“Kes sesini. Seni duyabilir.”

“Merak etme, beni çok seviyor. Haa büyücülerden söz açılmışken, King Arthur nasıl?”

Şu herkese inan sak annesi yüzünden D.d. Haggarty’nin suratına telefonu kapatamıyordu bir türlü.

“Lanet olasıca. Annemi rahat bırak. Birinden hırsını çıkarmak istiyorsan neden beni denemiyorsun? Annem yetmiş yaşında. Yaşlı bir kadını alay konusu yapınca kendini daha güçlü mü hissedeceksin?”

Danile bu sözlerle hiç aldırmadan devam etti. “Çekimler harika oldu. Yakında sana da gösteririm. Henüz montajı yapılmadı, ama sana bir fikir verebilir. Bu gece çalışıyorsun değil mi? Oyundan sonra sana gelebilir miyim.? Belki bana acır da yiyecek bir şeyler bile hazırlarsın.”

Bret onun ne demek istediğini hemen anlamıştı. Yanakları kızardı ve bütün vücudunda ürpertiler dolaştı.

Demek Daniel hala onu istiyordu. Belki de annesinin çekimleriyle ilgili şantaj yapacaktı.

“Yani benimle buluşmaya karşılık kasetleri mi teklif ediyorsun?”

“Kendinden ne kadar da eminsin? O güzelim vücudunu bana rüşvet oalrak teklif edebileceğini mi düşünüyorsun yoksa?”

“Sana buluşmak dedim. Rüşvete vücudum dahil değildi.”

“Buluşma ha? Hayır, sevgilim. Elime daha yüklü bir şeyin geçmesi gerek. Kasetler gerçekten bir harika. En azından koca bir gece isterim.”

Bu seksi ses tonu Bret’in kanını kaynatmaya yetiyordu. Cevap vermeden önce derin bir soluk alması ve gırtlığını temizlemesi gerekti. “Beni terk ettin, Daneil. Hayatımdan ve yatak odamdan çıkıp giden sensin. Senin üzerine bir kumar oynadım ve kaybettim. Yeniden senin tutsağın olmak istemiyorum.”

Bret’in yorumladığı uzun bir sessizlik oldu. Neden sonra Daniel hafif bir sesle, “Seni özledim, Bret.

Çalışamıyorum, uyuyamıyorum. Hayalet varmış ya da yokuş umurumda değil Seni geri istiyorum.” Diye mırıldandı.

“Hayaletleri bu işin dışında bırakalım, tamam mı, Haggarty. Bu iş sadece seni ve beni ilgilendirir. Hilç hak etmediğim bir davranış gördüm senden. Akşam gelirsen bunları konuşuruz. Ama saeece konuşacağız.”

“Bana bir takım koşullar ileri sürmekte kendini nasıl yetkili buluyorsun anlamıyorum. Biliyorsun ki kasetle bende.” Daniel sesini iyice alçaltmıştı. “İstedığın kadar konuşuruz, ama konuşmamız bittikten sonra da yatağa girer ve bütün gece boyunca sevişiriz.”

Bret göğsünün sıkıştığını hissediyor, güçlkle soluk alıyordu. Daniel’in kısık sesi vücudunda cinsel uyarılar oluştuyordu. “Annem bu konuşmayı duyuyor mu?”

“Hayır. Bana bir takım otlardan çay yapmak üzere mutfağa gitti.”

“Ona yaptıklarına inanamıyorum Daniel.”

“Sana, Bret . Sana yapıyorum.”

Bret ilk tanıştıkları gece genç adamın savurduğu tehditleri yeniden hatırlamıştı. Sinirli bir sesle gülerek,

“Daha sonra görüşmek üzere. Anneme de sevgilerimi söyle” dedi.

“O sevgiyi kendime saklamayı tercih ederim.”

Bret bu sözleri düşünerek odanın içinde bir süre dolaştı. Gerçekten onun sevgisini istiyor olabilir miydi. Danie hayır. Eğer isteseydi daha sabırlı ve daha anayışlı olur ve onu terk edip gitmezdi. Dahası annesin peşinden öylesine alçakça koşmazdı.

Bret duduğu tarifsiz heyecanı bastırmayı çabaladı. Onu sevmek istemediğini kendi kendine tekrarlayıp duruyordu. Tek yapabileceği şey bu gece eve hiç gitmemekti.

Bölüm Onbir

Bret gerçekten o akşam neredeyse eve gidemiyordu. Herkesin doğum tarihini çok iyi bilen Graham, genç kadına sürpriz bir parti hazırlamıştı. Bret o kadar çok içki içmişti ki, komik olsun olmasın her şeye gülüyordu. Epey geç olmuş ve sanatçılardan çoğu gitmişti. Bret ve Graham hala oturuyorlar ve birbirlerinin sağlığına

kadeh kaldırıyorlardı. Bret içkilerin yanına giderek kendisine bir kadeh daha doldurdu ve oyundan birkaç cümle mırıldandı.

Graham gülüyordu. "Tanrıya şükürler olsun ki, Paul burada değil. Yine de gitmeden önce şu şeytanları buradan kovalasan iyi edersin"

"Saçmalama, Graham. Benim öyle batıl inançlarım yoktu."

"Yine de üzerinde bir takım felaketler gelsin istemezsin herhalde? Ayrıca yıldızlarına göre bu gün çok dikkatli olman gerekiyor."

"Yani"

"Büyük bir mutluluğun arkasından gelebilecek talihsizlik."

"Graham. Aklın fikrin şu yıldızlarda"

"Ama yıldızlar yalan söylemez."

"Olabilir ama yıldızlar konusunda büyük bir otorite de sayılmazsın."

Bret yine de evde kendisini bekleyenleri bildiği için şeytan kovma işlemini yapmaya karar vermişti. Koridora çıkan kapıyı açtı. Üç kez vurduktan sonra tekrar içeri girecekti. Ama kapından başın uzatım baktıktan sonra yeniden çeri girip kapıyı hızla kapadı.

"Ne oldu."

Bret kendini toparlayarak kapıyı yeniden açtı. Daniel, ilk karşılaştıkları geceki gibi koridorun duvarına yaslanmış, küstah bir ifadeyle bakıyordu. Yine şeytan gibi baştan aşağı siyahlara bürünmüştü.

"Merhaba Daniel. Pasta ister misin?"

"Geç kaldın."

Bu sırada Graham kapıdan başını uzatmıştı. "Ne işin var birada?"

Daniel ona aldırmadı bile. Gözlerini dikmiş Bret'e bakıyordu. "Verandada oturup seni beklemekten içime fenalık geldi cadı. Ne oluyor. Yoksa eve gelmekten korkuyor musun?"

Bret, genç adamın gözlerinin içine baktı ve alayla kaşlarını kaldırdı. "Hem de nasıl"

"Sen sarhoşsun"

"Biraz. Bugün benim doğum günün. Özür dilerim, seni beklettim, Haggarty. aParti vardı da." Yerlere kadar eğilerek selam verdi. "Hizmetkârnızın bu korkunç günahını bağışlayım efendim."

Graham şaşkınlıkla Bret'e bakıyordu. "Bu bekletme de ne demek oluyor. Onu yeniden görmeyi kabul mu ettin yoksa"

Genç kadın Daniel'ı bu kadar yakınında hissetmekten rahatsız oluyordu. Gözlerini genç adamdan ayırmadan Graham'e cevap verdi. "Evet, doğrusunu istersen onunla görüşmek istedim."

"Sen delisin. Bret. Bu şeytan seni terk ettikten sonra kendini biraz olsun toparlamaya başlamıştın ki."

"Hamilton." Daniel ilk kez gözlerini Graham'e çevirmişti. "Bana bir iyilikte bulun ve seni ilgilendirmeyen konulara karışma"

Bret, yanında duran Graham'ın kasıldığını hissetti ve hemen genç adamın elini tuttu.

"İkiniz burada yalnız mısınız?"

"Yeniden başlama, lütfen Daniel. Bana sahiplenme hakkını kaybettin. Beni terk edip gittin. İstedğim erkeklerle yatağa girmekte hürüm ve seni de hiçbir şekilde ilgilendirmez."

Daniel'ın çenesinde bir adale seğirmeye başlamıştı. Bir şey söylemesine fırsat kalmadan Bret iki masasına doğru yürüdü. "Biraz pasta iste misin? Çok lezzetli" Kendisine bir parça kesti ve parmaklarına bulaşan çikolatayı zevkle yaladı."

Daniel sırtarak genç kadını izliyordu. İçeri girdiğinden beri ilk kez rahatlamış gibiydi. "eve bir parça getir. Sonra yerim. Önce tatmin etmek istediğim başka iştahlarım vr."

Graham kaşlarını çatmış bakıyordu. Bret kendini tutamadan bir kahkaha attı.

"Senin aklından zorun var Bret. Üç haftadır bu herif seni perişan etti. Kilo verdin, oyunda repliklerini şaşırdın.

"

"Ben hiç repliklerimi şaşırmam"

"Annesini kaybetmiş yavru kedi gibi kendini oradan oraya attın. Çünkü sana yataktaki zevkten başka bir şey vermeyen bir kadın budalasına aşık oldun. Ve yeniden hayatına girip seni yatağa çekmek isteyen o herifi görünce kollarına düşüverdin"

Bret öfkeyle Graham'e döndü. Daneil hakkında neler hissettiğinin öyle açıkça söylenmesine son derece sinirlenmişti. "Tanrı aşkına Graham çeneni tutar mısın sen?"

Daniel'ın vücudu gerilmiş, gözleri merakla parlamaya başlamıştı. "Doğru mu bu? Bana gerçekten aşık mısın?"

"Hayır. Sana aşık olmak için aklımı kaçırmış olmam gerekir."

Dniel bir adımda onun yanına gelmiş, genç kadın buğulu gözlerine, gözlerini dikmişti. "Gerçekten de zayıflamışsın ve berbat bir haldesin."

"Çok teşekkür ederim."

"Uyuyamıyor musun? Yoksa Hala Arthur'la ilgili karabasanlar mı görüyorsun?"

"Senden ala karabasan olur mu?"

Daniel kaşarını kaldırıp gülümsedi. Masanın arkasında duran portmantodan Bret'in paltosunu alıp tuttu. Genç kadın kollarını geçirirken de onu hafifçe kendine doğru çekti. Dokunmuyordu, ama sanki dokunuyormuş gibi Bret'in vücudu yanıyordu.

"Halletmemiz gereken şeyler var. Hadi gidelim"

Bret, onun kollarının çemberinden kurtulup hiç sesini çıkarmadan duran Graham'e döndü. Épasta ve bu güzel parti için teşekkürler. Graham, Seni çok seviyorum"

Graham eğilip genç kadının yanağına bir öpücük kondurdu. "Kendine iyi bak güzelim."

Bret evin kapısından içeri girip kendini bir anda Daniel'in kolları arasında bulunca her zamanki gibi kemiklerinin eridiğini hissetti. Genç adamın dudakları boynunda ve dudaklarında dolaşırken o da vücudunu geriye geriye atmış, kendini Daniel'a tümüyle bırakmıştı.

Genç adamın elleri hırsıyla göğüslerini bulunca, Bret kendini tutamadan inledi ve, "Seni seviyorum, Daniel" diye mırıldandı. Birden yüksek sesle düşündüğünü fark edince bütün vücudu buz kesit.

"Hımmmm. Bende seni seviyorum Bret. Seni nasıl özlediğimi bir bilsen?"

Bret ellerini onun göğsüne koyarak şiddetle itti ve, "Bana bunu yapmaya hakkın yok." Diye bağırdı.

"Benden bütün istediğin seksken böyle şeyler söyleme. Benden hep istediğin seks oldu."

"Aptallaşma. Öyle olmadığını sen de pekala biliyorsun". Daniel, genç kadının bileklerini tutmuş, kendine sarılmaya zorluyordu. Bret'i bıraktığında bile bu eller genç adamın ensesine kilitlenip kalmıştı. Daniel bir den onu kucaklayarak kaldırdı ve oturma odasındaki kanepenin üzerine bıraktı. Kendisi de yere oturdu ve hafif temaslara genç kadının göğüslerini okşamaya başladı.

Bret duyduğu arzusun şiddetinden inle gibi sesler çıkarıyordu. Daniel kanını tutuşturmaya başlamıştı, ama daha ileri gitmeden bu işi bitirmeliydi.

"Ne oldu." Diye acı bir sesle sordu. "Başka birini bulamadın mı?"

Daniel elini uzatıp Bret'in yüzünü acıtana kadar tuttu. "Kimseyi istemiyorum. Gözlerimi ilk kez sana diktiğim günden beri benim için başka bir kadının varlığı söz konusu olamaz, Bret Kingsley. Senden başka kimseyi de istemiyorum."

"Yapma Daniel. Bana yalan söyleme. Yirmi gündür kimseyle yatmamış bir erkeğin ihtiras dolu sözlerini dinleyecek kadar budala değilim. Acıktığın zaman alışverişe gitmek gibi bir şey bu. Dükkanındaki her şey son derece itah açıcı görünür, ama eve döndüğünde bir torba işe yaramaz şeyle kalakalırsın."

Daniel başını arkaya atarak güldü. Bret hemen kendini toparlayıp kalkmaya çabaladı, ama Daniel yine de onu sımsıkı tutmakta devam ediyordu. "Bir torba işe yaramaz şey ha? Gerçekten seni öyle gördüğümü mü sanıyorsun, budala? Dinle beni, kadın. Seni seviyorum. Eğer bana inanmıyorsan cırlıçıplak soyunup oturabilirsin. Sana dokunmayacağım."

Bret bir an durdu ve kirpiklerini kırıştırarak ona baktı. "Beni sevdiğini lütfen söyleme Daniel".

"Nede. Sende beni sevmiyor musun?"

"Evet ama aşkımin karşılıksız olduğunu sanıyorum ben."

Daniel hüzünlü bir ifadeyle başını salladı. Dudaklarında ise bir tebessüm görünüyordu. "Bir de seni akıldan geçenleri okuyan cadı sanırdım? Ben de seni seviyorum Bret. Hem de çok."

"Neden söylemedin, pek? Ben sana söylemiştim."

"Evet, hatırlıyorum. Ama ne yazık ki, sana inanıp inanmayacağımdan emin değildim. Farklı koşullar altında söylemiştin çünkü." Daniel bu koşulların ne olduğunu göstermek istercesine genç kadını dudaklarından öptü.

"Evet, haklısın. Sen acımasız bir ca."

"Şşşşt. Biraz da iyi tarafımı düşün. Çok dürüst biriyim, unuttun mu? Ve sadık bir insanım. Bir arkadaş edindiğim zaman hayat boyu ona bağlı kalırım. Sende kalbimin arkadaşısın Bret. Seni seviyorum ve senden başka kimseyle de olmak istemiyorum."

Bret ona inanmak istiyordu, ama hala çık emin değildi. "Bir türlü anlayamıyorum, Haggarty. Birde beni görmek istemediğini söylemiştin giderken. Beni terk ettin ve fazla incinmek istemediğini söyledin."

"Sadece kendime cesaret vermek için. İçimden ölüyordum oysa. Seni ta başlangıçtan beri seviyordum. İlk seviştiğimiz gün de seni sevdiğimden iyice emin olmuştum artık. Seninle sevişmek bir başkaydı. Ender bulunur, harika bir şeydi."

"Hey tanrım." Bret, aralarındaki iletişim kopukluğunun ne kadar derin olduğunu şaşkınlıkla düşünüyordu.

"Bütün bunları hissediyordun da neden bana söylemedin?"

"Çok denedim. Bir kadına bağlanmak bana çok zor geliyordu, ama buna rağmen söyleyecektim. Üstelik sana bağlanmaya da kendimi hazır hissediyordum. Üstelik sana bağlanmaya da kendimi hazır hissediyordum. Ama beni durduran sen oldun."

"O zaman birbirimizi hiç tanı mıyorduk."

"Evet. Ayrıca hala Arthur'a bağlı olduğunu düşünüyordum. Bu yüzden duygularımı kendime saklamayı tercih ettim. Erkeklik guru işte. Beni reddeceğinden korkuyordum."

"Arthur öldü Daniel. Ben seni seviyorum ve sana da söyledim. Nasıl böyle kalın kafalı olabiliyorsun?"

Daniel yavaş yavaş başını salladı. Karanlık bakışları ısırap doluydu. "O toplantı beni dehşete düşürdü, Bret."

Tek düşünebildiğim annemdi. O da ölmüş babamla konuşmaya başladığında gerçek dünyaya sırtını dönmüştü. Ona çok ihtiyacım olan bir zamanda bana da sırtını dönmüştü. Oysa ben yaşıyordum. Ama annemin istediği sadece babamdı. Zaten iki yıl sonra dan ben on üç yaşında yapayalnız bırakarak onun yanına gitti. Ufaklık bir çocuktum, Bret. Bu günkü halim gibi güçlü değildim.

Bret, genç adamın başını göğsüne yasladı. "Ah Daniel. Ben, senin annen gibi değilim ki. Gencim, yaşıyorum ve ölümler dünyasına da hiçbir tutkum yok. Seni seviyorum. Seninle yaşamak ve çocuklarını doğurmak istiyorum. Zaten önemli olan da bu değil mi? Yaşamak"

"Evet sevgilim. Tek önemli şey yaşamak." Daniel başını kaldırıp genç kadının dudaklarından hırsıyla öptü. "Beni sana çeken ilk şey de bu oldu zaten. Canlılığın, güler yüzün.. İspirtizmacılığın karanlık, iç kapayıcı dünyasına hiç yaraşmayacak bir insandın."

"İspirtizmacılıkla hiç ilgim yok benim."

"biliyorum. Şimdi anlıyorum. Tanrı annenden razı olsun. Bana telefon etti ve mantıklı bir biçimde düşünememe yardımcı oldu."

"Sana telefon mı etti. Bende annemin peşini bırakmadığını sanıyordum."

Daniel hiçbir şey gizlemeden gülümsedi. Karanlık gözleri muzip bir ifadeyle parlıyordu.

"O kasetleri görmek istiyorum, Daniel."

"Daha sonra," Daniel'in elleri geç kadının saçlarını dolandı ve onu hareketsiz bıraktı. "Annen, bana aşık olduğunu söyledi. Biraz önce tiyatrodan Graham de onayladı bunu. Ve tabii sonra gözlerin. Gözlerin bana gerçeği anlatıyordu. Ne biçim tiyatrocusun sen? Birkaç kadeh içkiden sonra kalbinin sırlarını saklayamıyorsun."

Bret neşe içinde gülüyordu. Daniel'i iterek ayağa kalktı ve genç adamın elini yakaladı. "Sana göstermek istediğim bir şey var Daniel"

Onu, bir zamanlar Arthur'un çalışma odası olan odaya götürdü ve ışığı açtı. Ama lamba parlak bir ışıkla yandıktan sonra hemen sönmüştü. "Kahretsin, Burada başka ışık da yok."

Daniel yeniden otuma odasına gitti. Ve elinde kocaman bir mumla geri döndü. "İşte böyle daha romantik oldu. Ee, bana göstermek istediğin neydi. Ama biraz çabuk olmanı tavsiye ederim. Yirmi gündür kimseyle yatmadığımı biliyorsun. Biraz daha durursam kurt adama dönüşeceğim."

"Vampir" diye Bret düzeltti.

"Her neyse işte."

Bret mumu alarak Arthur'ın çalışma masasına koydu. Oda çok az aydınlanıyordu, ama dekore edildiğini gösterebiliyordu. Bej rengi duvar kağıdı sökülmiş, yerine beyaz badana yapılmıştı. Bret de beyaz olan tüm ahşap eşyayı kahverengiye boyuyordu. Oda da hala hafif bir boya kokusu vardı.

Arthur'un çekmecelerini boşaltmış bir kutuya doldurmuştu. Okumaya niyetli olmadığı bir sürü kitabı da vermişti. Arthur'ın dosyaları, diplomaları, hatta resimleri karton kutulara yerleştirilmiş halde bir köşeye yığılmıştı.

"Henüz bitirmedim. Ama bitirdiğimde burası Arthur'ın değil benim çalışma odam olacak. Aslına bakarsan unu yıllar önce yapmalıydım."

Daniel, genç kadının beline sarıldı. Masanın üzerinde kalmış olan bir fotoğrafı aldı. Kalp şeklinde çerçeve

içindeki düşün resmiydi bu.

Bret kısık bir sesle, "Onu saklayacağım, Benim için her zaman önemli olacak bir resimdi" dedi.

Danel gözlerini resme dikmişti. Bir zamanlar bakılarını yakan kıskançlıktan eser yoktu. "Elbette" diye onayladı. "İlk sevgiyi onda tattın ve birçok şey de ona borçlusun" Eğilip Bret'i hafifçe öptü. "Seni seviyorum Bert, Seni seviyorum"

Dudakları bu hafif öpüşle bir süre birbirine kilitli kaldı, ama gittikçe alevlenmeye başladı. Daniel inleyerek genç kadını kollarında sıktı. "Artık bekleyemeyeceğim. Seninle bu odada sevişmek istiyorum."

"Daniel"

"Benimle tartışma"

"Hayır tartışmıyorum." Bret titreyerek Daniel'in ceketini çıkarmaya uğraşıyordu. Daniel onu iterek genç kadının bluzunu çıkarıp yere attı. Daha sonra da kendine çekerek dudaklarından öptü. Bret onun göleğini çıkarırken, genç adam da Bret'in sutyeninin çıkarıyordu. Giysileri yerde bir tomar oluşturmaktaydı.

"Tanrım. Seni öylesine özlemiştim ki." Genç adamın elleri, Bret'in arzudan dikleşmiş göğsünde dolaşıyordu. Sonunda Daniel'in sıcak dudakları göğüs ucunu bulunca ani bir kasılmaıyla bütün vücudu gerildi."

"Daniel" Bret'in parmakları genç adamın kemerine gitmiş, aynı anda Daniel da onun pantolonunu çözmeye başlamıştı. Dudakları hala birbirinin içindeydi.

Daniel bir an ondan uzaklaşarak soyunmaya başladı. Gözlerini bir an olsun Bret'ten ayırmıyordu. Bret de soyunurken kalbinin gırtlığında attığını hissediyordu, teni aşktan ve arzudan alev alev yanıyordu.

Her ikisi de çıplıklıkla kalınca Daniel kolları açtı ve Bret de hemen ona koştu. Tepeden tırnağa kadar genç kadını okşuyordu. Daha sonra onu yere yatırdı ve dudaklarından çılgınca öpmeye başladı.

Bret bacaklarını sevdiği adama dolamış onun vahşi ritmine kendin kaptırmıştı. Sanki Daniel'in sevgisini bütün açıklığıyla şimdi hissediyordu. Beyninin içinde annesinin mantıklı sözlerini bir kez daha duydu. Emin olduğumuz tek şey yaşamdı. Yaşamı sevmelisin."

"Sen, benim hayatımsın, Daniel" diye fısıldadı. Daniel'in cevap vermesini beklemiyordu ama yanılmıştı.

"Genç adam, "Sen de benim ruhumsun, Bret" diye fısıldadı.

Birkaç dakika sonra halının üzerinde sırtüstü yatarken Bret mum alevinin ışığında pırl pırl parlayan bir çift göz gördü. Chester oda kapısının eşiğinde durmuş meraklı gözlerle onları süzüyordu. "Daniel bak" diye fısıldadı. "Gözetleniyoruz."

Daniel ağır ağır başını kaldırıp bu gözlerle baktı. "Umarım bir hayalet değildir."

Bret kıkırdadı. "Chester"

Daniel kaşlarını çatarak Ghester'a baktı. "Defol buradan, şımarık canavar. Git de kendi dişi cinsini bul" Chester sanki onları daha iyi görmek istiyormuş gibi çalışma masasının üzerine atladı. Bir süre dengesini bulmak için çabaladı ve çerçeve içindeki düşün resminikuyruğuyla devirdi. Resim mumun üzerine düşmüş ve yanan mum da çalışma masasının üzerinde yuvlanmıştı. Birkaç dakika sonra hafif bir tıslama sesiyle birlikte alevler belirdi.

Daniel, "aman tanrım" diye bağırarak ayağa fırlamıştı.

Bret de aynı zamanda "Boyalar" diye bağırdı. Her ikisi de donmuş gibi kalakaldılar. Alevler terebentin şişesine ve bir anda da Arthur'un eşyalarının durduğu karton kutulara atlamıştı.

"Yangın söndürücü var mı?" diye bağırıldı Daniel.

"Mutfata Duvarda asılı"

Danel koşar gibi odadan çıktı ve çıkarken de Bret'e odayı terk etmesini söyledi. Bret bu sözleri duymamıştı sanki. Şimdiden perdeler de alev almıştı. Bret odayı dolduran dumandan öksürmeye başlamıştı.

"Geri çekil" Daniel yangın söndürücüsüyle odaya girdi. Bret gerileyince de aleti sonuna kadar açıp püskürtmeye başladı.

Bir süre sonra yangın sönmüştü. Ama her ikisi de dumandan hala öksürüyorlardı. Daniel yangın söndürücüyü bırakarak pencereyi açtı. "Hadi dışarı çıkalım. Bu dumanlar zehirli olabilir.

Ama Bet, Arthur'un eşyalarının dolu olduğu kutulara gözlerini dikmişti. Kutular simsiyahtı ve üzerinde köpük yığını görünüyordu. Talihsizlik diye düşünerek Graham'ın sözleri hatırladı. "Tanrım şeytan kovma işlemini yapmalıydım."

"Ne dedin"

Bret genç adamın sorusunu duymamıştı bile. Bu perişanlıktan kurtarmak istediği bir tek şey vardı Arthur'la kendisinin gümüş çerçeveli düşün fotoğrafı. Hemen çalışma masasına doğru atıldı ve resmi kaptı. Ama o kadar ısınmıştı ki, bir çılgılık atarak resmi yere fırlattı. Daha sonra da dalgın bir ifadeyle eline baktı. Fotoğraf

simsiyah olmuştı.

"Sersem. Kalbini küller arasından kurtarmaya çalışma Ateş çok gülü Seni yakacak.

Bret bir anda elinin acısını unutmuştu sanki. Tanrım diye mırıldandı. "Sözlerin anlamı buydu demek."

seae

21.02.2007 22:37

Bölüm Oniki

Bret'in eli sarılıp, bütün ev havalandırıldıktan sona her ikisi de yorgunluktan sürünür bir halde yatağa girdiler. Birbirlerine kederli gözlerle bir süre baktıktan sonra her ikisi de gülmeye başladı.

"Ortada bu kadar komik ne var anlamıyorum" Oysa Daniel hala gülmesini sürdürüyordu.

"Ben de" Bret sarılı elini kaldırıp dikkatle baktı.

"Beni yakmakla tehdit ettiğinde gerçeği söyleyebileceğin hiç aklıma gelmezdi, Haggarty."

"Sen o sözleri ciddiye mi aldın yoksa? Hatırlarsan Sir Geoffrey Venon da ateşten sakınmanı söylemişti."

"Sözü edien ateşin sen olduğunu düşünmüştüm. Kalbini küllerin arasından kurtarmaya çalışma sözlerini ise beni hiçbir şekilde sevmene umut olmadığı şeklinde yorumlamıştım."

"Kehanetlerin en sakıncalı yönü de burada zaten. Biz aydınlanmamış ölümlüler her zaman yanlış yorumlarız. Ya da ruhlar yanlış yorumlamamamızı isterler. Sadece karışıklık yaratmak için"

"Kaşıklik dedim de. Bu kez Chester yapacağını yaptı. Çalışma odasını yeniden boyatmam gerekecek hehalde."

Daniel aksırmaya başlamıştı. "Kesinlikle bu hayvanı öldüreceğim. Ha sahi, nerede o?"

"Son gördüğümde televizyon sehпасının altına saklanmıştı." Bret başucundak kutudan Daniel'a bir kağıt mendil uzattı. "düşünüyorum da. Hiç istememekle beraber Chester'ı anneme vermeye karar verdim. Chester onunla çok raha eder. Annem de ona tapıyor zaten."

"Hayır sevgilim olmaz. Bu canavarı ne kadar sevdiğini biliyorum. Ona dayanabilirim sanırım."

"Ama seni daha çok seviyorum. Ayrıca, aksırarak kaybetiğin enerjiyi bir düşün. Bu fiziksel gücü daha iyi işlerde kullanabilirsin gibime geliyor"

Daniel kaşlarını kaldırıp ona baktı. "Hımm Haklısın.

"Annemden söz açmışken."

Telefon çalmaya başlamıştı.

"Bu annemdir. Gördün mü telepati işte."

"Nereden biliyorsun"

"Biliyorum." Bret telefonun ahizesini kaldırdı. "Merhaba, anne."

Karşıdan Iris'in telaşlı sesi duyulmuştu. "Bret iyi misin? Korkunç bir rüya gördüm. Alevlerle ilgili."

"İyiyim anne. Fazla zarar vermeden söndürdük."

Daniel konuşmayı duysun diye ahizeyi ona doğru çevirmişti. Annesi alevlerden söz edince Daniel şaşkınlıkla kaşlarını kaldırmıştı.

"Eline ne oldu?"

"Yok bir şey,. Biraz yaktım."

"Ah canım. Yanıklar için evde yapılmış özel bir krem var bende. Hemen gel de sürelim Bret."

"Anne o kadar kötü deil. Zaten yatıyorduk."

"Daniel yanında mı? Ver bir dakika"

Bret kaşlarını kaldırıp tavana baktı. "Seninle konuşmak istiyorum.

"Duydum." Danielsakin bir ifadeyle ahizeyi aldı.

"Merhaba Iris."

Iris ha. Bu kadar samimi mi olmuşlardı?

"Kızım iyi mi? Ona iyi bakacağına söz vermiştin Daniel."

"Kızın turp gibi. Beni de seviyor."

"Tabi sana söylemiştim değil mi? Televizyon ropörtajı konusunda yalan söyledığımızı öğrenince çok kızdı mı?"

Daniel'ın yanakları hafifçe kızarmıştı. "Şeyy. Yani."

Bret hemen telefonu kapı. "Ne demek oluyor bu."

"Bret yoksa sana söyleme di mi. Benim gibi güzel bir hanım için bu televizyon programları çok kötü kaçacağını söyledi. İltifat yapmasını ne kadar iyi biliyor değil mi? Sakın seni de tatlı tatlı kandırmasına izin verme"

"Böyle bir tehlike yok şimdilik." Bret, genç adamın gözlerine öfkeyle bakıyordu. "Demek seninle röportaj yapmadı? Peki o kasetlerde ne var?"

"Hangi kasetlerde"

Daniel da, "'Hangi kasetler" diye tekrarladı. Gözünde masum bir ifade vardı. "Ben kaset falan görmedim, ya sen?"

"Seni ahlaksız, yalancı. Beni kandırır."

Daniel yeniden ahizeyi almıştı. "Merak etme Iris. O sözler banaydı. Sanırım küçük zararsız bir yalanın kurbanı ben olacağım. Off....Beni tırmalıyor."

"Daniel'a iyi davran, Bret. Seni çok seviyor."

"Korkunç bir yalancı."

"Hayır canım. Bu fikir benden çıktı. Beni televizyondan uzak tutmak için her şeyi yapabileceğini söyledim. Aslında hala nedenini de anlamış değilim. Televizona çıkmak hoş olabilir."

Bret homurdandı. Daniel ise gülüp duruyordu.

"Hey Iris. Bir kedi daha ister misin? Evlendiğimiz zaman Chester'ın bir yuvaya ihtiyacı olacak."

"Evlenmek mi? Diye bağırdı Bret. "Senin gibi acımasız, sinsi biriyle evleneceğimi mi sanıyorsun yoksa?.."

Iris'in mutluluktan şakıyan sesi duyuldu. "Seninle evlenecek Daniel. Uzun zamadan beri bunun farkındayım. Chester'a gelince. Onu zaten yanıma almayı planlıyordum. Bret orada mısın? Angellque'in önceki yaşamlarından birinde Chester'ı tanıdığını sana söylemiş miydim? O zaman adı Blackie'ymiş ve o kadar sakarmış ki, kuyruğunun bir darbesiyle büyük Londra yangınına başlatmış."

Bret yeniden telefonu almıştı. "Yine de onu istiyorsun öyle mi?"

"Telaşlanma yavrum. Her yaşamında bir tek yangın çıkarma izni var. Bundan böyle zararsız bir hayvan."

Bret güldü. "İyi geceler anne. Yakında görüşmek üzere."

"İyi geceler yavrum. İkinizi de çok seviyorum."

Daniel, "Bizde seni seviyoruz" diye bağırırken Bret telefonu kapattı.

Aralarında kısa bir sessizlik oldu. Neden sonra Bret, "Hadi bakalım anlat" diye ona döndü.

"Kaset falan yok ortada. Yapamadım. O niyetle gitmiştim, ama annen senden söz etmeye, beni ne kadar çok sevdiğini, nasıl perişan olduğunu söylemeye başlayınca" Daniel sustu ve parmaklarını Bret'in yanağında gezdirdi. "Programı falan unuttum gitti. Güzeller güzeli kızı hakkında konuşmasını dinlemeye koyuldum. En sevdiği bisikletini, bebeklerini, arka bahçedeki tırmandığın ağacı anlatıp durdu. İkinci gittiğim de."

"Oraya bir kez daha mı gittin yoksa"

"Bu hafta üç dört kez gittim. Ne oldu anlamaya fırsat kalmadan çok iyi iki dost oluvermiştik. Sürekli seni aramamı söylüyordu, ama inatçılık ediyordum. Şu Arthur işinde haklı olduğuma öylesine inanmıştım ki."

"Akrep burcundakiler inatçı ve her şeyi bildiklerini sanan ukalalardır"

"Ama sen de beni arayabilirsin?"

"Korkuyordum. Benimle alay edip telefonu yüzüme kapayacağını sanıyordum."

"İkimiz de perişan olduk böylece. Birbirimize güvenip ilk adımı atmaktan korktuk. Bir daha böyle yapmayalım Bret. Gelecekte, herhangi bir sorunumuz olursa, oturup konuşalım."

"Birbirimize bağırımdan fırsat bulursak tabi. Arthur'la hiç kavga etmezdik biliyor musun?"

"Ne sıkıcı bir durum. Daniel kollarını Bret'in vücuduna dolayarak iyice kendine çekti. "Her zaman için güzel bir kavgayı severim." Dudaklarını genç kadının dudaklarında dolaştırmaya başladı. "Evliliğimizi biraz canlandırır."

"Gerçekten benimle evlenmek istiyor musun? Bir medyumun kızıyla."

"Ben cadı avcısıyım unuttun mu? Onları yakaladım mı benimle evlenmeye zorlarım."

"Peki ya tasarladığın televizyon programı ne olacak?"

"O zavallı sahtekarları bir tarafa bırakmak en iyisi galiba. Arkadaşardan bir politik yozlaşma konusunda bir program yapmamızı önerdi. Bizi uzun bir süre meşgul eder herhalde."

Bret şaşkınlıktan konuşacak halde değildi.

"Her neyse.. Annenin evindeyken bir iki garip olaya tanıklık oldum. Bir tanesinde şekerlik kalktı ve bana kadar geldi."

"Ne"

"Evet. Sonra çay kaşığım havalandı, şekerliğin içinden tam istediğim miktarda şeker alıp çaya attı."

“Benimle dalga mı geçiyorsun.”

Daniel’ın yüzü son derece ciddiye. “Bir medyumun kızıyla dalga geçilir mi?”

Bret kıkırdarak Daniel’ı boynundan öptü. Dudaklarının altında Danie’in damarlarından kalbinin hızla attığını hissediyordu. “Annem değiştiğini söylemişti. Biraz gevşeyip, daha açık kafalı olduğundan söz etmişti.”

Daniel şaşkınlıkla başını salayarak, “Annen gerçekten müthiş bir şey diye mırıldandı. ‘Ateşten sakın’ Belki gerçekten medyumlukta geçerli bir şey var.”

Bret başını arkaya attı ve gülümseyerek genç adama baktı. “Sonunda ayağının yere değeceğini biliyordum.”

“Akrep burcunda mistik bir hava vardır biliyor musun? Evrenin sırları konusunda son derece meraklıdır.”

“Yok canım. Peki cadıların nasıl seviştiği konusunda da merakları var mıdır?”

“Bu sırrı çık uzun bir zaman önce çözdüğünü sanıyordum.”

“Hımm. Kalbinin, ruhunun güzelliğinin, bu büyü havanın sırlar.. Bunları hiç bir zaman çözebileceğimi sanmıyorum.”

“Benimle bir ropörtaj yapabilirsin”

“Yaa böyle mi?” Daniel ellerini genç kadının ipek gibi teninde dolaştırdı.

“Yoo. Televiyonun böylesine kişisel bir röportajı kabul edeceğini hiç sanmıyorum.”

“Merak etme. Kasetleri öze koleksiyonum için saklayacağım.”

“Sen ilkel ve vahşi bir erkeksin, Haggarty”

“Ama bana bayılıyorsun.”

“Evet , bayılıyorum. Ropörtaja devam edelim mi?”

Bret o gece bir kez daha Arthur’ı düşünde gördü. Sanki yatağın ayak ucunda durmuş, birbirine sarmaş dolaş sarılarak yatan çifte gülümseyerek bakıyordu. Elinde ise gümüş bir çerçeve, içinde Bret’in gelinlikle bir resmi vardı. Yanında duran damat ise Daniel’dı.

Arthur resmi genç kadına verdi ve neşeyle el sallayarak gözden kayboldu.

Bret yan dönerek Danie’in kollarına sığındı. Gecenin bundan sonraki bölümünü düş göremeden derin derin uyuyarak geçirmişti. Sevdği erkeğin kollarında güvence içinde.

Sonnnnnnnnnnn